Biblioteca Centrală
Sala de lectură-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2920 | Duminică 14 martie 1954 | 6 PAGINI — 20 BANI

În numărul de azi:

Întîlniri ale alegătorilor cu candidații în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Cuvîntarea tovarășului G. M. Malenkov la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Leningrad din Moscova. Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian, la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Stalin din Erevan. Cuvîntarea tovarășului M. G. Pervuhin la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Kalinin din Tbilisi. Cuvîntarea tovarășului L. M. Kaganovici la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Lenin din Taşkent. Cuvîntarea tovarășului M. Z. Saburov la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală orășenească Minsk. (pag. 3, 4, 5 și 6).

VIAȚA DE PARTID: Gh. Moca — Cînd învățămîntul de partid este condus formal (pag. 2-a).

Ing. Em. Albulescu — Un S.M.T. care tărăgănează încheierea contractelor (pag. 2-a).

Vass Adalbert — 48.800 kg. cartofi la hectar (pag. 2-a).

Lucrările Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez (pag. 3-a).

Ing. Ludmila Jankovcova — Klement Gottwald — marele fiu al poporului cehoslovac (pag. 6-a).

Împotriva amestecului S.U.A. în treburile interne ale țărilor din America Latină (pag. 6-a).

Să grăbim ritmul producției pieselor de schimb necesare reparării tractoarelor!

Mai sînt cîteva zile pînă la începerea în întreaga țară a campaniei muncilor agricole de primăvara. Îndeplinirea la timp și în cele mai bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară înseamnă asigurarea aprovizionării populației muncitoare cu produse agro-alimentare și a industriei alimentare și ușoare cu materie primă. Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar, la principalele culturi agricole.

Partidul și guvernul, în Hotărîrea cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole de primăvară, cheamă toate forțele din agricultură și industrie care pot contribui la succesul campaniei agricole de primăvară, la sporirea producției agricole, să fie mobilizate în bătălia muncilor agricole, în bătălia pentru recolte bogate, pentru pîinea poporului. Un mare rol revine oamenilor muncii din industrie.

Succesul campaniei agricole de primăvară depinde în mare măsură de repararea și revizuirea la timp și în bune condițiuni a mașinilor agricole și îndeosebi a tractoarelor, precum și de producerea la timp a pieselor de schimb.

Hotărîrea guvernului și partidului obligă toate ministerele și organizațiile economice care au sarcini de a produce mașini, piese de schimb, utilaje și unelte agricole precum și alte materiale necesare agriculturii, să execute la timp cantitățile planificate, să dea produse de bună calitate și să le livreze cu precădere. Conducerile administrative, organizațiile de partid și sindicale din aceste întreprinderi precum și fiecare muncitor, tehnician și inginer în parte au datoria să-și îndrepte principalele eforturi spre realizarea în termen a sarcinilor de plan privind producția pieselor de schimb și repararea tractoarelor. Ei dau astfel un sprijin puternic țărănimii muncitoare pentru a-și lucra pămîntul mai bine și a obține, la toate culturile, recolte bogate.

Colectivele multor întreprinderi metalurgice, desfășurînd larg întrecerea socialistă, se străduiesc să dea la timp și în sortimentele cerute, piesele de schimb planificate. Colectivul uzinei de tractoare din Orașul Stalin, de pildă, respectîndu-și angajamentele luate, din 360 repere pentru tractoare K.D. 35 a realizat înainte de termen 296 repere. Muncitorii și tehnicienii întreprinderii „I. C. Frimu"-Sinaia, din cele 55 repere piese de schimb pe care le lucrează, au livrat complet, cu mult înainte de termen, cantitățile pentru 41 repere. Realizări însemnate în producția pieselor de schimb pentru tractoare au obținut și colectivele întreprinderilor „21 Decembrie"-București, „Unio"-Satu Mare, „Iosif Rangheț" și „Flamura Roșie"-Arad, „Independența"-Sibiu și altele.

Datorită zăpezii căzute în cantități neobișnuit de mari în acest an, durata lucrărilor agricole din primăvară va fi mult mai scurtă ca de obicei. Aceasta impune ca în tot cursul campaniei agricole de primăvară întreg parcul de mașini și tractoare să fie folosit cît mai din plin, ceea ce înseamnă că nici o mașină agricolă, nici un tractor nu trebuie să rămînă nereparat la timp. Începerea lucrărilor de primăvară trebuie să găsească întregul parc de tractoare gata să intre pe teren! Aceasta va fi posibil numai dacă organele Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini vor lua toate măsurile ca întreprinderile să asigure piesele de schimb necesare, căci nelivrarea la timp și pe sortimente a unor piese întîrzie repararea tractoarelor, împiedică executarea unor reparații de bună calitate. Trebuie lichidate în termen foarte scurt lipsurile existente la unele întreprinderi ca, de pildă, I.M.S.-Roman, (director N. Văcăreanu) care din 400 chiulase prevăzute pentru campania de reparații nu livrase, pînă la 28 februarie, decît 75 bucăți.

O serioasă rămînere în urmă în îndeplinirea planului pe repere, și în primul rînd la arbori motor, există și la întreprinderea „23 August"-București. Sînt de asemenea unele întreprinderi siderurgice, de pildă, „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii și altele care întîrzie luni întregi livrarea oțelului pentru piese de schimb, fără ca Direcția generală din minister să le tragă la răspundere cu destulă hotărîre.

Conducerile acestor întreprinderi n-au luat din timp toate măsurile tehnico-organizatorice pentru a asigura succesul îndeplinirii în termen și în cele mai bune condițiuni a planului de piese de schimb.

Realizarea sarcinilor privind producția de piese de schimb depinde în foarte mare măsură de felul cum lucrează organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Direcția de aprovizionare și desfacere din acest minister mai obișnuiește încă să rejvină asupra unor comenzi de piese de schimb, să trimită cu întîrziere documentația tehnică, ceea ce duce la îngreunarea satisfacerii comenzilor de către întreprinderile furnizoare.

Pe de altă parte, organele Ministerului Căilor Ferate nu depun toată străduința pentru a asigura transportul pieselor de schimb spre întreprinderile care repară tractoare, spre centrele mecanice și S.M.T.-uri.

Trebuie spus că într-o serie de întreprinderi — I.M.S.-Roman, „Elastic"-Sibiu, „Semănătoarea", „T. Vladimirescu" și „23 August"-București, „Steagul Roșu"-Orașul Stalin și în alte întreprinderi metalurgice producătoare de piese de schimb pentru agricultură — întrecerea socialistă se desfășoară defectuos. Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Industria Metalurgică (președinte tov. Covaci Martin) a subapreciat multă vreme rolul mobilizator al întrecerii socialiste în îndeplinirea sarcinilor de plan privind producția pieselor de schimb pentru tractoare, C.C. al acestui sindicat nu urmărește cum sînt înfăptuite angajamentele luate cu prilejul consfătuirilor de producție, nu îndrumă organele sindicale să popularizeze rezultatele pozitive și să scoată la iveală curajos lipsurile pentru ca, odată cunoscute, acestea să poată fi mai ușor lichidate.

Răspunderea politică pentru îndeplinirea în termen a sarcinilor de plan privind producția pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole o poartă organele de partid. Unele organe de partid însă, ca, de pildă, comitetele raionale de partid Roman, Reșița, precum și comitetele raionale de partid „Gheorghe Gheorghiu-Dej" și „23 August" din București — nu acordă întreaga atenție producției de piese de schimb și se împacă foarte ușor cu rămînerea în urmă a întreprinderilor care au comenzi pentru agricultură.

Comitetele regionale, raionale și orășenești, organizațiile de partid din întreprinderile producătoare de piese de schimb au datoria să intensifice munca politică de masă, să se preocupe îndeaproape de desfășurarea și dezvoltarea întrecerii socialiste, să antreneze pe muncitori și tehnicieni în descoperirea și folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor pentru grăbirea ritmului de producție a utilajului necesar agriculturii în primăvara acestui an, pentru îmbunătățirea calității pieselor, pentru realizarea de economii și reducerea prețului de cost al produselor.

Membrii comitetelor regionale și raionale de partid — și în primul rînd primii secretari — să nu uite nici un moment cuvintele din Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la muncile agricole de primăvară, cuvinte prin care li se atrage atenția că ei trebuie să considere ca principala lor sarcină, asigurarea pregătirii și desfășurării lucrărilor agricole de primăvară.

Cu deosebire trebuie să-și îndrepte atenția organizațiile de partid și organizațiile sindicale spre munca politică în centrele mecanice, spre lichidarea grabnică a rămînerilor în urmă a multor centre mecanice în repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

Rămase mult în urmă cu reparația tractoarelor sînt centrele mecanice Timișoara, Tecuci și Oradea. La centrul mecanic Timișoara, de pildă, din 130 motoare au fost reparate pînă la 13 martie doar 58. În mod nesatisfăcător se desfășoară acțiunea de reparare a tractoarelor la S.M.T.-urile Făcăeni și Topologu din regiunea Constanța, Niculești Jianu din regiunea Galați, Griviția și Bănească din regiunea București și altele. Organele ministerului agriculturii și silviculturii și C.C. al sindicatului muncitorilor agricoli trebuie să ia toate măsurile ca această rămînere în urmă să ia sfîrșit.

Agitatorii din întreprinderile producătoare de piese de schimb, din centre mecanice și S.M.T.-uri, toți membrii de partid trebuie să desfășoare o largă agitație politică prin munca de la om la om, prin gazetele de perete etc. pentru a arăta limpede tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor că de fiecare din ei în parte depinde în bună măsură folosirea din plin a întregii capacități a parcului de mașini agricole și tractoare în campania agricolă de primăvară, succesul în bătălia pentru sporirea producției agricole.

Muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriale care au sarcini în repararea tractoarelor și în producerea pieselor de schimb, muncitori, tehnicieni și ingineri din centrele mecanice! Depuneți toate forțele pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a utilajului agricol și a pieselor de schimb necesare desfășurării luptei pentru o recoltă bogată în anul 1954, pentru pîinea poporului!

Muncitorii din întreprinderi în sprijinul oamenilor muncii de pe ogoare

„Am hotărît să plecăm pentru a munci în agricultură"

Publicăm următoarea scrisoare a unui grup de muncitori, tehnicieni și ingineri din mai multe întreprinderi din Capitală în care își exprimă hotărîrea de a contribui prin munca lor personală la dezvoltarea agriculturii, la dobîndirea de recolte bogate.

Tovarăși,

Partidul și guvernul, prin Hotărîrea cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, cheamă toate forțele din agricultură și industrie care pot contribui la sporirea producției agricole să fie mobilizate în bătălia pentru obținerea unei recolte bogate.

Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției la hectar la toate culturile, în special la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui.

Lupta desfășurată de partid pentru dezvoltarea agriculturii, pentru pîinea poporului, este cauza vitală a tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Succesul în bătălia pentru obținerea unei recolte bogate depinde în mare măsură de folosirea din plin a capacității de lucru a întregului utilaj agricol. Pentru aceasta, S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat au nevoie de cadre de mecanizatori calificați, care să asigure întreținerea în bune condițiuni și funcționarea fără întrerupere, zi și noapte, a parcului de mașini agricole și tractoare.

Răspunzînd chemării guvernului și partidului, noi, un grup de muncitori, tehnicieni și ingineri din mai multe întreprinderi din Capitală socotim ca o datorie patriotică să mergem să muncim la sate, în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, pentru ca prin munca noastră personală, împreună cu țăranii muncitori, să contribuim la sporirea producției în agricultură, la dezvoltarea economiei noastre naționale.

Am hotărît să plecăm pentru a munci în agricultură și ne angajăm să depunem toate eforturile și priceperea noastră pentru dezvoltarea agriculturii, în interesul creșterii continue a nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

În primul plan (de la stînga la dreapta) **Traian Popovici, ing. Radu Popescu și Gheorghe Ștefan. În planul doi** (de la stînga la dreapta) **Dumitru Iatan, Gheorghe Nina, ing. Grigore Danciu, Ion Șologan și Titu Grecu.**

ION ȘOLOGAN, lăcătuș mecanic, șef de brigadă și Ing. **RADU POPESCU**, de la uzinele „23 August"; **TRAIAN POPOVICI**, sudor, șef de echipă, **ȘTEFAN GHEORGHE**, mecanic, **DUMITRU IATAN**, lăcătuș ajustor, **GHEORGHE NINA**, ajutor mecanic, șef de echipă, **TITU GRECU**, ajustor lăcătuș și Ing. **GRIGORE DANCIU**, de la fabrica „Electroaparataj"

Mitinguri ale muncitorilor și inginerilor din întreprinderile Capitalei

Joi după amiază, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la uzinele „Mátyás Rákosi" din Capitală s-a întrunit într-un miting în vederea sprijinirii mai intense a țăranimii muncitoare în pregătirea și desfășurarea campaniei agricole de primăvară.

În cadrul mitingului colectivul fabricii și-a luat o serie de angajamente concrete, printre care și acela de a scurta cu 10 zile termenul de livrare a pieselor pentru motoarele R.M.-60 și R.M.-31.

Cu acest prilej cîțiva muncitori din uzină au cerut să fie trimiși să lucreze la sate, în S.M.T.-uri și G.A.S.-uri. Printre aceștia se numără și tînărul Marin Depărățeanu.

„Înainte de a veni să lucrez în această uzină — a spus el — am muncit ca tractorist la G.A.S. Toporu din raionul Videle. Acum, văzînd că în fața agriculturii stau sarcini mari și că este nevoie de cadre calificate de mecanizatori în vederea dobîndirii de recolte bogate, cer să fiu trimis să lucrez din nou în agricultură, în vreun S.M.T. sau G.A.S. În acest fel îmi voi da contribuția mea la sporirea producției agricole.

Angajamente asemănătoare și-au luat și alți muncitori.

La mitingul care a avut loc ieri la uzinele „Semănătoarea", a luat cuvîntul printre alții și comunistul Anghel Constantin, sudor fruntaș.

— „Uzina noastră, tovarăși — a spus vorbitorul — trebuie să dea o contribuție serioasă la înzestrarea agriculturii cu mașini agricole. În timpul din urmă noi am livrat unităților socialiste din agricultură un număr însemnat de semănători și piese de schimb. Cred că sprijinul nostru poate fi și mai puternic dacă unii dintre noi vor merge la sate, să ajutăm cu cunoștințele noastre pe oamenii muncii de pe ogoare ca să folosească mai bine și mai din plin mașinile agricole. În ceea ce mă privește, eu am hotărît să cer să fiu trimis să muncesc la țară, într-un S.M.T. sau G.A.S.".

Cuvintele comunistului Anghel Constantin au fost viu aplaudate de participanții la miting.

Angajamente asemănătoare și-au luat și numeroși muncitori și tehnicieni de la uzinele „23 August" din Capitală.

★

Amintind faptul că recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole în primăvara anului 1954 a chemat pe muncitorii din industrie să intensifice sprijinul dat țărănimii muncitoare, numeroși vorbitori au arătat că muncitorii și tehnicienii din industrie trebuie să dea un puternic ajutor oamenilor muncii de la sate pentru ca tehnica pe care statul nostru democrat-popular o pune la îndemîna țărănimii muncitoare să fie cît mai bine folosită. În S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat trebuie să existe cadre de mecanizatori cu o bună pregătire profesională, care să asigure întreținerea și folosirea deplină a parcului de mașini și tractoare, întrucît aceasta reprezintă un mijloc principal de sporire a producției agricole.

Printre cei care, în ultimul timp și-au exprimat dorința de a merge să lucreze în S.M.T.-uri și în gospodării agricole de stat se numără tov. Ion Șologan și inginerul Radu Popescu.

★

Asemenea mitinguri au avut loc și în alte întreprinderi din Capitală, la I.O.R., „Vasile Roaită" etc.

Au început însămînțările de primăvară

CLUJ (de la redacția ziarului „Făclia"). Timpul frumos din ultimele zile a contribuit la zvîntarea terenului în multe părți ale regiunii Cluj. La îndemnul organizațiilor de bază și al sfaturilor populare comunale, un număr din ce în ce mai mare de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale au început muncile agricole de primăvară.

Pregătind din timp și în bune condițiuni cele necesare bunei desfășurări a campaniei arăturilor de primăvară, colectiviștii din Sălatiu, raionul Gherla, au ieșit la cîmp în ziua de 10 martie. Brigada I-a condusă de comunistul Pop Ilonte, cu 12 atelaje, a început arăturile pe locul unde va fi însămînțat grîul de primăvară. În prima zi s-au evidențiat colectiviștii Munteanu Nicolae, Bunea Irimia, Mihăiștean Grigore.

Primul care a ieșit la semănat din comuna Șieu Odorhei, raionul Beclean, a fost deputatul comunal Székely Gheorghe. El a însămînțat în mustul zăpezii 0,14 hectare cu grîu de primăvară. Exemplul lui a fost urmat și de țăranii muncitori Reman Gheorghe, Kör Ion și alții. Semănatul a început și în raionul Năsăud, în comuna Cepari. Fruntași în muncă sînt țăranii întovărășiți Dinca Toader, Pintea Costan, Vlădica Macedon și Harosa Gheorghe.

★

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Pe ogoarele încă albe pe alocuri ale satelor regiunii Stalin, au început să duduie tractoare, iar vite de tracțiune, bine îngrijite, trag pluguri, grape, boroane reparate din timp. Sute și sute de țărani muncitori din cuprinsul regiunii au început muncile de primăvară.

Antrenați în muncă de către sfaturile populare comunale și de către organizațiile de bază de la sate, ajutați cu sfaturile tehnicienilor și inginerilor agronomi, numeroși țărani muncitori din comunele Copșa Mică, Bulia, Boarta, Cergău Mare din raionul Mediaș, Șelimbăr, Rășinari, Șura Mare din raionul Sibiu etc. au început însămînțările de primăvară încă din zilele de 6—8 martie. Țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Slimnic, raionul Sibiu, au însămînțat în ultimele zile 8 hectare ovăz, iar cei din comunele de mai sus, grîu de primăvară. Colectiviștii din comuna Dala, raionul Sibiu, au însămînțat pînă la data de 11 martie 20 hectare ovăz, iar cei din comuna Șelimbăr 3 hectare floarea soarelui și 7 hectare și jumătate ovăz.

Campania de însămînțări a fost începută și de către muncitorii din gospodăriile agricole de stat. Astfel, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Acsente Sever din raionul Mediaș au însămînțat pînă acum 10 hectare de ovăz și 4 hectare lucernă, culturi pure. Au însămînțat de asemeni pînă acum 15 hectare ovăz, 15 hectare sfeclă furajeră și 10 hectare borceag muncitorii de la G.A.S. Dealul Ocnei din raionul Sibiu.

★

GALAȚI (de la redacția ziarului „Viața Nouă"). — Oamenii muncii din cuprinsul raioanelor Măcin și Galați au primit cu multă bucurie chemarea făcută de participanții la consfătuirea pe țară a fruntașilor în cultivarea porumbului, cartofilor și a sfeclei de zahăr, în vederea sporirii producției agricole la hectar. Răspunzînd acestei chemări, în majoritatea comunelor din raioanele Măcin și Galați, gospodăriile de stat, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale se pregătesc intens pentru începerea la timp a însămînțărilor de primăvară.

Colectiviștii din Dăieni, raionul Măcin, de pildă, au și ieșit la cîmp pentru a pregăti tarlaua de mazăre, reușind ca în numai două zile — 11 și 12 martie — să are suprafața de 16 ha., să lucreze 12 ha. cu cultivatoarele și să însămînțeze în același timp 11 ha. cu mazăre. Din brigada de cîmp a gospodăriei colective condusă de tov. Cotet Florea, s-au evidențiat tov. Postole Rusu, Niculescu Ion și alții. De asemeni au început însămînțările și colectiviștii din gospodăria colectivă „Griviția Roșie" din raionul Galați, care, în primele zile, au arat 8 ha. și au însămînțat 3 ha. cu ovăz. Colectiviștii din Turcoaia au început și ei arăturile și semănatul mazărei.

Urmînd exemplul colectiviștilor, numeroși țărani muncitori au ieșit la cîmp în primele zile ale desprimăvărării. Astfel, țăranul muncitor Ion N. Manole I a arat și însămînțat suprafața de 0,50 ha. cu orz. În comuna Greci, țăranul muncitor Nicolae Dragu a însămînțat de asemeni 0,50 ha. cu grîu. La fel cu Nicolae Dragu, țăranii muncitori Barbu Mincu, Radu Moise și Voicu Tulceanu au fost primii care au ieșit la cîmp.

Decernarea Steagului Roșu de producție unor colective fruntașe

În urma succeselor deosebite obținute în cadrul întrecerii socialiste desfășurate în cursul semestrului II al anului trecut, muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii atelierului Automotoare C.F.R. din Orașul Stalin au primit, zilele trecute, pentru a 3-a oară consecutiv Steagul Roșu de producție al Ministerului Căilor Ferate și al C.C. al Sindicatului Muncitorilor C.F.R.

În semestrul II al anului trecut colectivul acestei întreprinderi a îndeplinit planul de producție în proporție de 140,8%, și a sporit productivitatea muncii pe cap de salariat cu 34,7% față de sarcina planificată. De asemeni, calitatea produselor s-a îmbunătățit considerabil, iar prețul de cost a fost redus cu 11,5%, față de 6% cît era planificat.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii au realizat, în această perioadă, economii de materiale în valoare de circa 446.000 lei. Cele mai însemnate economii au fost realizate de brigada de economii condusă de montatorul Ardean Florian, care se ridică la suma de 65.727 lei.

★

A mai fost decernat pînă acum Steagul Roșu de producție pe ramură, pentru succesele obținute în muncă în semestrul II al anului 1953, colectivelor fabricii de celuloză „Reconstrucția", I.F.E.T. „Sovromlemn"-Piatra Neamț, Întreprinderii de construcții C.F.R.-București, Întreprinderii Poligrafice Nr. 2-București, fabricii de produse zaharoase „Dezrobirea"-Orașul Stalin și altora.

Noi cadre de ingineri de mină

PETROȘANI (de la corespondentul nostru). La Petroșani, pe culmea unui deal se înalță clădirea Institutului de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej". La acest institut se pregătesc viitoarele cadre de ingineri pentru minele de cărbuni.

De la înființare și pînă în prezent Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani a dat industriei noastre carbonifere peste 160 de ingineri, proveniți din rîndul muncitorilor.

În anul 1953, a ieșit de pe băncile institutului o nouă promoție de 33 de ingineri mineri. Peste 70% dintre ei au reușit la examenul de stat cu mențiunea „foarte bine" și „bine". Așa, de exemplu, Rață Ion a luat examenul de stat cu calificativul „foarte bine" și totodată a obținut și diploma de merit, iar inginerii Hănciă Viorel, Lazăr Cornel, Gloglot Ernest și alții au reușit cu mențiunea „foarte bine". Inginerii de mine ai noii promoții și-au și început activitatea. De pildă, la mina Vulcan au fost încadrați 5 ingineri noi printre care tov. Hănciă Viorel, Iosif Petre și alții.

—○—

Pentru înfrumusețarea orașului

IAȘI (de la trimisul nostru). — Zilele trecute, într-una din sălile sfatului popular s-au strîns cei 110 deputați din circumscripțiile orașului. Ei au făcut cunoscut comitetului executiv angajamentele luate de cetățenii din diferite cartiere care vor să contribuie prin muncă voluntară la curățirea străzilor de la marginile orașului, precum și la amenajarea de spații verzi și grădini în cartierele Ilie Pintilie, Dr. Parhon, str. Ștefan cel Mare etc.

De asemenea s-a hotărît ca 2000 de puieți de pomi să fie deîndată plantați de-a lungul străzilor T. Neculai, Ipsilante și Ilie Pintilie.

O contribuție însemnată în munca de înfrumusețare a orașului o vor da și în anul acesta studenții și elevii din numeroasele facultăți și școli. Numeroase autocamioane vor fi puse la dispoziția sfatului popular de către întreprinderile orașului, pentru transportul pămîntului, brazdelor de iarbă etc. Echipe de muncitori din fabrici, funcționari din instituții ca și numeroase gospodine s-au angajat să lucreze voluntar în zilele de duminică la reamenajarea spațiilor verzi, parcurilor și grădinilor existente.

Comitetul executiv al sfatului popular orășenesc a luat măsuri pentru începerea unor lucrări de reparare a pavajelor.

—○—

O după amiază la biblioteca regională

ORAȘUL STALIN (de la trimisul nostru). — 11 martie, ora șase după amiază. În sala mare de lectură a bibliotecii regionale din Orașul Stalin erau numeroși cititori. Unii citeau cărți de literatură sau lucrări ideologice, alții cărți tehnice. Printre ei erau muncitori, tehnicieni, profesori, studenți și elevi.

În sala rezervată celor ce studiază marxism-leninismul, bibliotecara Hedwiga Güns dădea consultații bibliografice unui grup de propagandiști.

La secția de cărți pentru copii, tînăra bibliotecară Eva Szemlér era înconjurată de numeroși pionieri care-i cereau diferite cărți. Alături, în sala de lectură, elevul Pop Vasile citea unor copii mai mici dintr-o carte cu povești.

În sala în care cititorii vin să împrumute cărți pentru acasă, Smarandache Elena, elevă la școala medie tehnică feroviară, cerea romanul „Întunecare" de Cezar Petrescu, iar studenta Stanciu Florica de la Institutul de Mecanică căuta o lucrare de specialitate.

Într-una din sălile bibliotecii, bibliotecarul Helmuth Scheel aranja o vitrină cu broșuri în ajutorul celor care cultivă cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale.

Biblioteca regională din Orașul Stalin are peste 60.000 volume. Ca urmare a organizării unor consfătuiri cu cititorii și unor expoziții de cărți noi, numărul cititorilor crește din lună în lună. Numai în cursul lunii februarie, numărul cititorilor a crescut cu aproape 400.

—○—

Viitori profesori de educație fizică

Era dimineață. În curtea Școlii pedagogice de educație fizică din Predeal, cei aproape o sută de elevi își potriveau, în liniște, legăturile schiurilor pe bocanci. Toma Titus, din anul IV, un băiețandru zvelt, se alătură colegului său Crețu Nicolae și-i spuse, oarecum îngîndurat:

— Știi, Crețule, concursul de azi nu e prea greu... Ne-întrecem între noi, elevii școlii; dar cu cei de duminică, de la Orașul Stalin, se schimbă socoteala... Vin schiori din toată regiunea.

Un semnal anunță echiparea și, după cîteva minute, viitorii profesori de educație fizică porniră spre pîrtia Clăbucet.

...După amiază, cînd s-au întors de la concursul de schi, în jurul lui Crețu, al lui Titus și al altor 2 elevi s-au adunat mulți colegi de-ai lor. Cu toții se bucurau de succesul obținut la acest concurs.

În cadrul școlii se organizează numeroase întreceri, pe diferite ramuri de sport, care dezvoltă calitățile fizice ale elevilor.

La această școală, care a luat ființă în anul 1950, învață în prezent 125 elevi. Anul acesta, școala va da prima promoție de profesori de educație fizică, cadre temeinic pregătite. Toți elevii acestei școli sînt bursieri. Ei primesc hrană îndestulătoare, sînt cazați în dormitoare curate. Școala are o sală de gimnastică, înzestrată cu felurite aparate și materiale sportive.

În cei 4 ani de studiu, elevii își însușesc materii de cultură generală, cultură fizică, medicală, teoria și metodica educației fizice, precum și materii practice de specialitate.

VIAŢA DE PARTID

Cînd învăţămîntul de partid este condus formal

Intr-una din cămările secţiei de propagandă şi agitaţie a Comitetului raional de partid Fălticeni se află atîrnat un tabel de evidenţă întocmit cu migală. Dintr-o singură privire îţi poţi da seama în ce zi a săptămînii se ţine cursul seral sau se întruneşte cercul de studiu al Istoriei P.C.U.S. din diferite comune ale raionului. Desigur, un asemenea tabel e de folos în munca activiştilor — cu condiţia ca să nu fie considerat un scop în sine şi metoda unică sau aproape unică de conducere a învăţămîntului.

Din păcate, deşi tabelul din sediul Comitetului raional Fălticeni a fost ţinut la zi de la începutul anului pînă în noiembrie, rubricile lui încremenite n-au fost în stare să controleze şi să îndrume învăţămîntul. De aceea, în comuna Rişca, de pildă, după primele lecţii, cursul seral şi-a încetat activitatea, iar tov. Rusu Gh. Ioan a uitat că este propagandist ; de asemenea cursul seral de la Combinatul forestier din Fălticeni se ţine foarte rar ; la Baia, la Sasca şi în alte comune convorbirile în cercurile de studiu au loc la un nivel scăzut.

Nu se poate nega faptul că atît membrii comitetului raional cît şi activiştii vorbesc şi astăzi frumos despre necesitatea sprijinirii învăţămîntului de partid. Aceasta — în vorbe. Şi iată-l acum, de pildă, pe tov. Mitocaru Ion, activist al comitetului raional, sprijinind în fapt activitatea tov. Roşianu Teodora, propagandistă la cursul seral de partid din comuna Bogdăneşti.

— Caiet de evidenţă ai ? — o întreabă tov. Mitocaru.

— N-am, dar ţin evidenţa pe o foaie — răspunde tov. Roşianu.

— Bine, dar jurnalul propagandistului îl ai ?

— Da.

— Cîţi cursanţi au luat cuvîntul la convorbirea de simbătă ?

— Aproape toţi.

— Cursanţii au caiete, cîţi iau notiţe ?

— Unora le este mai greu să ia notiţe.

— Păi învaţă-i, fiindcă aşa reţin mai bine.

Şi cu aceasta sprijinul şi controlul muncii propagandistei s-au terminat. Oare pe tov. Mitocaru nu-l interesează felul cum a fost expusă şi însuşită politica partidului ?

La Comitetul raional de partid Fălticeni, goană după rubrici, caiete, cifre, statistici a dus la pierderea din vedere a ceea ce este esenţial — **conţinutul** învăţămîntului, **calitatea** studierii marxism-leninismului.

In raionul Fălticeni multe lecţii ţinute în faţa propagandiştilor la seminariile permanente sînt rupte de viaţă, poartă pecetea bucherismului şi a dogmatismului, împingînd pe propagandişti spre o însuşire mecanică şi abstractă a marxism-leninismului în loc să-i ajute să lege teoria de problemele practice.

O asemenea lecţie a fost, de pildă, cea intitulată „Lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru colectivizarea agriculturii" — lecţie care cuprinde o înşiruire seacă de cifre, date, evenimente istorice privind desfăşurarea operei de colectivizare a agriculturii în U.R.S.S. şi un şir de citate, cu şi fără ghilimele, din raportul tov. Hruşciov prezentat la plenara din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S.

In lecţie nu se pomeneşte nici un cuvînt despre principalele învăţăminte ale transformării socialiste a agriculturii în U.R.S.S. — de cea mai mare actualitate şi pentru ţara noastră — ca, de pildă, necesitatea îmbinării muncii pentru colectivizarea agriculturii cu munca pentru valorificarea rezervelor de sporire a producţiei de care dispun gospodăriile individuale ale ţăranilor muncitori, nu este nici măcar amintită necesitatea creării condiţiilor politice şi a bazei tehnice materiale pentru trecerea la agricultura socialistă, nu este arătată politica partidului faţă de chiaburime în diferitele etape ale construirii socialismului etc. Lă fel de superficială este şi partea de „aplicare" la situaţia din ţara noastră şi, în particular, la aceea din raionul respectiv. In zadar te-ai aştepta să găseşti o analiză cît de cît temeinică — ilustrată prin exemple concrete — a realizărilor şi lipsurilor existente în munca pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective şi a întovărăşirilor din raion, în munca pentru crearea de noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole. Dar ce găseşti ? Un pomelnic de cifre cu privire la cantitatea de produse obţinute de diferite gospodării colective şi întovărăşiri din raion.

Cît de ruptă de actualitate, de viaţă, este această lecţie se vede mai ales din faptul că ea nu numai că nu explică, dar nici nu aminteşte măcar de hotărîrile plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R., nu suflă nici un cuvînt despre sarcinile concrete ce revin oamenilor muncii din raion pentru înfăptuirea acestor hotărîri, pentru creşterea producţiei agricole şi animale, pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii.

Nu-i de mirare că, ascultînd asemenea lecţii, unii propagandişti ţin expuneri abstracte, rupte de viaţă, copiate de multe ori din broşuri, şi admit ca discuţiile în cercurile şi cursurile pe care le conduc să se desfăşoare fără vreo legătură cu problemele şi sarcinile concrete ale organizaţiilor de bază respective. Aşa procedează, de pildă, tov. Gh. Birleanu, propagandistul cursului seral din comuna Sasca, care, într-o expunere despre „Alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, temelia regimului democrat-popular", a găsit cu cale să nu dea nici măcar un singur exemplu din care să reiasă cum sprijină clasa muncitoare pe colectivişti şi pe ţăranii săraci şi mijlocaşi din comună să sporească producţia agricolă la hectar, cum răspund aceştia sprijinului primit, deşi asemenea exemple există destule şi tov. Birleanu le cunoaşte.

In acelaşi spirit conduce tov. Birleanu şi discuţiile din seminarii. Intr-unul din seminarii în care s-a discutat tema : unitatea partidului, condiţie fundamentală a îndeplinirii rolului său conducător — a luat cuvîntul tov. Gh. Morăriţă, secretarul organizaţiei de bază din gospodăria colectivă. El a vorbit simplu şi din inimă despre necesitatea întăririi organizaţiei de bază prin primirea în partid a celor mai buni şi cinstiţi colectivişti, cît şi prin îndepărtarea din rîndurile partidului a elementelor care calcă sistematic disciplina de partid, care au căzut sub influenţa zvonurilor răspîndite de chiaburi şi care urmăresc destrămarea gospodăriei colective.

Mulţumindu-se cu faptul că un cursant a făcut legătura dintre învăţătura despre unitatea partidului şi sarcinile organizaţiei de bază, propagandistul a lăsat ca toţi ceilalţi care au mai luat cuvîntul să spună generalităţi şi să se ţină strict de buchea cărţii. In felul acesta seminarul s-a terminat fără să-i înveţe pe cursanţi cum trebuie transpuse în viaţă cele învăţate.

*

Situaţia învăţămîntului de partid în raionul Fălticeni arată că la comitetul raional de partid s-a cuibărit formalismul în conducerea învăţămîntului.

La începutul lunii noiembrie, biroul comitetului raional a analizat situaţia învăţămîntului de partid din raion. Deşi referatul s-a ocupat în special de diferite date statistice — numărul cercurilor, al cursurilor şi cursanţilor, frecvenţa etc. — neglijînd şi tratînd „în general" problemele privind conţinutul învăţămîntului, totuşi s-au luat atunci unele hotărîri folositoare. Au trecut însă de-atunci patru luni — dar hotărîrile au rămas pe hîrtie ; controlul lecţiilor este şi acum ca şi inexistent, lecţiile predate propagandiştilor continuă să fie slabe, unele birouri ale organizaţiilor de bază continuă să manifeste nepăsare faţă de învăţămîntul de partid iar comitetul raional nu combate practic această atitudine. Deşi, după cum se ştie, de învăţămîntul de partid răspunde întregul comitet raional, ca organ de conducere, tov. A. Motriuc, primul secretar al comitetului raional, a lăsat efectiv întreaga muncă de propagandă pe seama secţiei de propagandă şi agitaţie, invocînd motivul că în ultima vreme a avut „multe alte treburi pe cap". La rîndul său, tov. H. Vaintraub, şeful secţiei de propagandă şi agitaţie, nu cunoaşte concret felul în care se desfăşoară munca de educare marxist-leninistă a membrilor şi nemembrilor de partid, n-a întreprins nimic pentru ca propagandiştii să fie informaţi periodic asupra problemelor principale ale muncii de partid din raion.

Lipsurile serioase în conducerea învăţămîntului de partid de către Comitetul raional de partid Fălticeni împiedică pe de-o-parte dezvoltarea şi înaintarea multor tovarăşi dornici să studieze temeinic şi, pe de altă parte, încurajează atitudinea de subapreciere a studiului de către unii activişti şi membri de partid, manifestările de lipsă de răspundere şi de superficialitate în munca unor propagandişti.

Imbunătăţirea conţinutului şi calităţii învăţămîntului de partid, ridicarea lui la un nivel mai înalt, folosirea propagandei de partid în sprijinul îndeplinirii sarcinilor trasate de plenara lărgită din august 1953 a C.C. al P.M.R. pot fi înfăptuite numai dacă comitetul raional şi, sub îndrumarea lui, organizaţiile de bază, vor înlătura cu toată fermitatea formalismul în conducerea muncii de propagandă, vor lupta cu toată puterea împotriva ruperii învăţămîntului de viaţă, de sarcinile concrete ale organizaţiilor de partid.

GH. MOCA

La ordinea zilei

MAI MULTĂ ATENŢIE ELIBERĂRII ACTELOR CĂTRE CETĂŢENI

Aproape nu este zi, în tot cursul anului, în care sfaturile populare din comune şi oraşe să nu fie solicitate de oameni ai muncii pentru eliberarea a diferite dovezi, certificate etc. Oare pretutindeni comitetele executive ale sfaturilor populare se îngrijesc ca astfel de cereri să fie rezolvate cu simţ de răspundere ?

Unele scrisori sosite la redacţie din partea corespondenţilor voluntari şi cititorilor subliniază atitudinea plină de grijă a unor sfaturi populare pentru rezolvarea operativă a cererilor care privesc eliberarea diferitelor acte. Bunăoară, un cititor din Oradea ne-a scris, printre altele : „Cetăţenii din localitate sînt mulţumiţi de felul cum sfatul popular al oraşului a organizat eliberarea diferitelor certificate şi acte. Prezentîndu-mă la biroul de stare civilă pentru a cere un certificat, mi s-a înmînat, fără să aştept mult, un formular de cerere pe care l-am completat. După aceea, mi s-a dat un număr de ordine pentru a doua zi, cînd, prezentîndu-mă la ora fixată, certificatul era gata"

Trebuie spus, însă, că, din păcate, unele sfaturi populare dau dovadă încă de un cras birocratism în ce priveşte eliberarea actelor solicitate de cetăţeni. Iată ce ne-a scris tovarăşul Ion Irimia din Suceava : „Aproape şase luni i-au trebuit sfatului popular al oraşului Galaţi să-mi trimită un certificat. După atîta amar de vreme, certificatul a sosit, în sfîrşit, la Săveni. Cînd m-am dus să-l ridic, ia-l de unde nu-i ! La sfatul popular al comunei, dispărute fără urmă. Am făcut o nouă cerere. De la Galaţi a sosit un duplicat, de astă dată, la sfatul popular al oraşului Suceava. De necrezut, dar şi aici, ca şi la Săveni, certificatul cu pricina a dispărut ca prin farmec. Unii spun că-i ghinion. Eu socotesc însă că-i curată nepăsare, atît din partea Sfatului popular Galaţi, care mi-a trimis certificatul cu atîta întîrziere, cît şi a sfaturilor populare din Săveni şi Suceava"

„Ca să scoţi un act de la sfat, în comuna Foleşti, raionul Horezu, — ne scrie tovarăşa Elena Pleaşu — trebuie să ştii să prinzi momentul potrivit, altfel nu-i chip. Ştiu asta de la feciorul meu, care a aşteptat multă vreme pînă ce i-a fost eliberat un act necesar căsătoriei. Trebuie neapărat să găseşti în acelaşi timp şi pe tovarăşul Vasile Budescu, care completează actul, şi pe tovarăşul preşedinte, care semnează şi pune ştampila. Şi lucrul ăsta nu-i deloc uşor. Aştepţi uneori o săptămînă şi mai mult pînă ce prinzi un astfel de moment. Dacă aceşti tovarăşi şi-ar pune cît de cît în inimă nevoile cetăţenilor, s-ar găsi mijlocul ca oamenii să nu mai fie purtaţi zile întregi pe drumuri".

Cu justificată indignare, corespondenta voluntară Geta Sulică din Galaţi ne relatează faptul că nici după un an, locuitoarea Floarea Bondoc n-a primit din partea sfatului popular al comunei Dedulesti, raionul Piteşti, actul de naştere solicitat la 27 decembrie 1952, deşi s-au făcut cîteva adrese şi reveniri în tot cursul anului 1953 Din această cauză, tovarăşa Bondoc nu-şi poate scoate buletinul de identitate.

Asemenea lipsuri serioase care se manifestă în eliberarea actelor cerute de cetăţeni pot şi trebuie să fie cît mai curînd înlăturate. Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale au datoria să exercite un permanent control în această direcţie, să ajute îndeaproape sfaturile populare în subordine la organizarea exemplară a eliberării actelor.

Organizaţiile de partid şi sindicale trebuie să aibă ca principală preocupare educarea activiştilor şi funcţionarilor sfaturilor populare în spiritul respectului faţă de solicitatori şi al grijii permanente pentru rezolvarea la timp a cererilor adresate de cetăţeni.

48.800 kg. cartofi la hectar

VASS ADALBERT
ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Poiana, raionul Turda, regiunea Cluj

Sînt ţăran muncitor şi n-am pămînt mai mult de 3,48 ha. In fiecare an culeg recolte mai mari decît cele pe care le culeg ceilalţi ţărani muncitori din comuna noastră. Aceasta pentru că eu nu mi-am lucrat pămîntul aşa cum am obişnuit din bătrîni, ci aşa cum am citit în cărţi, după regulile agrotehnice.

Anul trecut, am obţinut o producţie de 3200 kg. grîu la ha. şi de 3500 kg. boabe porumb la ha. Recoltă mare am obţinut şi la cultura de cartofi. De pe 0,41 ha. am recoltat 20.000 kg. de cartofi, ceea ce înseamnă 48.800 kg. la ha., producţie pe care n-a obţinut-o nici un ţăran muncitor din comuna noastră

Aş vrea ca toţi ţăranii muncitori să obţină recolte bogate. De aceea vreau să arăt cum am muncit şi cum am reuşit să culeg o recoltă atît de mare de cartofi.

După ce am făcut vara dezmiriştitul, în toamnă, eam pe la 15 octombrie, am cărat pe terenul unde trebuia să cultiv cartofii vreo 20 căruţe de gunoi de grajd. Am făcut apoi o arătură de toamnă la 25 cm., îngropînd gunoiul sub brazdă. Primăvara, pentru că n-aveam cultivator, am lucrat pămîntul cu prăşitoarea ca să distrug buruienile şi să afinez pămîntul. Semănatul cartofilor l-am făcut la 28 martie. Am avut grijă să pregătesc din timp cartofii folosiţi la semănat, alegîndu-i pe cei mai sănătoşi, nici prea mari, nici prea mici şi numai dintr-un singur soi, soiul numit Gülbaba, pe care îl cultiv de mulţi ani. După aceea i-am pus la iarovizat în 18 lăzi, în bucătăria de vară. Mulţi ţărani muncitori au rîs atunci de mine, dar apoi au văzut ce spor de recoltă mi-a adus folosirea acestei metode. Am ţinut cartofii la iarovizare pînă în ziua cînd m-am hotărît să-i însămînţez. Semănatul l-am făcut cu sapa în cuiburi, la o distanţă de 70 cm., între rînduri şi 50 cm. între cuiburi pe rînd, punînd cîte un singur cartof în cuib.

Cînd plantele au răsărit, am făcut prima prăşilă, folosind, pentru săpatul cartofilor între rînduri, prăşitoarea trasă de un cal, iar pe rînd sapa de mînă. In total am făcut 4 prăşile cu prăşitoarea şi tot atîtea cu sapa de mînă.

Anul trecut, eam pe la 13 mai, timpul s-a răcorit şi aceasta a dăunat mult culturilor, mai ales celor de cartofi. Văzînd că îngheţul primejduieşte cartofii, n-am stat prea mult pe gînduri, ci m-am apucat să trag cît mai mult pămînt peste tufele de cartofi, acoperindu-le cît mai bine. Le-am ţinut astfel vreo 5 zile, iar după aceea le-am scos iarăşi la lumină, lăsîndu-le să crească în voie. S-au găsit atunci mulţi ţărani muncitori din comuna noastră care să rîdă de mine. Eu însă mi-am văzut înainte de treabă. Cînd am recoltat cartofii, mulţi au venit la mine să vadă cu ochii lor ce recoltă am obţinut. Nu muncisem în zadar. Cartofii mei se deosebeau mult de ai lor, fiind mult mai mari, (două bucăţi cîntăreau 1 kg.). Am cules o recoltă de două şi chiar de 3 ori mai mare decît ceilalţi ţărani muncitori din sat. Mulţi din ei m-au rugat să le dau cartofi pentru sămînţă. Boris Sandor, de pildă, mi-a cerut pentru anul acesta 400 kg. de cartofi.

Producţia de cartofi obţinută anul trecut mi-a adus mari venituri. 5000 kg. cartofi le-am vîndut la cooperativa din sat, iar 4000 kg. le-am vîndut pe piaţa oraşului Turda. Cu banii încasaţi prin vînzarea cartofilor mi-am cumpărat un cal, mobilă de 2.800 lei de la magazinul de stat din Turda şi alte lucruri necesare în casă.

Anul acesta mă voi strădui să obţin o recoltă şi mai mare, atît la cartofi, cît şi la celelalte culturi. De aceea încă de cu toamnă mi-am pregătit pămîntul cît mai bine. Acum am pus la iarovizat cartofii.

Vreau însă să mai arăt un lucru. Este adevărat că ţăranii muncitori din comuna noastră n-au reuşit să obţină anul trecut recolte bogate aşa cum am obţinut eu. Vina însă nu e numai a lor, ci în special a tehnicienilor şi inginerilor agronomi de la secţia agricolă a sfatului popular raional, care nu s-au interesat deloc de noi, nu ne-au îndrumat să obţinem recolte bogate, deşi aceasta era datoria lor. Noi cerem ca anul acesta să ni se dea un ajutor mai mare pentru ca toţi ţăranii muncitori din comuna noastră să culeagă cît mai mult rod de pe ogoarele lor.

Grădina muncitorului fruntaş

Fruntaşul în muncă Ion Pupăzan terminase schimbul, dar în loc să se îndrepte spre ieşirea din atelier se duse într-un colţ, luă o cazma, pe care şi-o adusese dimineaţa de acasă, şi începu s-o repare.

Alexandru, un tînăr din brigada lui Pupăzan, dădu şi el să plece, dar se opri mirat văzîndu-l pe acesta că lucrează la o cazma, lucru neobişnuit în secţia montaj-pompe a uzinelor „Vasile Roaită".

— Ce faci acolo „meştere" ?

— Imi repar uneltele, pentru că vine vremea cînd trebuie să încep grădinăritul — îi răspunse Pupăzan cu vădită mîndrie.

Alexandru, care cunoştea dragostea pentru grădinărit a „meşterului", l-a ajutat să-şi repare cazmaua şi să-şi confecţioneze din deşeuri o săpăligă.

In ultimele zile a devenit un obicei pentru „grădinarii" uzinei — printre care Ştefan Matache şi Florea Măracine — să rămînă după orele de producţie ca să-şi repare uneltele sau să-şi confecţioneze, cu aprobarea conducerii, din deşeuri, alte unelte necesare muncii de grădinărit.

Măracine e prieten cu Pupăzan. In afară de faptul că sînt tovarăşi de muncă şi vecini în cartier, ei sînt legaţi de încă ceva : pasiunea pentru grădinărit.

Lotul de 400 mp. cultivat, anul trecut, cu legume şi zarzavaturi de Ion Pupăzan a devenit cunoscut în întreg cartierul.

Pupăzan simte o adevărată plăcere atunci cînd, în dimineţile frumoase de vară, înainte de a pleca la uzină, se duce pe lotul aflat în apropierea casei şi culege roşii, castraveţi, ardei şi alte asemenea „produse proprii" — cum îi place lui să le numească — pe care le duce acasă.

In unele duminici, Ion Pupăzan şi Florea Măracine, împreună cu familiile lor, merg la Pădurea Andronache, unde se odihnesc la iarbă verde ; cînd sosesc timpul mesei, cele mai frumoase legume culese de pe loturile proprii constituie o adevărată mîndrie a celor două familii harnice. Fiecare se mîndreşte cu frumuseţea şi mărimea roşiilor, a castraveţilor sau a ardeilor graşi.

Ion Pupăzan n-a urmat cine ştie ce cursuri sau şcoli speciale, pentru a învăţa grădinăritul, ci a deprins, atît măiestrugul cît şi dragostea, de la părinţii săi, ţărani muncitori din comuna Timişeni, raionul Tg. Jiu. Cînd se ducea la ţară cu nevasta, admirau grădina părinţilor şi ascultau sfatul acestora.

„Aşa cum avem noi grădină, aşa să vă faceţi şi voi. Să cultivaţi cartofi, roşii, ceapă şi alte legume sau zarzavaturi trebuincioase gospodăriei. In felul acesta veţi face mari economii în casa voastră, pentru că n-o să mai fie nevoie să cumpăraţi de la piaţă".

Ion Pupăzan a ascultat povaţa părinţilor. S-a dus la sfatul popular raional şi a cerut să i se repartizeze un lot de pămînt din apropierea casei. Astfel, a început să se ocupe în timpul liber de grădinărit. Tot gîndindu-se cum să facă să ude mai bine pămîntul, într-o zi i-a venit în minte un sistem original de irigaţie. A săpat, printre rîndurile de legume, un şanţ mai mare şi apoi altele laterale, mai mici. După aceea, a pus în capătul şanţului un butoi pe care-l umplea cu apă. Printr-un cep dădea drumul apei din butoi, care curgea întîi prin şanţul mare, răspîndindu-se apoi printre culturi.

In felul acesta, îngrijind bine grădina, el a obţinut, anul trecut, roade frumoase : peste 100 kg. roşii, din care a consumat toată vara şi a mai pus şi cîteva sticle cu bulion, 40 kg. ceapă, 20 kg. fasole, castraveţi, mărar, pătrunjel şi alte legume şi zarzavaturi.

Ca un grădinar priceput, el îşi îngrijeşte din vreme grădina. Astfel, pe lotul său de pămînt el a adunat zăpadă multă pentru a menţine umiditatea solului. Totodată, şi-a pregătit seminţe şi răsaduri, aşteptînd timpul potrivit pentru cultivat.

De cînd a apărut Hotărîrea guvernului şi a C.C. al P.M.R. cu privire la extinderea şi îmbunătăţirea cultivării de cartofi, legume şi zarzavaturi pe loturi individuale, Ion Pupăzan a început să stea de vorbă şi cu alţi oameni din cartier, vecini de-ai lui, arătîndu-le foloasele cultivării legumelor şi zarzavaturilor.

Zilele trecute a venit la el Ion Mincu şi l-a cerut unele sfaturi : cum să obţină lotul de pămînt, de unde să procure seminţele, ce să cultive pe el ; au mai discutat despre primele lucrări care trebuie făcute la grădină. In ultima vreme mai mulţi cetăţeni din cartierul Ion Creangă au mers la sfatul popular pentru a obţine loturi de pămînt pe care să le cultive şi să obţină, ca şi Ion Pupăzan, recolte frumoase de legume şi zarzavaturi — adevărate izvoare de economii în casele lor.

A. CROITORU

IN EDITURA PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
au apărut :

C. PIRVULESCU — Critica şi autocritica, forţă motrice a construcţiei socialismului.
64 pag. *90 bani*

— Congresul fruntaşilor din gospodăriile agricole colective.
240 pag. *3,50 lei*

— Muncă înfrăţită (culegere de reportaje).
40 pag. *30 bani*

Ajutoare familiale de stat acordate mamelor cu mulţi copii

Zilele trecute, la şcoala elementară din comuna Tîrzii, raionul Huşi, a avut loc, într-un cadru festiv, acordarea de ajutoare unice mamelor cu mulţi copii. Cu acest prilej, Tasia C. Crăciun a primit suma de 1000 lei drept ajutor unic de stat pentru naşterea celui de al 11-lea copil. Un asemenea ajutor a primit şi Catinca D. Ştefănuţă din comuna Grumezoaia.

In oraşul Bacău, numărul beneficiarelor ajutorului familial de stat a crescut la 650. Bizgău Natalia, muncitoare la fabrica „Proletarul", primeşte trimestrial un ajutor de 645 lei, iar Spiridon Maria primeşte 432 lei.

In ultima vreme s-au acordat de asemeni o serie de premii unice de stat. Astfel, Maria Asofiei a primit suma de 1000 lei la naşterea celui de al 13-lea copil.

In oraşul Bacău, 61 mame cu mulţi copii au fost distinse cu titlul „Mamă Eroină", ordinul „Gloria Maternă" şi „Medalia Maternităţii".

I. SCHAFFER, L. AUREL
corespondenţi voluntari

Rodnica activitate a unei circumscripţii sanitare

In ultima vreme, în cadrul circumscripţiei sanitare Breaza din raionul Cîmpina s-au obţinut o seamă de succese în acţiunea pentru apărarea sănătăţii oamenilor muncii.

La sfîrşitul anului trecut s-a înfiinţat pe lîngă dispensarul circumscripţiei un staţionar cu 14 paturi şi o casă de naşteri.

In cătunele din vecinătatea oraşului au luat fiinţă 5 puncte de sănătate, unde se acordă zilnic asistenţă medicală.

Este demnă de remarcat munca plină de abnegaţie a oficiantului sanitar Tiganelea Ion, care în timpul viscolului a parcurs distanţe de kilometri pentru a îngriji bolnavii la domiciliul lor. De asemeni, s-a remarcat moaşa Tifanelea Maria, care a muncit cu dragoste pentru a asigura buna îngrijire a femeilor-mame.

ION PESCARU
corespondent voluntar

Un S. M. T. care tărăgăneză încheierea contractelor

S.M.T.-Bărcăneşti este la numai cîţiva km. de Ploeşti. Staţiunea are ateliere bine dotate, un personal bine pregătit din punct de vedere profesional şi poate să îndeplinească cu cinste marile sarcini ce-i revin în campania muncilor agricole de primăvară.

Aceasta o dovedeşte experienţa cîştigată în anii trecuţi. La gospodăria colectivă „Steaua Roşie" din Şirna, de pildă, brigada 7-a de tractoare, condusă de şeful de brigadă Ion Stănică, a executat la cultura de grîu şi porumb toate lucrările prevăzute de agrominim, la timp şi de bună calitate. Urmînd îndrumările agronomului de sector Pulcă Nicolae de la S. M. T., colectiviştii au făcut 4 praşile la porumb, polenizare suplimentară artificială etc., obţinînd 2.300 kg. porumb boabe la hectar, adică cu peste 1.000 kg. mai mult decît ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din comună.

Pentru campania agricolă de primăvară, S.M.T.-Bărcăneşti a terminat de revizuit şi reparat întregul parc de maşini şi tractoare. Cu toate acestea conducerea S.M.T. nu se ocupă de asigurarea terenului necesar pentru folosirea întregii capacităţi de lucru a maşinilor şi tractoarelor

Analizînd situaţia contractărilor din anii trecuţi, se observă că S.M.T.-Bărcăneşti n-a asigurat niciodată prin contractări întreaga sarcină de plan. Dimpotrivă, în loc să mărească an de an suprafeţele contractate şi lucrate, S.M.T.-Bărcăneşti a micşorat din ce în ce suprafaţa contractată. Astfel, în anul 1952 S.M.T.-Bărcăneşti a asigurat prin contractări sarcina de plan numai în proporţie de 62,8%, iar în anul 1953 în proporţie de 41%, (deşi sarcina de plan a fost mai mică decît în 1952). Neavînd acoperită din timp prin contractări întreaga sarcină de plan — deci întreaga capacitate de lucru a maşinilor şi tractoarelor — S.M.T.-Bărcăneşti a trebuit să alerge în permanenţă după teren de lucru, irosind astfel carburanţi şi, mai ales timp preţios în executarea muncilor agricole.

Aceste lipsuri n-au dat de gîndit conducerii S.M.T.-Bărcăneşti, care manifestă şi acum indiferenţă faţă de încheierea contractelor, neglijînd mai ales încheierea contractelor cu ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

Pînă la 10 martie a.c. S.M.T.-Bărcăneşti a încheiat contracte cu 5 gospodării colective, 12 întovărăşiri agricole, cu unele sfaturi populare şi gospodării anexe ale instituţiilor şi întreprinderilor de stat pentru un volum de lucrări de 884 hantri. Cu ţăranii muncitori cu gospodării individuale S.M.T.-Bărcăneşti a încheiat contracte pentru un volum de numai 26 hantri. In total deci 910 hantri Acest volum acoperă abia un sfert din capacitatea totală a S.M.T.

Cu gospodăriile colective, S.M.T.-Bărcăneşti n-a contractat decît primul prăşit mecanic, deşi putea contracta şi pe al 2-lea, iar cu întovărăşirile agricole n-a contractat deloc lucrări de prăşit mecanic.

Conducerea S.M.T.-Bărcăneşti n-a înţeles nici acum că o sarcină de frunte a S. M. T.-urilor este de a lămuri şi convinge în practică pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale cît de avantajos este să lucrezi pămîntul cu tractorul pentru a obţine recolte cît mai mari la hectar. Pe ţăran este uşor să-l convingi dîndu-i exemple concrete despre felul cum creşte producţia dacă lucrezi cu tractorul.

Unii ţărani muncitori, ca Ciobanu I. Marin, Marin Gheorghe, Anton Ion din Şirna, Spirea Constantin din Valea Călugărească şi alţii, au încheiat contracte cu S.M.T Mulţi alţi ţărani muncitori însă, ca Ilie Ştefan, Stan D. Marin, Neagu Vasile, Apostol Nicolaie din Puchenii Mari, Nicolaie D. R. Oprea, Nichifor Chivu, Gheorghe Ioana, Moldoveanu Marin din Rominesti, Moruzi Dumitru, Călin Alexandru, Moldoveanu Nicolaie, Gheorghe Vasile din Bărcăneşti şi alţii, se interesează zi de zi la sfaturile populare cum pot să contracteze şi ei cu S.M.T.

„Dacă tovarăşii de la S.M.T.-Bărcăneşti — spunea deunăzi tov. Tudor Buţoi din comuna Rominesti, ar fi luat legătură cu sfatul popular, cu organizaţia de bază din comună şi ar fi dus muncă de lămurire printre ţăranii muncitori, mulţi ar fi încheiat contracte cu S.M.T. Cine n-ar vrea să-şi lucreze pămîntul mai bine, să culeagă rod mai bogat ?" Bine gîndeşte tov. Buţoi, însă nu tot aşa gîndesc tovarăşii Toma Crăciun, directorul S. M. T.-Bărcăneşti, şi Marin Dinu, agronomul şef. In majoritatea comunelor din raza de activitate a S.M.T.-Bărcăneşti, ca Tătărani, Lipăneşti, Măgurele, Puchenii Mari, Negoieşti, Strejnic şi altele, nimeni de la S.M.T. n-a venit să ceară sprijinul sfaturilor populare, al organizaţiilor de bază din comune ca să desfăşoare împreună o largă muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori pentru încheierea contractelor cu S. M. T.

Lipsurile existente la S.M.T.-Bărcăneşti în ceea ce priveşte încheierea contractelor de lucrări cu ţăranii muncitori cu gospodărie individuală se datoresc slabei activităţi de lămurire duse de către tehnicienii S.M.T. şi de către agitatorii organizaţiei de bază în rîndul ţăranilor muncitori. Nici organizaţiile U. T. M. şi sindicale n-au fost antrenate în această importantă acţiune. De asemeni, comitetul raional de partid şi comitetul executiv al sfatului popular raional privesc cu indiferenţă faptul că S.M.T.-Bărcăneşti nu-şi realizează an de an sarcinile sale de producţie, nu luptă pentru a da un sprijin temeinic ţăranilor muncitori cu gospodării individuale ca să obţină recolte bogate.

Trebuie spus că munca de contractări la S.M.T.-Bărcăneşti, ca şi la alte S.M.T.-uri, este îngreunată mult şi de faptul că organele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii nu au stabilit încă normele de plată a muncilor executate de S.M.T.

Aceste lipsuri trebuie cît mai grabnic lichidate. S.M.T.-Bărcăneşti poate şi trebuie să dea ţărănimii muncitoare un real şi preţios sprijin în obţinerea unor recolte bogate în anul acesta.

Ing. EM. ALBULESCU

O nouă premieră pe scena Teatrului de Stat din Oraşul Stalin

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Zilele trecute, în prezenţa unui numeros public, colectivul Teatrului de Stat din Oraşul Stalin a prezentat în premieră piesa „Vinovaţi fără vină", de marele dramaturg clasic rus N. Ostrovski. Prezentarea acestei piese pe scena Teatrului de Stat din Oraşul Stalin — cea de a patra premieră de la deschiderea actualei stagiuni — s-a bucurat de un mare succes.

Spectacolul a fost pus în scenă de către tînărul regizor Ion Simionescu.

Sesiunea Comisiei economice a O. N. U. pentru Europa

GENEVA 13 (Agerpres). — TASS

La şedinţa din dimineaţa zilei de 12 martie a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa s-au discutat rapoartele Comitetelor pentru siderurgie, pentru industrie şi aprovizionare, precum şi ale Comitetului pentru problemele braţelor de muncă.

In legătură cu discutarea raportului Comitetului pentru problemele braţelor de muncă s-au desfăşurat discuţii animate. In anul 1953 şi în anii precedenţi, acest comitet nu s-a întrunit în sesiuni şi de fapt n-a desfăşurat nici o activitate. Totuşi, raportul Biroului Internaţional al Muncii „privitor la problemele braţelor de muncă", prezentat spre examinare sesiunii, precum şi cuvîntările unor reprezentanţi la sesiune au arătat că activitatea acestui comitet este imperios necesară.

In raportul Biroului Internaţional al Muncii se subliniază că în ţările Europei de sud se înregistrează un număr mare de şomeri. Braţele de muncă sînt incomplet folosite, mai cu seamă în regiunile agricole. Raportul recunoaşte de asemenea că o creştere considerabilă a numărului de şomeri s-a înregistrat şi în Franţa.

Subliniind creşterea şomajului în ţările Europei occidentale, Cistiakov, locţiitorul şefului delegaţiei sovietice, a relevat că, după cum reiese din raportul Biroului Internaţional al Muncii, pentru cîteva categorii de muncitori (muncitori virstnici şi tineret) primejdia şomajului este deosebit de accentuată. Deşi în U. R. S. S. nu există şomaj şi nu se pun problemele legate de acesta, a spus Cistiakov, reprezentanţii U.R.S.S. sînt gata să ia parte la lucrările Comitetului pentru problemele braţelor de muncă, contribuind în felul acesta la rezolvarea problemelor ce cad în atribuţia comitetului respectiv. Reprezentanţii R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Bulgariei şi Rominiei au subliniat de asemenea necesitatea reluării activităţii Comitetului pentru problemele braţelor de muncă în scopul rezolvării problemelor legate de şomaj.

Reprezentantul Rominiei a prezentat spre examinare sesiunii un proiect de rezoluţie, prin care se propune convocarea în cursul acestui an a Comitetului pentru problemele braţelor de muncă.

La sesiune a luat cuvîntul reprezentantul Federaţiei Sindicale Mondiale, Duré, care a subliniat că situaţia şomerilor din ţările Europei occidentale continuă să se înrăutăţească.

Totuşi, reprezentanţii Angliei şi Franţei s-au pronunţat împotriva reluării activităţii Comitetului pentru problemele braţelor de muncă, pretextînd că Organizaţia Internaţională a Muncii s-ar ocupa în suficientă măsură de discutarea problemelor respective şi că comitetul menţionat ar dubla doar activitatea acestei organizaţii.

Kumikin, reprezentantul U.R.S.S., a arătat că obiecţiunile reprezentanţilor Angliei şi Franţei nu sînt convingătoare. El a spus că Comitetul pentru problemele braţelor de muncă ar putea să se ocupe de studierea unor probleme importante legate de problema şomajului, în colaborare cu Comitetul pentru dezvoltarea comerţului exterior.

Cu toate acestea, în urma poziţiei pe care au luat-o reprezentanţii Angliei şi Franţei, proiectul de rezoluţie al reprezentantului Rominiei a fost respins cu majoritate de voturi.

Nota cehoslovacă adresată S.U.A.

PRAGA 13 (Agerpres). — Ceteka

La 13 martie, ziarele cehoslovace au publicat nota adresată la 12 martie 1954 Statelor Unite de către Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace.

In notă se spune că la 12 martie 1954 ora 13,30 minute (ora Europei centrale) două avioane militare cu semne distinctive ale S.U.A. au pătruns în spaţiul aerian al Cehoslovaciei şi au continuat să zboare deasupra teritoriului de stat al Republicii, la sud-vest de Domazlic întîmpinaţi de un avion militar cehoslovac. Aviatorii americani nu s-au supus ordinului acestuia de a-l urma şi au

Cuvîntarea rostită de G. M. MALENKOV

la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală Leningrad din Moscova

MOSCOVA 13 (Agerpres). — In atmosfera unui mare avînt patriotic, la 12 martie a avut loc la Casa Sindicatelor adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală Leningrad din Moscova, consacrată alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In sala coloanelor au venit reprezentanţi ai clasei muncitoare şi ai intelectualităţii muncitoare, comunişti şi oameni fără de partid. Ridicîndu-se în picioare, ei au salutat cu aplauze furtunoase, care n-au contenit multă vreme, apariţia în prezidiu a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Gheorghi Maximilianovici Malenkov, candidatul lor pentru locul de deputat.

Primul a luat cuvîntul muncitorul Borisov, care lucrează în aceeaşi uzină constructoare de maşini de peste 30 ani. In cuvîntarea sa, el a zugrăvit, pe baza exemplului uzinei sale dragi, un tablou sugestiv al transformărilor sociale înfăptuite în Ţara Sovietică sub conducerea partidului comunist.

Despre înflorirea învăţămîntului public în U.R.S.S. a vorbit institutoarea Panova.

Cunoscutul zidar Olşanov, laureat al Premiului Stalin, a vorbit cu mîndrie despre meseria sa, despre faptul că statul sovietic asigură posibilitatea traducerii în viaţă a unui vast program de construcţii de locuinţe şi instituţii culturale şi de folos obştesc. Partidul comunist şi guvernul sovietic, a spus Olşanov, au o încredere profundă în forţele creatoare ale oamenilor muncii, se bizuie întotdeauna pe popor. In ziua alegerilor, oamenii sovietici vor vota pentru preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, candidat al blocului comuniştilor şi al celor fără partid.

A luat apoi cuvîntul Zaharova, doctor în ştiinţe medicale. Ea a vorbit despre uriaşa înălţime la care este ridicată în U.R.S.S. ştiinţa care slujeşte interesele poporului.

Vorbitoarea şi-a exprimat convingerea că alegătorii vor vota în unanimitate pentru Gheorghi Maximilianovici Malenkov.

S-a dat apoi cuvîntul lui G. M. Malenkov. Asistenţa a ovaţionat călduros apariţia la tribună a şefului guvernului sovietic care a rostit următoarea cuvîntare:

Tovarăşi, îngăduiţi-mi să vă mulţumesc din inimă vouă, şi prin voi tuturor alegătorilor din circumscripţia electorală Leningrad, pentru marea cinste şi încredere pe care mi le-aţi acordat, desemnîndu-mă candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. **(Aplauze prelungite).** Vă asigur că şi de acum înainte voi sluji cu cinste şi devotament cauza gloriosului nostru partid comunist, marele nostru popor, că îmi voi consacra toate forţele patriei socialiste. **(Aplauze prelungite).**

Alegerile pentru organul suprem al puterii constituie în statul nostru democrat un eveniment de importanţă primordială. Poporul sovietic, stăpîn al ţării sale, pregătindu-se în vederea apropiatelor alegeri, priveşte drumul parcurs în cei patru ani care ne despart de alegerile precedente pentru Sovietul Suprem.

Economia sovietică păşeşte ferm pe calea unui avînt neîncetat. In perioada 1949—1953, venitul naţional al U.R.S.S. a crescut cu 62%, iar în 1953 a depăşit de peste două ori nivelul antebelic.

In aceşti ani, industria noastră a făcut un salt rapid în dezvoltarea ei; s-au construit 2.500 de întreprinderi industriale; fondurile de bază ale industriei au crescut cu mai mult de odată şi jumătate; producţia industriei a crescut de 1,8 ori. Pentru a aprecia aceste succese este îndeajuns să spun că numai sporul producţiei industriale din aceşti ani depăşeşte considerabil întreaga producţie industrială din 1940. **(Aplauze).**

Timp de mulţi ani, partidul nostru, sub conducerea marelui continuator al operei lui Lenin, tovarăşul Stalin, a dus cu dîrzenie şi consecvenţă politica de industrializare a ţării. Rezultatele acestei politici sînt îndeobşte cunoscute. Ţara noastră dispune actualmente de o puternică industrie grea pe care o vom dezvolta neîncetat şi de acum înainte, ca baza care asigură creşterea şi dezvoltarea necontenită a întregii economii naţionale, ca reazim de nădejde al apărării ţării. **(Aplauze).**

Acum însă, folosindu-se de roadele şi rezultatele industrializării, partidul nostru şi-a propus sarcina de a obţine în 2—3 ani un avînt considerabil al producţiei bunurilor de consum popular.

In ceea ce priveşte industria uşoară putem vorbi acum de unele prime rezultate. Astfel, în cel de al doilea semestru al anului 1953, ca urmare a măsurilor luate, producţia mărfurilor de consum popular a crescut cu peste 30 miliarde de ruble faţă de primul semestru. Anul acesta trebuie să obţinem volumul producţiei de mărfuri de larg consum prevăzut de cel de al 5-lea plan cincinal pentru 1955. Aceasta înseamnă că în ceea ce priveşte producţia bunurilor de consum popular cel de al 5-lea cincinal va fi îndeplinit în patru ani. **(Aplauze furtunoase).**

Este absolut evident că pentru sporirea producţiei bunurilor de consum popular are o însemnătate deosebit de mare continua dezvoltare rapidă a agriculturii. Se ştie că partidul şi guvernul au elaborat şi aplică un larg program de măsuri pentru lichidarea delăsării şi rămînerii în urmă a unei serii de ramuri importante ale agriculturii. Au fost luate măsuri pentru asigurarea dezvoltării continue a creşterii animalelor, a sporirii producţiei de carne, lapte şi produse lactate, legume şi zarzavaturi şi pentru sporirea continuă a producţiei de cereale, pentru valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite. Se aplică măsuri importante pentru încurajarea materială a colhozurilor şi colhoznicilor în producţia agricolă.

Sarcina de a dezvolta considerabil agricultura, de a crea în ţară o îndestulare, iar apoi o abundenţă a tuturor produselor alimentare pentru popor şi a tuturor felurilor de materii prime pentru industria uşoară este o cauză a întregului popor. Toate organizaţiile noastre de partid, sovietice, sindicale şi comsomoliste, industria şi transportul nostru, toate întreprinderile şi instituţiile ştiinţifice trebuie să manifeste zi de zi o grijă activă pentru înflorirea tuturor ramurilor agriculturii, să ajute colhozurile, S.M.T.-urile şi sovhozurile în lupta lor pentru sporirea producţiei agricole. Nu încape îndoială că, înconjuraţi de atenţia şi grija generală, colhozurile şi sovhozurile noastre, colhoznicii, lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri îşi vor îndeplini cu cinste obligaţia faţă de ţară. **(Aplauze).**

Pe baza creşterii întregii economii naţionale a ţării, a creşterii venitului naţional, au fost obţinute succese însemnate în ceea ce priveşte ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al vieţii poporului sovietic. In cei patru ani care au trecut, salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor a crescut, veniturile colhoznicilor au sporit. Suma totală a veniturilor muncitorilor şi funcţionarilor şi a veniturilor colhoznicilor, ţinînd seama de reducerea preţurilor de stat cu amănuntul, a crescut în patru ani cu 60%. Creşterea bunăstări materiale a poporului nostru a făcut necesară dezvoltarea mai departe a comerţului sovietic. In 1954, prin reţeaua comerţului de stat şi cooperatist vor fi vîndute populaţiei de peste două ori mai multe mărfuri decît în 1940. In ceea ce priveşte circulaţia mărfurilor ca şi producţia mărfurilor de consum popular, cel de al 5-lea cincinal va fi îndeplinit în patru ani. **(Aplauze furtunoase).**

Alocările pentru construcţii de şcoli, spitale şi aşezăminte pentru copii cresc. In ultimii ani s-a desfăşurat larg construcţia de locuinţe, dar deocamdată nevoia de locuinţe este încă foarte mare. Vom intensifica construcţia de spitale, şcoli, vom dezvolta prin toate mijloacele construcţia de locuinţe.

Oamenii sovietici încearcă un sentiment de legitimă mîndrie pentru succesele obţinute şi sînt ferm convinşi că ţara noastră va obţine un nou avînt, şi mai puternic, al economiei. **(Aplauze)**

Trebuie să recunoaştem însă că în munca noastră practică dăinuie încă multe lipsuri şi uneori o rămînere în urmă şi o delăsare care împiedică mersul înainte. Lichidarea lipsurilor depinde de noi înşine, de conducători, de oamenii sovietici. Noi am scos şi vom scoate la iveală aceste lipsuri fără a da atenţie faptului că autocritica noastră îi face pe răuvoitorii şi duşmanii din străinătate să se bucure pentru citva timp. Vom lupta cu hotărîre pentru învingerea cît mai rapidă a rămînerii în urmă şi a delăsării în toate sectoarele construcţiei noastre socialiste, unde acestea se manifestă. Problema este ca, înlăturînd lipsurile, biruind rămînerea în urmă şi delăsarea, să asigurăm creşterea şi perfecţionarea neîncetată a producţiei socialiste, baza întăririi puterii patriei noastre, a ridicării bunăstări materiale a poporului, a dezvoltării ştiinţei şi culturii în ţara noastră.

Noi toţi, oamenii sovietici, întregul nostru popor, trebuie să ne dăm bine seama că condiţia principală, hotărîtoare, a avîntului continuu şi a dezvoltării multilaterale a economiei naţionale este ridicarea prin toate mijloacele a productivităţii muncii în toate ramurile — în industrie, transport, agricultură. Trebuie să ştim cu toţii că fără o creştere serioasă şi neîncetată a productivităţii muncii nu se poate obţine cu succes ridicarea considerabilă şi rapidă a bunăstări a poporului sovietic.

Creatorul partidului şi statului nostru, marele Lenin, a dat încă în primii ani ai puterii sovietice indicaţia fundamentală că sporirea productivităţii muncii constituie sarcina de bază a noii societăţi, fără a cărei rezolvare trecerea la comunism nu este cu putinţă.

Este îndeobşte cunoscut că industrializarea ţării noastre şi reconstrucţia economiei naţionale au dus la o creştere considerabilă a productivităţii muncii. Dacă luăm o perioadă îndelungată de timp, să zicem ultimii 25 de ani, productivitatea muncii a crescut în industrie aproximativ de şase ori, în construcţie şi în transportul feroviar de 3,5 ori. Productivitatea muncii în colhozuri şi sovhozuri depăşeşte de aproximativ trei ori productivitatea muncii din agricultura prerevoluţionară. Acestea sînt, desigur, succese serioase, dacă le considerăm în comparaţie cu productivitatea muncii în trecut. Altfel stau lucrurile dacă privim nu spre trecut, ci spre viitor şi dacă vrem să rezolvăm sarcina satisfacerii maxime a nevoilor materiale crescînde ale poporului nostru, să rezolvăm sarcina întrecerii economice încununate de succes cu ţările capitaliste de frunte. Dacă punem astfel chestiunea trebuie să recunoaştem că actualul nivel al productivităţii muncii este insuficient.

Avem datoria să luptăm pentru obţinerea unui avînt considerabil al productivităţii muncii sociale. Avem, în toate ramurile economiei naţionale, o bază tehnică puternică, care trebuie perfecţionată şi dezvoltată prin toate mijloacele, trebuie mecanizate pe o scară mai largă procesele care necesită un mare volum de muncă, trebuie să se dezvolte prin toate mijloacele electrificarea economiei naţionale, inclusiv electrificarea agriculturii. Aceasta constituie un mijloc pentru ridicarea productivităţii muncii, pentru uşurarea muncii muncitorilor şi colhoznicilor. Economia noastră naţională are cadre calificate, care şi-au însuşit o tehnică complexă; trebuie să ne preocupăm neîncetat şi de acum înainte de ridicarea nivelului cultural-tehnic al acestor cadre, să ridicăm noi cadre, să ridicăm permanent disciplina şi autodisciplina oamenilor muncii în toate sectoarele construcţiei noastre.

Pentru ridicarea rapidă a productivităţii muncii are acum o însemnătate hotărîtoare îmbunătăţirea continuă a organizării producţiei şi a organizării muncii. In acest domeniu avem lipsuri foarte serioase. Or, problema organizării muncii, adică a folosirii planificate şi cît mai raţionale a muncii sociale, atît în întreprinderi cît şi pe scara întregului stat, va dobîndi o însemnătate cu atît mai mare cu cît vom înainta mai mult pe calea întăririi bazei tehnico-materiale şi a creşterii forţelor de producţie ale ţării.

O sarcină imediată este ca grija pentru ridicarea considerabilă a productivităţii muncii să devină în fapt centrul întregii activităţi practice de conducere mai departe a dezvoltării economiei naţionale. Trebuie desfăşurată o mişcare cu adevărat largă a întregului popor pentru ridicarea considerabilă a productivităţii muncii, pentru realizarea unei înalte productivităţi a muncii în fiecare întreprindere industrială, pe fiecare şantier de construcţie, în transporturi, în fiecare colhoz, sovhoz, la staţiunile de maşini şi tractoare, pe toate fronturile marii noastre construcţii. **(Aplauze îndelungate).**

Pentru economia naţională are o mare însemnătate problema calităţii producţiei industriale. Nu mai putem tolera faptul că multe din fabricile şi uzinele noastre dau încă produse de calitate inferioară. Trebuie să înlăturăm mai repede această ruşine: fabricarea de produse de calitate proastă. Industria trebuie să fabrice mărfuri durabile şi frumoase pentru poporul nostru. In ceea ce priveşte piaţa externă, trebuie să se facă în aşa fel încît marca „fabricat în U.R.S.S." să constituie o garanţie deplină pentru calitatea excepţională a mărfii. **(Aplauze).**

In asigurarea progresului continuu al patriei noastre, un mare rol este chemată să-l joace ştiinţa sovietică. Poporul sovietic se mîndreşte cu oamenii săi de ştiinţă şi urează succes lucrătorilor din domeniul ştiinţei şi tehnicii în noile lor creaţii îndrăzneţe, în noile descoperiri ştiinţifice. **(Aplauze furtunoase şi prelungite).**

Tovarăşi! Viaţa prezintă noi exigenţe înalte întregului nostru aparat de stat. Totuşi, în activitatea lui mai există încă denaturări birocratice, împotriva cărora partidul nostru duce o luptă hotărîtă.

Aparatul de stat sovietic are datoria de a perfecţiona metodele sale de muncă, pe baza unei legături de zi cu zi cu oamenii muncii, de a da dovadă de atenţie faţă de cerinţele lor, de a da dovadă de grijă pentru nevoile oamenilor muncii, de a respecta cu stricteţe legalitatea sovietică, de a nu admite nici un fel de abuz de putere faţă de cetăţenii sovietici. **(Aplauze îndelungate)**

Uniunea Sovietică păşeşte pe calea unui nou avînt. Baza de granit a orînduirii sovietice — alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea — este puternică şi de neclintit, prietenia popoarelor, bazată pe deplina egalitate în drepturi, pe respect reciproc şi pe colaborare frăţească, este trainică şi indestructibilă. In aceasta rezidă puterea şi forţa statului nostru socialist. **(Aplauze furtunoase).**

Tovarăşi! In domeniul politicii externe, linia noastră constă invariabil în a asigura condiţii de pace pentru zidirea societăţii comuniste în ţara noastră, în a apăra cauza păcii de atentatele cercurilor agresive. Această linie corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic şi ale întregii omeniri. **(Aplauze îndelungate).**

Se înţelege de la sine că, atîta timp cît în lume există cercuri agresive care visează încă, fără nici o nădejde, să facă să piară orînduirea noastră socialistă, Uniunea Sovietică este obligată să menţină forţele sale armate într-o asemenea stare, încît să poată curma eventualele aventuri ale agresorilor. **(Aplauze furtunoase).**

Cel mai important rezultat al ultimilor ani este faptul că milioane de oameni iau în propriile lor mîini cauza apărării păcii şi securităţii popoarelor. Semnul distinctiv al timpurilor noastre este faptul că oameni din grupuri sociale diferite, de convingeri politice şi religioase diferite, se unesc pe baza apărării păcii şi a securităţii naţionale.

Luaţi Europa. In ultimul timp, cercurile agresive duc din ce în ce mai făţiş o politică de scindare a forţelor naţionale înlăuntrul statelor europene, o politică de scindare a Europei, de aţîţare a unei părţi a statelor europene împotriva altei părţi. Acestei linii i se opune însă solidaritatea tot mai mare a popoarelor europene în lupta împotriva politicii nefaste de scindare, în apărarea păcii şi progresului. Creşte hotărîrea patrioţilor francezi de a-şi feri patria de pericolul amenţător al renaşterii militarismului german — duşman de moarte al marii naţiuni franceze.

In Italia şi în alte ţări ale Europei creşte tot mai mult dorinţa popoarelor de a apăra pacea şi de a feri ţările lor de primejdia de a fi atrase, prin intermediul clicii militariste revanşarde germane, într-un nou măcel mondial.

Popoarele Asiei, ferm hotărîte să transforme Asia dintr-un focar cronic de războaie într-un bastion de nădejde al păcii internaţionale, trăiesc astăzi sub semnul creşterii puternice a forţelor păcii. Această hotărîre este întruchipată în primul rînd de Republica Populară Chineză. **(Aplauze furtunoase).** Oamenii sovietici se bucură profund că, împreună cu Uniunea Sovietică, glorioasa Republică Populară Chineză se află în avangarda luptei pentru pace şi pentru securitatea internaţională. **(Aplauze).**

Marele popor indian aduce o contribuţie preţioasă la întărirea păcii. Nu putem decît să salutăm vigilenţa de care dau dovadă oamenii de stat ai Indiei în faţa uneltirilor crescînde ale cercurilor agresive americane în Asia. Răspunzînd la declaraţiile diplomaţilor americani cu privire la intenţia Statelor Unite ale Americii de a domina în Asia o perioadă nedeterminată, primul ministru al Indiei a spus recent că „ţările Asiei, şi fireşte şi India, nu sînt de acord cu această politică şi nu sînt dispuse, indiferent de scop, să se afle sub dominaţia vreunui stat". Aceste cuvinte exprimă un adevăr plin de un sens adînc: acum nu mai este secolul XIX, ci a doua jumătate a secolului XX; şi nu pentru a permite cuiva să le împingă înapoi au păşit popoarele Asiei pe calea libertăţii naţionale şi a progresului. **(Aplauze îndelungate).**

Este îndeobşte cunoscut că anul 1953 a fost marcat printr-o oarecare slăbire a încordării internaţionale. Omenirea iubitoare de pace a obţinut încetarea războiului din Coreea.

Orice om care chibzuieşte nu poate să nu se gîndească în prezent cum să asigure un nou pas înainte, cum să găsească o bază reală pentru întărirea trainică a păcii şi securităţii popoarelor. Nu este adevărat că omenirea nu are de ales decît între două posibilităţi: sau un nou măcel mondial, sau aşa zisul război rece. Popoarele sînt vital interesate în întărirea trainică a păcii. Guvernul sovietic este pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale, pentru o pace trainică şi îndelungată, se pronunţă cu hotărîre împotriva politicii războiului rece, deoarece această politică este politica pregătirii unui nou măcel mondial care, date fiind mijloacele moderne ale războiului, înseamnă pieirea civilizaţiei mondiale.

Se ştie că, ducînd războiul rece, duşmanii păcii recurg la tot felul de născociri mincinoase despre Uniunea Sovietică, despre politica ei externă şi mizează în special pe mitul creat de ei cu privire la pretinsele intenţii agresive ale U.R.S.S. Politica externă paşnică a Uniunii Sovietice a subminat de la rădăcină această legendă mincinoasă şi s-a adeverit aici vechiul proverb rus: „Neadevărul nu are zile. Minciuna are viaţă scurtă". **(Aplauze).**

Poziţia noastră este clară. Noi sîntem pentru o întrecere economică paşnică între Uniunea Sovietică şi toate ţările capitaliste, printre care, fireşte, şi Statele Unite ale Americii.

Guvernul sovietic se menţine consecvent pe poziţia că orice problemă litigioasă din relaţiile internaţionale actuale, oricît ar fi ea de grea, trebuie rezolvată pe cale paşnică. **(Aplauze).** Guvernul sovietic priveşte favorabil conferinţele internaţionale la care reprezentanţii diferitelor ţări, bucurîndu-se de drepturi egale, ar lucra cinstit pentru slăbirea încordării internaţionale, ar căuta şi ar găsi o cale paşnică de rezolvare a problemelor litigioase. In conformitate cu această linie, Uniunea Sovietică a participat activ la conferinţa de la Berlin a celor patru puteri şi a prezentat, după cum ştiţi, propuneri îndreptate spre rezolvarea eficace a unei serii de probleme internaţionale importante. Noi acordăm importanţă apropiatei conferinţe de la Geneva a marilor puteri cu participarea altor state interesate, la care Republica Populară Chineză va fi un participant egal în drepturi. **(Aplauze furtunoase).**

Nu se poate să nu recunoaştem că principala piedică în calea slăbirii continue a încordării internaţionale o constituie faptul că puterile occidentale au faţă de rezolvarea problemelor internaţionale importante atitudinea unei grupări militare închise, care pune mai presus de orice, considerentele militare şi strategice agresive.

Numai în felul acesta poate fi explicată atitudinea manifestată de puterile occidentale faţă de propunerea de a se încheia un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. După cum se ştie, puterile occidentale opun unui astfel de tratat constituirea unui bloc militar format din şase state, în care forţa principală şi rolul principal vor reveni militariştilor germani.

Se fac încercări de a ne asigura că prin crearea „micii Europe" Germania s-ar alătura Europei şi s-ar pacifica. Această afirmaţie sună absolut falş. Nu este oare limpede că în urma constituirii „comunităţii defensive europene" militarismul german ar acapara în occident ceea ce nu a putut obţine prin război? Uniunea Sovietică este categoric împotriva creării unei mari Germanii agresive sub paravanul „micii Europe". **(Aplauze)**

Putem să nu ne îndoim că dacă ar exista o năzuinţă reală spre asigurarea securităţii în Europa ar putea fi biruite piedicile din calea încheierii unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa şi s-ar putea examina în amănunt propunerile care se livesc în legătură cu aceasta.

Guvernul sovietic este pentru lărgirea legăturilor economice şi comerciale cu ţările străine pe bază de avantaj reciproc. Ne putem exprima satisfacţia cu privire la faptul că la Londra începe să fie recunoscută importanţa dezvoltării legăturilor economice cu Uniunea Sovietică. **(Aplauze)**

Intărirea crescîndă a marii prietenii care leagă patria noastră de toate ţările de democraţie populară trezeşte un sentiment legitim de mîndrie la fiecare om sovietic. Această prietenie frăţească este nu numai un izvor de forţă al lagărului democratic, ci şi un sprijin extrem de important al păcii internaţionale. **(Aplauze furtunoase)**

Tovarăşi!

De mai bine de o jumătate de veac, partidul comunist, creat de genialul Lenin, luptă neobosit pentru o viaţă mai bună şi pentru fericirea poporului nostru. Partidul nostru este unit cu poporul sovietic prin legături indisolubile. Poporul are încredere în scumpul lui partid şi-şi strînge tot mai mult rîndurile în jurul lui. **(Aplauze îndelungate)**

Partidul nostru şi-a expus deschis vederile într-o problemă atît de importantă cum este spiritul colectiv în conducere şi este convins că declaraţiile lui se bucură de sprijinul poporului sovietic. **(Aplauze furtunoase, îndelungate)** Este incontestabil că spiritul colectiv în conducerea partidului şi a ţării constituie o garanţie necesară pentru rezolvarea justă şi cu succes a problemelor de importanţă vitală care stau în faţa noastră, o garanţie a rezolvării juste şi cu succes a problemelor fundamentale legate de soarta poporului sovietic

Increderea şi sprijinul poporului permit partidului nostru să scoată la iveală cu curaj şi hotărîre greşelile şi lipsurile din munca organelor de partid, sovietice şi economice, centrale şi locale. Partidul nostru este obişnuit să împartă cu poporul durerile şi bucuriile, victoriile şi înfrîngerile, succesele şi insuccesele. **(Aplauze furtunoase)**

36 de ani nu sînt o perioadă lungă pentru o orînduire socială nouă. Partidul şi poporul nostru au făcut multe pentru întărirea şi dezvoltarea ei. Oamenii sovietici au toate temeiurile să fie mîndri de succesele şi victoriile noii orînduiri, îndeosebi dacă ţinem seama de faptul că forţele agresive din afară ne-au impus războaie distrugătoare, au ridicat în cale şi alte obstacole, au împiedicat şi continuă să împiedice desfăşurarea deplină a marilor posibilităţi creatoare ale socialismului.

Popoarele Uniunii Sovietice sub conducerea scumpului nostru partid comunist, au făurit o societate nouă, în care nu există exploatarea omului de către om, nu există asuprire politică şi naţională. Pe această bază, în ţara noastră s-au statornicit relaţii noi între oameni, relaţii de colaborare prietenească şi frăţească între muncitori, ţărani şi intelectuali, între toţi oamenii sovietici. **(Aplauze).**

Noi şi toţi oamenii muncii din ţara noastră, urmărim acelaşi scop, aceleaşi sarcini — de a asigura o înflorire şi o putere şi mai mare patriei noastre, de a obţine o ridicare rapidă a bunăstări şi a culturii poporului, de a munci neobosit pentru ca toţi oamenii sovietici să trăiască din ce în ce mai bine. **(Aplauze furtunoase, îndelungate).**

In ţara noastră, munca conştiincioasă îndreptată spre realizarea acestui ţel mare şi nobil este preţuită şi respectată. Muncitorii şi muncitoarele, inginerii, tehnicienii şi funcţionarii din industrie, construcţii, transport şi telecomunicaţii, colhoznicii şi colhoznicele, toţi lucrătorii din agricultură, lucrătorii din comerţ, toţi oamenii muncii care creează şi sporesc bogăţia patriei noastre, oamenii de ştiinţă care deschid noi posibilităţi de progres tehnic, de supunere a forţelor naturii, de uşurare a muncii omului, lucrătorii din învăţămînt, literatură şi artă care îşi consacră munca operei nobile a educării comuniste a oamenilor sovietici, oamenii muncii plini de abnegaţie de pe frontul medical, care ocrotesc sănătatea oamenilor sovietici, ostaşii acoperiţi de gloria victoriilor eroicei Armate Sovietice şi Flotei Maritime Militare — toţi oamenii sovietici sînt făuritorii, constructorii vieţii noi. Muncii lor pline de abnegaţie îi datorează patria noastră măreţia şi gloria ei. **(Aplauze furtunoase)**

Omul sovietic priveşte cu încredere, bucurie şi curaj ziua lui de mîine. El ştie că partidul comunist îşi consacră toate forţele fericirii lui, dezvoltării şi înfloririi paşnice a patriei noastre glorioase. **(Aplauze îndelungate)**

Trăiască marele nostru popor eroic! **(Aplauze furtunoase)**

Trăiască scumpul nostru partid comunist — inspiratorul şi organizatorul tuturor victoriilor noastre! **(Aplauze furtunoase, îndelungate)**

Să înflorească patria noastră spre fericirea şi bucuria tuturor oamenilor sovietici! **(Aplauze furtunoase, îndelungate)**

Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin — înainte spre noi victorii! **(Toţi se ridică în picioare; Ovaţii furtunoase care nu contenesc vreme îndelungată)**

Lucrările Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

In şedinţa din 12 martie a Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez au continuat discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central al P.M.U.P. şi Comisiei Centrale de Revizie.

In şedinţa de dimineaţă primul a luat cuvîntul W. Klosiewicz, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Polonia. Clasa muncitoare, masele de milioane de oameni ai muncii, a spus Klosiewicz, confirmă prin munca lor plină de abnegaţie în producţie că sprijină întru totul politica partidului care corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii. Vorbitorul a arătat că de la unificarea mişcării muncitoreşti poloneze, mişcarea sindicală s-a întărît de asemenea din punct de vedere organizatoric şi ideologic. Sindicatele luptă neobosit pentru educarea socialistă a maselor largi populare.

Klosiewicz a relevat creşterea impetuoasă a activităţii creatoare a clasei muncitoare şi a intelectualităţii muncitoare. Expresia iniţiativei creatoare a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor este mişcarea de masă a raţionalizatorilor şi inovatorilor în producţie. In timp ce în 1948 în industrie au fost prezentate 6.000 de propuneri de raţionalizare şi inovaţii, în 1953 au fost prezentate 210.000 propuneri de acest fel. Intrecerea devine principala metodă a construcţiei socialiste. W. Klosiewicz a subliniat că statul alocă fonduri uriaşe pentru protecţia muncii şi tehnica securităţii în producţie. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a spus în încheiere Klosiewicz, sindicatele din Polonia vor lupta pentru traducerea în fapt a sarcinilor trasate de Congres în opera de construcţie a Poloniei socialiste.

Jozef Beck, muncitor constructor, delegat la Congres din partea organizaţiei de partid din Cracovia, a vorbit despre grija permanentă a Partidului Muncitoresc Unit Polonez pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Apoi s-a dat cuvîntul mareşalului Poloniei, Konstantin Rokossowski, ministrul apărării naţionale.

In raportul de activitate a Comitetului Central al partidului nostru, a spus Rokossowski, tovarăşul Bierut a făcut bilanţul realizărilor remarcabile ale poporului polonez obţinute sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi a trasat căile de viitor — căile unor mari realizări şi ridicării bunăstări a poporului. Transformările revoluţionare petrecute în viaţa poporului polonez au schimbat înfăţişarea patriei noastre. Dintr-o ţară săracă şi înapoiată, Polonia s-a transformat într-o ţară bogată cu o industrie dezvoltată. Eforturile partidului şi guvernului nostru, eforturile întregului popor au fost îndreptate spre dezvoltarea construcţiei paşnice, spre crearea unor condiţii mai bune de viaţă pentru oamenii muncii de la oraşe şi sate.

Armata polonă, a spus K. Rokossowski, este o parte integrantă a poporului, mîna lui înarmată. Transformările economice, politice şi culturale petrecute în Polonia populară n-au putut să nu exercite influenţă asupra forţelor noastre armate, asupra asigurării înzestrării tehnice a armatei, asupra creşterii conştiinţei soldaţilor şi a însuşirii continue de către ei a măiestriei militare. Armata polonă s-a născut, s-a dezvoltat şi s-a călit în luptele duse umăr la umăr cu Armata Sovietică. In perioada de pace întregul sistem al pregătirii şi educării armatei noastre se bizuie pe experienţa ştiinţei militare sovietice înaintate, pe însuşirea experienţei Marelui Război pentru Apărarea Patriei şi a celor mai noi realizări ale ştiinţei şi tehnicii militare. Noi, a spus în încheiere K. Rokossowski, sîntem o armată a poporului pentru care independenţa şi pacea constituie lucrul cel mai de preţ din lume. Forţele noastre armate apără neclintit independenţa şi pacea.

Puterea şi pregătirea de luptă a armatei noastre îmi permit să vă asigur astăzi pe dvs., tovarăşi delegaţi, şi pe întregul nostru popor că armata polonă nu va înşela încrederea lui. Cuvintele de încheiere ale cuvîntării lui Rokossowski au fost întîmpinate cu aplauze.

Răsună aclamaţii: „Trăiască armata populară polonă!"

In şedinţa de dimineaţă, delegaţii la Congres au ascultat raportul Comisiei de validare prezentat de Adam Dolinski. Alegerile delegaţilor la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a spus raportorul, s-au desfăşurat într-o atmosferă de intensă activitate a membrilor partidului. Alegerile au demonstrat coeziunea Partidului Muncitoresc Unit Polonez în jurul Comitetului său Central.

La Congresul al II-lea al partidului, a spus raportorul, au fost aleşi 1.277 delegaţi, cifră care este proporţională cu efectivul numeric al partidului. Un număr de 823 delegaţi (64,4%) provin din rîndul muncitorilor, 296 (23,2%) — din rîndul ţăranilor, 106 (8,3%) — din rîndul intelectualităţii muncitoare. Printre delegaţi sînt sute de oameni care lucrează direct în fabrici, uzine, construcţii, în gospodării agricole de stat, la cooperative agricole de producţie.

La Congres au fost alese 220 femei (17,2%) — un număr mult mai însemnat decît la primul Congres de unificare al partidului. Raportorul a constatat că delegaţii sînt aleşi în conformitate cu statutul partidului şi că Congresul este legal constituit.

Apoi a rostit o cuvîntare Franciszek Jozwiak-Witold.

In cuvîntarea sa, Jozwiak-Witold a acordat un loc însemnat problemelor controlului de partid, întăririi disciplinei de partid şi de stat, curăţirii rîndurilor partidului de elemente străine şi duşmănoase, educării membrilor partidului în spiritul vigilenţei revoluţionare, în spiritul atitudinii intransigente faţă de lipsuri şi dezvoltării curajoase a criticii şi autocriticii.

In şedinţa de dimineaţă, la discuţii au luat cuvîntul de asemenea Adam Szaff, directorul Institutului de Ştiinţe Sociale de pe lîngă C.C. al P.M.U.P., Gerald Skok, preşedintele conducerii voievodale a Uniunii Tineretului Polonez din Olsztin, mecanicul fruntaş Jan Kocot şi alţi delegaţi.

In şedinţa de seară a Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, primul a luat cuvîntul Jan Szidliak, secretar al comitetului voievodal de partid din Stalinogrud, care a subliniat că populaţia Sileziei a urmărit cu uriaş interes desfăşurarea conferinţei de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Propunerile sovietice îndreptate spre consolidarea păcii şi asigurarea securităţii în Europa, a spus vorbitorul, sînt aprobate cu căldură de populaţia voievodatului nostru.

Textilista Jozefa Simowa, de la combinatul textil din Piotrkow, a consacrat o parte însemnată a cuvîntării sale consolidării marii prietenii a popoarelor sovietic şi polonez. La noi la Piotrkow, a spus ea, cu ajutorul Uniunii Sovietice se construieşte un nou şi minunat combinat textil. Credincioşi principiilor lor, oamenii sovietici nu s-au limitat numai să ne acorde ajutor la construirea combinatului. Ei ne-au învăţat să aplicăm bogata tehnică sovietică, să lucrăm bine şi productiv.

Despre participarea activă a femeilor din Polonia populară la măreaţa muncă creatoare şi despre construirea socialismului în ţară a vorbit la Congres Alicia Mussalowa, preşedinta conducerii centrale a Ligii femeilor.

La discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central şi Comisiei Centrale de Revizie a luat de asemenea cuvîntul Lludwik Jaworski, directorul liceului pedagogic din Awgustow (voievodatul Bolestok), profesorul Stefan Julkowski, secretar ştiinţific al Academiei de Ştiinţe a R.P. Polone.

In şedinţa de seară, delegaţii au aprobat în unanimitate raportul comisiei de validare.

Au salutat Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez în numele partidelor frăţeşti, Vaclav Kopecki, membru al prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, Ruggiero Grieco, membru în conducerea Partidului Comunist Italian, I. Chişinevschi, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Ernö Gerö, membru în Biroul Politic al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, şi Willy Stof, membru în Secretariatul Comitetului Central al P.S.U.G. In şedinţa din seara zilei de 12 martie s-a terminat discutarea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central şi Comisiei Centrale de Revizie. La discuţiile pe marginea rapoartelor au luat cuvîntul 27 persoane.

A fost adoptată în unanimitate următoarea rezoluţie:

„Congresul ia notă şi aprobă raportul Comitetului Central, recunoaşte că linia politică a Comitetului Central în perioada la care se referă raportul este justă şi hotărăşte să adopte raportul tovarăşului Boleslaw Bierut ca directivă în munca partidului, îndeosebi în lupta pentru traducerea în fapt a sarcinilor importante privind întărirea alianţei muncitorilor şi ţăranilor şi ridicarea cît mai rapidă a nivelului de trai al maselor muncitoare".

Salutul rostit de tov. I. Chişinevschi la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Dragi tovarăşi,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn ne-a împuternicit să vă transmitem salutul său adresat celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez:

„Către Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez un fierbinte şi frăţesc salut!

Partidul Muncitoresc Unit Polonez a obţinut succese însemnate în întărirea statului democrat-popular. Condus de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, poporul polonez merge ferm pe drumul construirii socialismului, dezvoltă neîncetat industria naţională, reconstruieşte pe baze noi

Cuvîntarea tovarăşului A. I. MIKOIAN

la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală Stalin din Erevan

EREVAN 12 (Agerpres). — TASS transmite :

La 11 martie a avut loc în sala Teatrului de stat de operă şi balet din Erevan întîlnirea alegătorilor din circumscripţia electorală Stalin din Erevan cu Anastas Ivanovici Mikoian, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., ministrul comerţului al U.R.S.S., candidat pentru locul de deputat în Sovietul Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. In imensa sală a teatrului, pavoazată festiv, s-au adunat fruntaşi în producţie, oameni ai ştiinţei şi artei, învăţători, gospodine şi studenţi.

In cadrul adunării au luat cuvîntul Muradian, secretar al organizaţiei de partid de la uzina „Kirov", Gazarov, strungar la uzina de construcţii de maşini electrice din Erevan, mecanicul de locomotivă Gabrielian şi alţii. Ei au vorbit despre succesele dobîndite de Armenia sovietică sub conducerea partidului comunist, cu ajutorul frăţesc al marelui popor rus, despre grija partidului şi guvernului, pe care oamenii muncii din republică o simt zi de zi. Vorbitorii au chemat pe alegători să-l voteze în unanimitate pe A. I. Mikoian, candidat al blocului comuniştilor şi celor fără partid.

După aceea, s-a dat cuvîntul lui A. I. Mikoian. Apariţia la tribună a acestuia a fost întîmpinată cu aplauze prelungite.

A. I. Mikoian a rostit următoarea cuvîntare :

Dragi tovarăşi şi prieteni, tovarăşi alegători !

Ingăduiţi-mi să vă mulţumesc pentru înalta încredere pe care mi-o acordaţi ca membru al partidului comunist şi al Comitetului său Central şi permiteţi-mi să vă asigur că voi depune şi de acum înainte, ca şi pînă acum, toate eforturile pentru a îndreptăţi încrederea pe care mi-o acordă alegătorii şi partidul nostru. Imi voi dedica toate forţele cauzei înfăptuirii măreţului program al construirii comunismului. **(Aplauze).**

Guvernul sovietic duce în mod consecvent o politică de pace care corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic şi ale tuturor popoarelor. Poporul nostru, care construieşte comunismul, este vital interesat în menţinerea păcii şi în întreţinerea de relaţii prieteneşti cu toate ţările.

Metoda tratativelor pentru obţinerea unor hotărîri de comun acord este unica metodă acceptabilă în relaţiile internaţionale. După cum se ştie, S.U.A. încearcă să nu ţină seama de marea Chină şi să încalce drepturile ei legitime în Organizaţia Naţiunilor Unite.

In legătură cu aceasta sînt unii cărora trebuie să li se amintească unele învăţăminte ale istoriei.

Din ură faţă de revoluţie, guvernul S.U.A. n-a recunoscut Uniunea Sovietică timp de peste 15 ani. Guvernanţii S.U.A. credeau că dacă vor închide ochii şi vor considera că Uniunea Sovietică nu există, Puterea Sovietică va pieri. Au aşteptat 15 ani şi după aceea au văzut că Uniunea Sovietică a devenit o forţă gigantică, chiar şi fără să fie recunoscută de capitaliştii americani.

In prezent, acest joc copilăresc „de-a v-aţi ascunselea", stupid pentru oamenii maturi, este caracteristica politicii S.U.A. din ultimii aproape cinci ani faţă de o putere atît de mare cum este Republica Populară Chineză. E limpede că aceşti jucători „de-a v-aţi ascunselea", pretendenţi la dominaţia mondială, se vor trezi din nou cu albia spartă.

In întreaga lume creşte convingerea că pacea se întăreşte, că în timpurile noastre nu este tocmai atît de uşor să-ţi faci drum spre război. Lichidarea monopolului S.U.A. în domeniul armei atomice trezeşte la realitate pe instigatorii la un nou război şi contribuie la cauza păcii. Dar noi trebuie să fim vigilenţi, să întărim capacitatea de apărare a ţării noastre în faţa primejdiei de război, întrucît iniţiatorii la război continuă goana înarmărilor şi pregătirea unor noi agresiuni. De ce să nu înceapă în locul goanei înarmărilor o întrecere între cele două sisteme, socialist şi capitalist, pe linia dezvoltării producţiei paşnice şi a ridicării nivelului de trai al populaţiei ? Noi sîntem gata pentru o astfel de întrecere. Ştim că unele ţări capitaliste produc anumite produse, socotind pe cap de locuitor, într-o cantitate mai mare şi adeseori de o calitate mai bună decît a produselor noastre. Lucrul se explică prin faptul că aceste ţări au păşit mai curînd pe calea dezvoltării industriale şi n-au suportat pagube atît de uriaşe ca noi de pe urma războaielor. Uniunea Sovietică a şi dovedit superioritatea sistemului său economic atît în ceea ce priveşte ritmul de dezvoltare, cît şi în ceea ce priveşte nivelul dezvoltării tehnice.

In prezent, pe baza celor obţinute, noi am trecut la sarcina înfăptuirii unei dezvoltări a producţiei mărfurilor de consum popular de natură să asigure un nou avînt categoric al bunăstării poporului. Vom continua să mergem cu paşi gigantici mai departe pe această cale spre belşug. **(Aplauze).**

Situaţia din lagărul capitalismului se caracterizează prin creşterea instabilităţii şi ascuţirea contradicţiilor. La baza acestui fapt stă înrăutăţirea situaţiei economice a lumii burgheze.

In cel de al doilea semestru al anului 1953, în S.U.A. a început declinul producţiei, ceea ce dovedeşte în mod evident începutul unei noi crize de supraproducţie. Din august 1953, nivelul producţiei industriale a şi scăzut cu 10%, rezervele de mărfuri au atins proporţii anormal de mari, folosirea braţelor de muncă scade, iar şomajul creşte. Unii din apărătorii ghinionişti ai capitalismului născocesc că noi, oamenii sovietici, ne-am bucura cînd au loc crize economice în S.U.A. sau în alte ţări. Crizele au loc nu din cauza bucuriei sau tristeţii cuiva şi nu depind nici de voinţa guvernanţilor. Crizele economice periodice ale capitalismului sînt rezultatul unor legi economice obiective. Pot oare să se bucure oamenii sovietici de crizele din ţările capitalismului, dacă ele aduc cu sine noi lipsuri şi suferinţe multor milioane de oameni ai muncii, fraţii noştri de clasă ?

Ţările de democraţie populară păşesc ferm pe calea avîntului economic şi a creşterii bunăstării maselor populare. O paralelă între succesele ţărilor de democraţie populară şi situaţia din celelalte ţări arată cît de uriaşe posibilităţi de dezvoltare deschide trecerea puterii în mîinile poporului.

Paralela între dezvoltarea Bulgariei şi Greciei, care sînt vecine şi au aproximativ un teritoriu şi o populaţie egală, este deosebit de sugestivă. In 1953, producţia industrială a Bulgariei a crescut cu 350% în comparaţie cu 1939, în timp ce în Grecia ea a crescut doar cu 30%. Inainte de război, producţia de energie electrică pe cap de locuitor era mai mică în Bulgaria decît în Grecia, dar acum ea este de două ori mai mare decît în Grecia. In Bulgaria se dezvoltă multe ramuri ale construcţiei de maşini, iar producţia creşte de multe ori, în timp ce în Grecia construcţia de maşini, slab dezvoltată şi înainte de război, şi-a redus acum producţia cu 50% faţă de nivelul antebelic.

Producţia industriei textile a crescut în Bulgaria cu 220% faţă de perioada antebelică, pe cînd în Grecia — numai cu 30%. Agricultura Bulgariei satisface nevoile de alimente ale ţării, pe cînd Grecia este nevoită să importe cel puţin 30% din grînele necesare.

După cum se ştie, Grecia şi Bulgaria produc şi exportă însemnate cantităţi de tutun. Inainte de cel de al doilea război mondial, Bulgaria producea de două ori mai puţin tutun decît Grecia. Acum însă ea a ajuns-o.

In timp ce în Bulgaria toţi lucrătorii de la oraşe şi sate au munca asigurată, iar nivelul de trai al poporului creşte, în Grecia şomajul cuprinde aproximativ o treime a clasei muncitoare şi la sate aproximativ 40% din populaţia rurală, iar nivelul de trai al oamenilor muncii a scăzut.

Contrastul dintre dezvoltarea celor două ţări se manifestă în mod grăitor şi în domeniul construcţiei culturale. Inainte de război, atît în Bulgaria cît şi în Grecia 40% din populaţie era analfabetă. Acum, în Bulgaria analfabetismul este lichidat în linii generale, pe cînd în Grecia situaţia nu s-a schimbat.

Inainte de război, Bulgaria rămînea în urma Greciei în domeniul asistenţei medicale. In acea perioadă, la fiecare 10.000 de locuitori în Bulgaria reveneau 12 paturi de spital, în timp ce în Grecia reveneau 23. In anii puterii populare, Bulgaria a progresat mult şi în acest domeniu; în prezent la fiecare 10.000 de locuitori există 43 de paturi de spital, în timp ce în Grecia situaţia a rămas neschimbată.

Aceste fapte dovedesc fără putinţă de tăgadă avantajele căii de dezvoltare socială aleasă de popoarele care şi-au luat soarta în propriile lor mîini.

Anul care a trecut a fost marcat nu numai prin extinderea continuă a schimbului de mărfuri cu ţările prietene democrat-populare, ci şi prin cotitura care se înregistrează spre o înviorare serioasă a comerţului cu ţările capitaliste.

In lumina acestor lucruri este demnă de atenţie declaraţia făcută de Churchill în Camera Comunelor, la 25 februarie a. c. cu privire la comerţul între apus şi răsărit, cînd primul ministru a spus printre altele: „Schimbul de mărfuri şi servicii pe scară din ce în ce mai mare pot aduce numai folos", şi mai departe: „Cu cît cele două mari lagăre, în care este împărţită lumea, vor veni mai mult în contact datorită unei activităţi comerciale sănătoase şi rodnice, cu atît mai puternică va fi contraponderea opusă calculelor pur militare".

In cercurile capitaliste se lărgeşte tot mai mult mişcarea împotriva îngrădirii comerţului între apus şi răsărit. Acest baraj se surpă nu numai în Anglia; şi în America însăşi lucrurile au ajuns de aşa natură încît în cercurile guvernante se discută dacă este rezonabil să se continue a nu se face comerţ cu Uniunea Sovietică şi încep să se sondeze prin diferite canale posibilităţile de comerţ cu U.R.S.S.

Tovarăşi, succesele gigantice ale creşterii industriei noastre, în special ale industriei grele, au creat premizele necesare pentru punerea problemei avîntului rapid al producţiei mărfurilor de consum popular şi a îndestulării populaţiei cu aceste mărfuri.

In prezent, populaţia noastră urbană reprezintă 80.000.000 de oameni, faţă de 26.000.000 în 1926. Creşterea salariului real al muncitorilor, ridicarea nivelului de trai al populaţiei rurale, reducerea sistematică a preţurilor, toate acestea au condiţionat o creştere mai rapidă a cererii de mărfuri de consum popular de către populaţie decît ritmul producţiei unor mărfuri, ca, de pildă, carnea şi grăsimile animale. Unii au chiar impresia că în prezent sînt mai puţine mărfuri decît cu cîţiva ani în urmă.

In realitate, are loc o creştere rapidă a fondului de mărfuri. Astfel, de pildă, fondul pieţei a crescut în 1953 faţă de 1950 după cum urmează : produse de carne — cu 73,4% ; produse de peşte — cu 22,9% ; grăsimi animale — cu 57%; ulei vegetal — cu 76,1% ; zahăr — cu 93,6% ; confecţiuni — cu 55,1% ; tricotaje — cu 91,5% ; ţesături de bumbac cu 34,6% ; ţesături de lînă — cu 24,9% ; ţesături de mătase — cu 168,9% ; maşini de cusut — cu 94,8%; biciclete — cu 178,3%; ceasuri de mînă — cu 196% ; aparate de radio şi aparate de televiziune — cu 71,9%.

Anul acesta vînzarea cărnii va creşte de mai mult de două ori faţă de anul 1950. Totuşi, într-o serie de locuri carnea este insuficientă. O situaţie similară este şi cu grăsimi animale.

Există un procedeu simplu pentru a face ca tuturor să li se pară că sînt suficiente mărfuri; să nu se reducă în viitor preţurile, adică să se frîneze creşterea puterii de cumpărare a populaţiei, aşa cum se face în ţările capitaliste. Atunci tuturor li se va părea că sînt suficiente mărfuri, şi pot fi create chiar surplusuri. Acest lucru contrazice însă în mod principial politica sovietică şi interesele fundamentale ale populaţiei. Noi vom continua şi de acum înainte politica de reducere a preţurilor.

Pentru a scăpa de lipsa de mărfuri există o singură cale justă — să se accelereze ritmul producţiei mărfurilor de consum popular. Partidul comunist a ales această cale. **(Aplauze).**

Cererea mare de mărfuri de consum general oglindeşte creşterea puterii de cumpărare şi a bunăstării oamenilor muncii. In legătură cu aceasta, vreau să amintesc cuvintele simple şi pe înţelesul tuturor ale lui Vladimir Ilici Lenin:

„Şi cînd vedem din toate părţile noi cerinţe, spunem: aşa şi trebuie să fie, aceasta şi este socialismul, cînd fiecare doreşte să-şi îmbunătăţească situaţia, cînd toţi vor să se bucure de bunurile vieţii".

In rezolvarea sarcinii avîntului rapid al producţiei mărfurilor de consum popular pusă în momentul de faţă, un rol hotărîtor îl joacă agricultura. Ea asigură alimente pentru populaţie şi materii prime pentru industria uşoară care produce articole de consum.

Cunoaşteţi cu toţii uriaşele succese ale orînduirii colhoznice în ţara noastră şi cifrele privitoare la dezvoltarea agriculturii şi la creşterea productivităţii sale. Dar ritmul de creştere a producţiei agriculturii este mai puţin rapid decît ritmul dezvoltării industriei. Are loc o serioasă rămînere în urmă a agriculturii faţă de creşterea nevoilor.

In ultimul an, partidul şi guvernul nostru se preocupă asiduu de elaborarea şi traducerea în viaţă a unui vast program de măsuri pentru avîntul accelerat al agriculturii, în vederea ridicării ei la nivelul cerinţelor economiei noastre.

In hotărîrile plenarelor din septembrie şi februarie ale C.C. sînt prevăzute toate condiţiile necesare şi este asigurată posibilitatea avîntului rapid al producţiei de produse animale, legume, zarzavaturi şi cartofi, a sporirii considerabile a însămînţărilor de cereale, în special prin valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite, precum şi prin ridicarea producţiei la hectar, pentru a se asigura în primul rînd hrănirea animalelor cu cereale furajere. Este prevăzută mecanizarea complexă a întregii producţii agricole. Acum este creată cointeresarea materială a lucrătorilor din toate verigile producţiei agricole, începînd de la colhoznic pînă la lucrătorul din S.M.T.-uri şi sovhozuri, şi a fost serios îmbunătăţită conducerea sovietică a agriculturii.

Se prevede o mare sporire a însămînţărilor de porumb ca principala cultură furajeră cu cea mai ridicată producţie la hectar pentru regiunile corespunzătoare ale Uniunii Sovietice. In legătură cu problema porumbului merită atenţie faptul că încă din 1921, în scrisoarea sa adresată tov. Krjijanovski, V. I. Lenin a scris :

„Avantajele porumbului (şi ale fasolei) într-o serie întreagă de privinţe sînt după cum se vede dovedite. Dacă aşa stau lucrurile trebuie luate măsuri mai rapide şi mai energice".

Partidul şi guvernul vor lupta ca porumbul să obţină locul ce i se cuvine în asolamentele ţării, pentru extinderea zonei lui de cultivare şi ridicarea producţiei lui la hectar.

Există deplina convingere că vom ridica repede nivelul agriculturii sovietice şi vom asigura mari succese pe calea obţinerii unui belşug de produse alimentare în ţara noastră.

In urma creşterii producţiei mărfurilor de consum popular şi a ridicării bunăstării oamenilor muncii de la oraş şi sat, în dezvoltarea comerţului sovietic s-a înfăptuit o cotitură, care îşi găseşte expresia în ritmul mai intens de creştere a circulaţiei mărfurilor : în comparaţie cu 1952, vînzarea de mărfuri către populaţie a crescut în ansamblu în 1953 cu 21%, în preţuri comparabile, iar la sate cu 24% ; în cel de al doilea semestru, ea a crescut în ansamblu cu 26% faţă de perioada corespunzătoare a anului 1952, iar la sate — cu 30%.

In 1954 şi în următorii doi ani, industria producătoare de mărfuri de consum general trebuie să-şi sporească considerabil producţia şi să îmbunătăţească îndeosebi calitatea acestor mărfuri.

Toate întreprinderile sînt obligate să obţină o asemenea calitate a mărfurilor de consum popular încît ele să nu fie inferioare celor mai bune mostre sovietice şi străine, iar întreprinderile fruntaşe trebuie să facă un nou pas înainte.

Sarcina comerţului sovietic constă în a îmbunătăţi în mod serios deservirea consumatorilor, în a face ca pînă în 2—3 ani, în fiecare oraş şi în fiecare raion sătesc să existe din abundenţă toate mărfurile necesare populaţiei.

Planul cincinal prevăzuse o creştere cu 70% a circulaţiei mărfurilor în 1955, în comparaţie cu 1950. Anul acesta, noi am şi atins nivelul prevăzut de planul cincinal pentru anul 1955. Astfel, sarcina prevăzută în planul cincinal în domeniul circulaţiei mărfurilor nu numai că va fi îndeplinită, dar va fi depăşită încă în 1954. Cu alte cuvinte, în ceea ce priveşte circulaţia mărfurilor planul cincinal se îndeplineşte în patru ani. **(Aplauze).**

Organizaţiile comerciale studiază încă insuficient cererea populaţiei şi, în legătură cu aceasta, comit greşeli în determinarea necesităţilor reale în ceea ce priveşte diferitele mărfuri, în repartizarea şi aducerea mărfurilor în regiuni, ţinuturi şi republici. Aceste greşeli au avut în mod concret efectul că într-o serie de raioane au lipsit galoşi, iar în alte raioane chibriturile, deşi, ţinînd seama de situaţia reală, putem avea amîndouă aceste mărfuri în orice cantitate necesară.

In afară de aceasta, în prima jumătate a anului trecut au existat în comerţ mari stocuri supranormative de galoşi şi chibrituri.

In declaraţiile lor de necesar, organizaţiile comerciale n-au ţinut seama şi n-au prevăzut sporirea considerabilă a cererii de galoşi şi o oarecare creştere a cererii de chibrituri în cel de al doilea semestru al anului 1953, în special la sate.

Una din cauzele care împiedică îmbunătăţirea rapidă a organizării comerţului este extrema centralizare în rezolvarea problemelor, o tutelă excesivă asupra fiecărui pas al organizaţiilor comerciale, ceea ce încătuşează iniţiativa, înlănţuie posibilitatea de manipulare a organizaţiilor comerciale şi împiedică rezolvarea promptă şi operativă a problemelor arzătoare.

In acţiunea de lichidare a cazurilor de birocratism şi rutină întîlnite în comerţ, precum şi de îmbunătăţire a organizării comerţului, ca şi în oricare alt sector de muncă, un instrument important îl constituie autocritica lucrătorilor din comerţ, precum şi critica din partea cumpărătorilor. In vorbe, unii lucrători din comerţ se pronunţă adeseori pentru necesitatea criticii, dar ar voi ca această critică să nu-i atingă personal ; ei sînt dispuşi să se bată cu pumnul în piept, bine înţeles nu aşa ca să-i doară, dar în aşa fel încît această critică să fie cît mai blajină, cam aşa cum spunea poetul Blagov :

„...Avem nevoie de şcedrini
Care să fie mai blajini,
Şi de niscaiva gogoli
Care să nu ne dea de gol"

(Risete în sală)

Este necesar să luptăm zi de zi pentru ridicarea nivelului comerţului, pentru buna deservire a consumatorilor, pentru o atitudine politicoasă şi atentă faţă de cumpărători în magazine, cantine, cafenele, adică pentru ca fiecare cetăţean să plece din magazin, din cantină, mulţumit, iar nu enervat de comportarea personalului care îl deserveşte.

Pentru îmbunătăţirea multilaterală a condiţiilor de trai ale poporului este necesar să se ridice pe o treaptă superioară toate serviciile prestate pentru populaţie de organizaţiile şi întreprinderile de stat şi cooperatiste care au această sarcină.

Este foarte important ca toate categoriile de transport — feroviar, pe apă, comunal, să lucreze cu precizie, să efectueze fără întrerupere transportul călătorilor, să nu existe cazuri de întîrzieri în mersul trenurilor, ca tramvaiele şi autobusele să respecte cu stricteţe orarul circulaţiei, ca în vagoanele de cale ferată, în tramvaie şi autobuse să fie curat şi confortabil.

Punctualitatea, buna organizare şi atitudinea civilizată, preocuparea de a ţine seama de timpul pasagerilor, toate acestea sînt tot atît de necesare în aceste ramuri ca şi în comerţ.

Este oare puţin important ca oamenii muncii de la oraşe şi sate să primească la timp, în fiecare zi, ziarele şi revistele, ca scrisorile şi telegramele să fie înmînate fără întîrziere şi să nu se piardă prin canalele poştei ? Oricine ştie cît de importante sînt punctualitatea, buna organizare, atitudinea politicoasă şi civilizată faţă de oameni în instituţiile de ocrotire a sănătăţii. Aici este de o importanţă extremă ca pacientul să găsească o atitudine plină de grijă, călduroasă şi atentă din partea personalului medical din dispensar, policlinică, spital.

Ar fi păcat să ascundem că într-o serie de oraşe şi aşezări muncitoreşti, întreprinderi de deservire comunală ca băile, spălătoriile, hotelurile, frizeriile, diferite ateliere de croitorie, cizmărie, ateliere de reparaţii şi combinate pentru deservirea nevoilor curente de trai lucrează foarte prost. Unora dintre conducătorii acestor instituţii de deservire a nevoilor curente de trai, de mult — cum se spune în popor — ar fi trebuit să le tragem „ o săpuneală" bună. **(Risete în sală).**

Astăzi, ţara noastră a devenit cu atît mai bogată, dezvoltarea industriei a dezvăluit atîtea posibilităţi, creşterea bunăstării poporului face să se ivească atîtea cereri, încît putem şi sîntem obligaţi să punem pe primul plan, să ridicăm la un nivel înalt toate serviciile de orice fel legate de deservirea populaţiei sovietice şi să apreciem activitatea organizaţiilor locale sovietice şi de partid în măsura în care ele au obţinut succese în acest domeniu şi au atras în această luptă masele muncitoare, activul populaţiei. Trebuie să facem ca această luptă pentru înalta calitate a serviciilor prestate pentru populaţie să devină o luptă a întregului popor.

Nevoia de locuinţe este atît de mare şi depăşeşte în asemenea măsură posibilităţile noastre de astăzi încît, cu toată creşterea rapidă a construcţiei de locuinţe, desfăşurată de organele de stat, se resimte o lipsă de locuinţe. De aceea este nevoie să dăm o largă dezvoltare construcţiei de locuinţe individuale, cooperativelor pentru construcţia de locuinţe. Dezvoltarea comerţului cu materiale de construcţii, cu piese de construcţii, precum şi cu case prefabricate, construite de către organizaţiile de construcţii în baza comenzilor făcute de cetăţeni şi pe socoteala acestora, şi de asemenea ajutorul acordat prin credite şi atragerea economiilor populaţiei spre opera de construire de locuinţe ar uşura rezolvarea acestei sarcini acute, legate de bunăstarea poporului. Şi doar numeroşi cetăţeni au economii şi pot face economii pentru ca, cu timpul, să poată plăti fie costul unei case individuale, fie un apartament într-o casă a unei cooperative.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a considerat întotdeauna ca o datorie sfîntă a sa să cimenteze prietenia popoarelor U.R.S.S. — temelia temeliilor puterii şi invincibilităţii statului socialist multinaţional. **(Aplauze).**

Forţa care cimentează această prietenie este marele popor rus care, sub conducerea partidului comunist, a dus la asaltul împotriva capitalismului toate popoarele din Rusia ţaristă şi a asigurat victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Victoria proletariatului rus a fost aceea care a dat adevărata independenţă de stat tuturor naţiunilor din statul nostru multinaţional.

Genialul întemeietor al partidului — Lenin, şi marele continuator al operei sale — Stalin, au fost inspiratorii, promotorii egalităţii în drepturi şi ai prieteniei popoarelor.

Trebuie să luptăm şi de acum înainte fără preget împotriva ideologiei burgheze, împotriva rămăşiţelor capitalismului în conştiinţa oamenilor, împotriva naţionalismului burghez — rămăşiţa cea mai vie.

Oamenii muncii aparţinînd tuturor naţionalităţilor din Uniunea Sovietică, însufleţiţi de ideea patriotismului sovietic, îmbină în mod armonios dragostea pentru poporul lor cu dragostea pentru toate celelalte popoare, cu devotamentul faţă de patria socialistă, cu solidaritatea internaţională a tuturor oamenilor muncii.

(Aplauze)

Tovarăşi alegători !

Scopurile şi sarcinile imediate ale poporului sovietic sînt expuse în Chemarea Comitetului Central către toţi alegătorii.

Această chemare reprezintă programul activităţii în viitor a partidului comunist şi a guvernului sovietic.

In ce constă condiţia hotărîtoare a îndeplinirii acestui program de lucrări măreţe, în ce constă condiţia hotărîtoare a mersului nostru înainte spre comunism ? Condiţia principală este legătura indisolubilă dintre Puterea Sovietică şi popor, încrederea poporului în partidul comunist şi strînsa unitate dintre ele, unitatea de monolit a rîndurilor partidului comunist însuşi. **(Aplauze furtunoase).**

Inainte pe calea luminată de măreaţa teorie transformatoare a lumii, teoria lui Marx-Engels-Lenin-Stalin ! **(Aplauze îndelungate).**

Trăiască blocul popular al comuniştilor şi celor fără partid ! **(Aplauze îndelungate).**

Trăiască patria noastră socialistă !

(Aplauze îndelungate).

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele U.R.S.S. ! **(Aplauze îndelungate).**

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ! **(Aplauze îndelungate. Toţi se ridică în picioare).**

Cuvîntarea tovarăşului M. G. PERVUHIN

la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală Kalinin din Tbilisi

TBILISI 12 (Agerpres). — TASS transmite :

La 11 martie a avut loc la Tbilisi o întîlnire între alegătorii din circumscripţia electorală Kalinin şi candidatul lor în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., Mihail Gheorghevici Pervuhin, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., ministru al centralelor electrice şi al industriei electrotehnice a U.R.S.S.

La adunare au luat cuvîntul Mrevlişvili, profesoară la universitatea din Tbilisi, Fomina, muncitoare la fabrica de tricotaje, Djanelidze, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Gruzine, cunoscutul poet georgian Grişaşvili şi alţii. Cuvîntările lor au fost consacrate succeselor obţinute de oamenii muncii din Gruzia sub conducerea partidului comunist, cu ajutorul permanent al poporului rus şi al celorlalte popoare frăţeşti ale Ţării Sovietice. Vorbitorii au subliniat că M. G. Pervuhin, fruntaş de seamă al partidului comunist şi al statului sovietic, desfăşoară o muncă intensă şi rodnică pentru continua înflorire a economiei Uniunii Sovietice.

După aceea s-a dat cuvîntul lui M. G. Pervuhin, care a rostit următoarea cuvîntare :

Tovarăşi ! Daţi-mi voie să vă mulţumesc profund şi cordial, vouă şi tuturor alegătorilor din circumscripţia electorală Kalinin, pentru încrederea pe care mi-aţi acordat-o, desemnîndu-mă candidat al vostru pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. **(Aplauze).**

Consider că cinstea pe care mi-aţi făcut-o este în primul rînd o manifestare a marii încrederi de care este pătrunsă atitudinea alegătorilor faţă de partidul nostru comunist şi faţă de comuniştii care îi sînt devotaţi fără margini. Nu există pentru omul sovietic o cinste şi fericire mai mare decît încrederea poporului, decît să fie un ales al poporului.

In ceea ce mă priveşte, vreau să vă încredinţez că, la fel ca pînă acum, voi sluji şi pe viitor cinstit şi pînă la capăt partidul nostru, îmi voi consacra toate forţele şi cunoştinţele patriei socialiste, spre binele şi fericirea poporului sovietic. **(Aplauze).**

Tovarăşi ! In Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresată tuturor alegătorilor s-a făcut bilanţul glorios al activităţii partidului comunist şi poporului sovietic în cei patru ani care au trecut de la ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. şi au fost expuse de asemenea sarcinile noastre imediate.

Acest minunat bilanţ şi noile perspective bucură pe oamenii sovietici, provoacă un sentiment de legitimă mîndrie pentru patria noastră sovietică, pentru marele partid comunist.

Ţara noastră întîmpină alegerile pentru organul suprem al Puterii Sovietice în plină înflorire a forţelor sale, în condiţiile unui puternic avînt al economiei şi culturii tuturor republicilor Uniunii Sovietice.

Partidul comunist, creat de marele Lenin şi înarmat cu învăţătura înaintată marxist-leninistă, călit în cursul a 50 de ani de lupte împotriva duşmanilor clasei muncitoare, conduce cu mînă sigură poporul nostru pe calea progresului, pe calea leninistă.

Baza dezvoltării economiei de pace, baza capacităţii de apărare a ţării noastre, a fost şi rămîne industria grea. Înfăptuind reconstrucţia socialistă a întregii economii naţionale şi pregătind ţara pentru apărarea activă, partidul comunist a creat o puternică industrie grea de prim rang, pe baza căreia poporul sovietic a obţinut victoria hotărîtoare şi zdrobirea duşmanului în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

In anii de după război au fost obţinute noi succese considerabile în dezvoltarea industriei grele.

Vreau să ilustrez grandioasele succese obţinute în dezvoltarea economiei naţionale prin creşterea rapidă a electrificării Uniunii Sovietice, deoarece în condiţiile actuale nivelul de dezvoltare a forţelor de producţie este determinat în mare măsură de starea bazei energetice a ţării. Tehnica înaintată, perfecţionată, din toate domeniile economiei naţionale, se bazează pe folosirea electricităţii, pe electrificarea proceselor de producţie.

In legătură cu examinarea problemelor privind electrificarea ţării noastre, Vladimir Ilici Lenin a scris în 1921 următoarele : „Unica bază materială a socialismului poate fi marea industrie de maşini, în stare să reorganizeze şi agricultura. Nu ne putem limita însă la această consideraţiune generală. Ea trebuie concretizată. Marea operă industrială corespunzînd nivelului tehnicii moderne, în stare să reorganizeze agricultura, este electrificarea întregii ţări..."

In acea perioadă, în ţara noastră abia se terminase războiul civil şi fuseseră lichidate rămăşiţele trupelor intervenţioniştilor. Economia ţării era distrusă, muncitorii flămînzeau lucrînd în ateliere distruse şi friguroase şi trăind în locuinţe neîncălzite. Agricultura ajunsese într-o stare de totală decădere.

In aceste condiţii, partidul nostru vedea singura soluţie pentru lichidarea ruinei şi dezvoltarea economiei ţării, în crearea unei industrii grele, socialiste, pe baza electrificării.

Convingerea partidului nostru că primul plan de electrificare este realizabil se baza pe geniala previziune a posibilităţii construirii socialismului în ţara noastră şi pe adînca încredere în forţele revoluţionare şi în energia poporului.

Datorită muncii eroice şi pline de abnegaţie a poporului sovietic, planul G.O.E.L.R.O., care prevedea construirea a 30 de centrale electrice cu o putere de 1.750.000 kw., a fost înfăptuit într-un termen foarte scurt — în zece ani.

La începutul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, centralele electrice din U.R.S.S. produceau deja de 24 de ori mai multă energie electrică decît se produsese în Rusia prerevoluţionară. Războiul a pricinuit pierderi grele economiei noastre energetice. Am pierdut aproape 5 milioane de kw. din puterea centralelor electrice. Totuşi, la sfîrşitul războiului, prin construirea de noi centrale electrice în Ural şi în răsărit, precum şi în Caucaz, a fost restabilită puterea totală dinainte de război a centralelor electrice din U.R.S.S., iar în primii ani ai cincinalului postbelic a fost depăşit nivelul antebelic atît ca putere cît şi ca producţie de energie electrică.

In 1953, centralele electrice din Uniunea Sovietică au produs 133 miliarde kw. ore energie electrică, adică de 68 de ori mai mult decît în 1913.

Iată ce salt gigantic a făcut ţara noastră în anii Puterii Sovietice în dezvoltarea electrificării şi, prin urmare, şi în dezvoltarea întregii economii naţionale.

Este de asemenea important să subliniem transformările calitative intervenite în dezvoltarea energeticii în ţară. In Rusia prerevoluţionară nu existau hidrocentrale mijlocii şi mari, iar în prezent aproximativ 17% din întreaga producţie de energie electrică a centralelor electrice raionale este produsă de hidrocentrale. Aproximativ 80% din energia electrică a termocentralelor raionale este produsă de centralele electrice alimentate cu combustibil local inferior (cărbune brun, turbă, ardezie, deşeuri provenite din îmbogăţirea cărbunelui etc.) care înainte nu era aproape deloc folosit.

In ţara noastră a luat o largă dezvoltare termoficarea oraşelor şi a întreprinderilor industriale, prin furnizarea centralizată a energiei termice pentru alimentarea întreprinderilor şi oraşelor de către centralele electrice. Aceasta creează posibilitatea realizării unor economii considerabile de combustibil şi a îmbunătăţirii lucrărilor edilitare şi, prin aceasta, a condiţiilor de trai ale oamenilor muncii.

Energia electrică începe să pătrundă tot mai mult în agricultură. Puterea instalaţiilor electrice săteşti a crescut de patru ori în comparaţie cu 1940. Totuşi, aceasta este departe de a fi suficient şi de aceea a fost prevăzută pentru anii următori o sporire considerabilă a electrificării agriculturii atît prin construirea de centrale electrice săteşti, cît şi prin furnizarea de energie electrică colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor din reţeaua energetică de stat.

Partidul comunist şi guvernul sovietic acordă o mare atenţie dezvoltării bazei electroenergetice a ţării noastre.

In cei trei ani ei celui de al 5-lea cincinal au fost puse în funcţiune 24 noi centrale electrice raionale puternice. In 1953 au fost date în exploatare noi hidrocentrale puternice : hidrocentrala de la Ust-Kamenogorsk pe fluviul Irtîş, hidrocentrala Ghiumuş, primul grup al hidrocentralei de la Mingheciaur. In total, în decurs de un an, hidrocentralele şi centralele electrice cu turbine cu aburi au produs în plus 2.800.000 kw., adică de 1,6 ori mai mult decît s-a produs în decurs de zece ani pe baza planului G.O.E.L.R.O.

Anul acesta se termină construirea primului grup al hidrocentralei de pe Kama şi a hidrocentralei din Gorki pe Volga. Intr-un ritm rapid se efectuează construcţia hidrocentralei de la Kahovka, care va intra în funcţiune cu un an înainte de termenul stabilit. Se construiesc mari termocentrale în partea centrală a U.R.S.S., în Donbas, Ural şi Siberia.

Mari succese în domeniul electrificării a obţinut Republica Socialistă Gruzină. In perioada prerevoluţionară resursele hidroenergetice foarte bogate ale Caucazului n-au fost folosite deloc. Imediat după instaurarea Puterii Sovietice, în Gruzia au început mari lucrări de construire de hidrocentrale. In prezent, au fost construite şi funcţionează în Gruzia următoarele hidrocentrale : Zaghes, hidrocentrala de pe Rioni, Hramghes, hidrocentrala Citahevi, hidrocentrala de la Suhumi, hidrocentralele de la Samgorsk, hidrocentrala Adjaris-Thalsk şi o serie de alte centrale electrice.

In 1953, producţia de energie electrică a reţelei energetice gruzine a crescut de 94 de ori în comparaţie cu 1913, adică energetica Gruziei a crescut de 1,2 ori mai repede decît în U.R.S.S. în ansamblu.

In prezent sînt în construcţie o serie de noi hidrocentrale : cele de la Ortacialsk, Gumatsk, Ladjanursk, Tkibuli şi altele, care vor spori puterea hidrocentralelor Gruziei mai mult decît de două ori, iar producţia de energie electrică de două ori şi jumătate. **(Aplauze).**

Succesele obţinute în dezvoltarea industriei grele au pregătit condiţiile pentru un avînt rapid al producţiei de obiecte de consum popular.

Partidul comunist şi guvernul sovietic au trasat un larg program de dezvoltare rapidă a industriei uşoare şi alimentare pentru a spori considerabil în decurs de 2-3 ani vînzarea de mărfuri alimentare şi industriale de larg consum către populaţie.

Am intrat într-o nouă etapă a dezvoltării Uniunii Sovietice, care se caracterizează printr-o considerabilă creştere a bunăstării materiale şi culturii poporului sovietic.

Grija pentru binele poporului, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării materiale şi culturale a populaţiei constituie sarcina principală, legea supremă a partidului comunist.

In politica sa, partidul comunist se bazează pe legea economică fundamentală a socialismului, care prevede asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale întregii societăţi prin creşterea şi perfecţionarea neîntreruptă

Cuvîntarea tovarășului M. G. PERVUHIN

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Kalinin din Tbilisi

(Urmare din pag. 4-a)

rirea cît mai grabnică a producției obiectelor de consum popular.

Paralel cu dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei socialiste, partidul nostru a trasat un larg program pentru continua dezvoltare rapidă a tuturor ramurilor agriculturii socialiste. Înfăptuirea acestui program este de o mare însemnătate pentru întregul popor, întrucît altfel nu se poate asigura belșugul de produse în țară și nu se poate obține în următorii 2-3 ani o creștere rapidă a bunăstării materiale a poporului.

Plenara din septembrie a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a arătat lipsurile serioase existente în dezvoltarea agriculturii, în munca colhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoare și sovhozurilor și a trasat măsurile concrete pentru înlăturarea acestor lipsuri, a adoptat un program de avînt rapid al tuturor ramurilor agriculturii.

Lucrătorii din agricultură, toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică, consideră acest program de dezvoltare a agriculturii ca o chestiune urgentă și arzătoare a întregului popor.

În timpul scurt care a trecut de la plenara din septembrie s-a și făcut mult, agricultura primind un ajutor serios din partea statului.

Plenara Comitetului Central al partidului, care a avut loc zilele acestea, a discutat raportul remarcabil al tovarășului Hrușciov cu privire la dezvoltarea continuă a producției de cereale în țară și a aprobat măsurile concrete pentru valorificarea în anii 1954-1955 a unei suprafețe de 13 milioane ha. de pămînt virgin și înțelenit în vederea însămînțării lor cu culturi cerealiere. Aceasta este o sarcină grea dar de onoare, în rezolvarea căreia s-au și încadrat mii de cameni sovietici, îndeosebi tineretul.

Înlăturarea lipsurilor din munca colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor, folosirea rezervelor existente vor permite înfăptuirea rapidă a programului trasat cu privire la avîntul agriculturii. Acest lucru poate fi ilustrat prin situația din agricultura Republicii Gruzine.

Ca urmare a orientării greșite în dezvoltarea agriculturii republicii, aplicată din 1950 pînă pe la mijlocul anului 1953, au fost reduse însămînțările de culturi tehnice și îndeosebi de tutun. Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii a fost frînată. Înlăturarea urmărilor acestei orientări nejuste va asigura un avînt rapid al agriculturii republicii.

Pe de altă parte, dacă în 1953 producția la hectar la principalele culturi agricole din colhozuri s-a cifrat în medie în ansamblu pe republică: la ceai — 2.619 kg. frunze de calitate, la vița de vie — 45-50 chintale, la tutun — 11,5 chintale, în colhozurile fruntașe acest procent a fost cu mult mai înalt și a atins în medie la hectar: la ceai — 5.782 kg. frunze de calitate, la vița de vie — 122 chintale, iar la tutun 21,28 chintale.

Cifrele citate cu privire la succesele colhozurilor fruntașe arată limpede ce rezerve mari există în republică pentru un avînt rapid și puternic al agriculturii.

Înfăptuirea programului unui avînt rapid al agriculturii constituie o chestiune arzătoare nu numai pentru lucrătorii din agricultură, ci și pentru toți lucrătorii din industria noastră socialistă, în special pentru constructorii de mașini și pentru chimiști.

Este suficient să amintim că în viitorii zece ani producția de îngrășăminte minerale trebuie să crească de patru ori și să atingă 28-30 milioane tone pe an. Pentru aceasta trebuie sporită producția de îngrășăminte la fabricile existente și trebuie grăbită construirea noilor fabrici producătoare de îngrășăminte minerale.

Pe baza creșterii generale a economiei țării noastre sporesc neîncetat veniturile oamenilor muncii și crește salariul real, în primul rînd pe seama reducerii sistematice a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile industriale și alimentare. În același timp, veniturile țărănimii colhoznice sporesc.

O preocupare permanentă a partidului comunist și a guvernului sovietic este construcția de locuințe pentru oamenii muncii, amenajarea orașelor, dezvoltarea învățămîntului public și a ocrotirii sănătății.

Pretutindeni, în orașele și satele țării se construiesc noi case de locuit, școli, spitale, instituții culturale și pentru copii.

Partidul nostru se îngrijește permanent de înflorirea și dezvoltarea neîncetată a științei sovietice înaintate.

Oamenilor de știință sovietici le-au fost create toate condițiile necesare unei munci creatoare rodnice. În ultimii ani, oamenii noștri de știință au îmbogățit știința cu o serie de descoperiri de cea mai mare importanță în diferite domenii ale științei.

Uniunea Sovietică este un stat socialist multinațional, bazat pe prietenia de neclintit a popoarelor care locuiesc în țara noastră. Această prietenie de neclintit a popoarelor Uniunii Sovietice s-a închegat în decursul multelor veacuri de formare și dezvoltare a statului nostru. Această prietenie s-a închegat în lupta popoarelor împotriva numeroșilor cotropitori străini, ea s-a închegat și s-a întărit în lupta revoluționară a clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare împotriva moșierilor și capitaliștilor, împotriva regimului țarist. Ea s-a călit și s-a sudat prin sîngele celor mai buni fii ai popoarelor rus, ucrainean, belorus, gruzin, azerbaidjan, armean și ai altor popoare, care și-au dat viața pentru victoria socialismului, pentru fericirea popoarelor.

Prietenia popoarelor noastre s-a întărit și mai mult în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, cînd toate popoarele U.R.S.S. au luptat cot la cot împotriva dușmanului perfid, au respins hoardele fasciste, au salvat statul socialist de jugul capitalist și au zdrobit dușmanul, vărsîndu-și sîngele pe cîmpul de luptă.

Într-o strînsă alianță și unitate frățească, popoarele țării noastre au tămăduit în scurt timp rănile provocate de război, au refăcut economia distrusă și dezvoltă în ritm rapid economia socialistă.

Nimeni nu va dezbina vreodată popoarele Uniunii Sovietice.

Naționaliștii burghezi, menșevicii și diferiți trădători au încercat nu odată să semene vrajbă națională între popoarele Uniunii Sovietice; ei au încercat printre altele să despartă Republica Gruzină de Uniunea Sovietică. Dar acest lucru nu le-a reușit și nu le va reuși niciodată. **(Aplauze).** Comuniștii și oamenii muncii din Gruzia Sovietică urmează ferm indicațiile partidului comunist, exprimate atît de bine de către I. V. Stalin în raportul prezentat la Adunarea generală a organizației din Tbilisi a Partidului Comunist din Gruzia, în iulie 1921: „Este neîndoios, a spus el, că, dată fiind atitudinea categoric ostilă a statelor capitaliste față de țările sovietice, o existență cu desăvîrșire izolată a Gruziei Sovietice, ca și a oricărei alte țări sovietice, nu este de conceput nici din punct de vedere militar și nici din punct de vedere al dezvoltării economice. Sprijinirea reciprocă a statelor sovietice, atît din punct de vedere militar, cît și economic, este o condiție fără care nu se poate concepe dezvoltarea acestor state".

În continuare, el a subliniat că este necesar să se lupte cu cea mai mare hotărîre împotriva tuturor manifestărilor naționalismului burghez, semănător de vrajbă între popoarele din Transcaucazia — și să se aibă permanent grijă de păstrarea solidarității frățești și prieteniei dintre oamenii muncii de toate naționalitățile.

Clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, intelectualitatea progresistă din Gruzia au luptat împotriva autocrației moșierilor și capitaliștilor alături de clasa muncitoare a celorlalte naționalități.

Nu numai poporul gruzin ci și întregul popor sovietic își amintește și este mîndru de numele luptătorilor pentru cauza clasei muncitoare și a poporului muncitor, de numele unor fii glorioși ai poporului gruzin ca Al. Țulukidze, Lado Keșhoveli, Miha Țhakala, Alioșa Djaparidze; pentru totdeauna va rămîne în memoria poporului chipul luminos al lui Sergo Ordjonikidze, revoluționar înflăcărat, bolșevic-comunist de frunte. Poporul sovietic cinstește cu venerație memoria lui Iosif Vissarionovici Stalin, marele revoluționar, conducător al partidului comunist și al poporului sovietic, sub a cărui conducere partidul nostru a dus țara la victoria socialismului. **(Aplauze furtunoase, îndelungate. Toți se ridică în picioare).**

În anii Puterii Sovietice, datorită trăducerii în viață a politicii naționale leninist-staliniste, în Gruzia au fost create o mare industrie socialistă, înzestrată cu tehnica modernă, o mare agricultură colhoznică, s-a obținut un puternic avînt al tuturor ramurilor economiei și culturii din această republică.

În republică s-au realizat mari succese în domeniul ocrotirii sănătății publice. Dacă în anul 1913, în instituțiile sanitare lucrau în total 461 de medici, în prezent numărul medicilor depășește 10.000.

În stațiunile balneo-climaterice din Gruzia, create pe baza bogatelor izvoare de ape minerale, își îngrijesc sănătatea și se odihnesc anual multe mii de oameni sovietici.

Cultura și învățămîntul au atins în republică un înalt nivel de dezvoltare. Gruzia este o țară în care nu există analfabeți. Pretutindeni se aplică învățămîntul general obligator de opt ani, iar în orașul Tbilisi și în alte 11 orașe principale a început înfăptuirea învățămîntului mediu general. Se extinde considerabil rețeaua școlilor superioare, a școlilor teoretice, a școlilor medii tehnice, precum și a celorlalte școli profesionale.

În anii Puterii Sovietice a fost creată o largă rețea de instituții de cercetări științifice. Un important centru științific este Academia de Științe a R.S.S. Gruzine, înființată în anul 1941.

Oamenii muncii din Republica Socialistă Gruzină muncesc fără preget pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei și culturii multilaterale ale Gruziei însorite.

Prin politica sa națională, partidul comunist a sudat popoarele țării noastre într-o familie frățească, unită. Partidul nostru va întări și de acum înainte fără încetare prietenia popoarelor — această bază a puterii și a forței invincibile a statului nostru socialist multinațional.

Succesele grandioase obținute în dezvoltarea economiei și culturii socialiste din U.R.S.S. au nu numai o mare importanță internă, ci și o mare importanță internațională.

Urmînd exemplul Uniunii Sovietice, țările de democrație populară pășesc pe calea spre socialism. An de an se întărește economia acestor țări, crește forțele lagărului păcii și socialismului.

Succesele obținute de Uniunea Sovietică în domeniul dezvoltării economiei și culturii atrag privirile oamenilor muncii din țările capitaliste, și îndeosebi ale popoarelor care se află sub jugul colonial. Acest lucru provoacă împotriva noastră furia și ura imperialiștilor, care caută pe toate căile să ascundă poporului adevărul și să denatureze succesele noastre.

Totodată, numeroși economiști burghezi dau alarma în legătură cu măsurile pe care le aplică partidul nostru în vederea unui avînt rapid al bunăstării materiale a poporului sovietic. Ei declară că realizarea programului de dezvoltare a industriei și agriculturii, trasat în U.R.S.S., este o mină mai primejdioasă pentru orînduirea lor capitalistă decît bomba atomică, deoarece dezvoltarea necontenită a bunăstării materiale a poporului sovietic constituie o dovadă evidentă a superiorității socialismului asupra capitalismului.

Cei 36 de ani de existență a statului sovietic au arătat cu o forță și claritate incontestabilă superioritatea istorico-mondială a orînduirii socialiste, care se bazează pe alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Pe baza întăririi continue a acestei alianțe, poporul sovietic va obține noi succese în dezvoltarea economiei și culturii țării.

Călăuzindu-se după învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, traducînd în viață poruncile lui Lenin, partidul întărește în permanență alianța de neclintit dintre muncitori și țărani, marea prietenie dintre popoare, întărește statul sovietic.

Bazîndu-se pe superioritatea incontestabilă a orînduirii sovietice socialiste, partidul comunist conduce cu fermitate și cu mînă sigură țara noastră spre victoria deplină a comunismului. **(Aplauze).**

Trăiască marele popor sovietic — constructorul comunismului! **(Aplauze).**

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice! **(Aplauze).**

Trăiască Gruzia Sovietică Socialistă! **(Aplauze).**

Înainte spre victoria deplină a comunismului! **(Aplauze furtunoase. Toți se ridică în picioare).**

Cuvîntarea tovarășului L. M. KAGANOVICI

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Lenin din Taşkent

TAȘKENT 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La Taşkent a avut loc o adunare electorală a alegătorilor din circumscripția electorală Lenin, consacrată întîlnirii cu Lazar Moiseevici Kaganovici, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., candidat la locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Profesorul Babadjanov, de la Institutul de medicină din Taşkent, a vorbit despre uriașul avînt politic și în muncă cu care oamenii muncii din Uzbekistan, ca și toți oamenii sovietici, se pregătesc în vederea alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Kirimanov, învățător emerit din Republica Uzbekă, a spus:

— Oamenii muncii din Uzbekistan, ca și întreg poporul sovietic, păşesc cu încredere înainte pe calea trasată de partidul comunist. Vastele noastre ogoare colhoznice sînt brăzdate de mașini puternice. Sute de mii de tineri și tinere uzbece învață în școli și în institute. În această republică au fost construite sute de fabrici și uzine. Teatrele, palatele de cultură și bibliotecile noastre, sanatoriile și casele noastre de odihnă, toate acestea sînt roadele muncii creatoare a poporului, rezultatele înțeleptei politici leninist-staliniste a scumpului partid comunist și a guvernului sovietic. Au luat de asemenea cuvîntul studenta Kamalova, de la Universitatea Asiei Centrale, strungarul Șarikova și alții. Toți vorbitorii au declarat că în ziua alegerilor, alegătorii din circumscripția electorală Lenin din Taşkent își vor da în unanimitate voturile pentru candidatul blocului popular al comuniștilor și celor fără partid, L. M. Kaganovici.

În cadrul acestei adunări a luat cuvîntul L. M. Kaganovici, întîmpinat cu căldură de asistență.

Dragi tovarăși!

Vă mulțumesc din inimă, vouă și tuturor alegătorilor din circumscripția electorală Lenin din Taşkent, pentru marea încredere pe care mi-ați acordat-o propunîndu-mi candidatura în alegerile de deputați pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Înțeleg că încrederea voastră este în primul rînd încrederea în gloriosul nostru partid leninist.

Vă încredințez că în calitate de membru al marelui nostru partid, nu-mi voi cruța nici de acum înainte forțele în lupta pentru fericirea poporului, pentru comunism, că voi prețui întotdeauna încrederea poporului, așa cum ne învață genialul Lenin, marele continuator al operei lui, Stalin, și scumpul nostru partid comunist. **(Aplauze furtunoase)**

Alegerile de deputați pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. constituie cel mai mare eveniment din viața statului nostru, din activitatea politică a fiecărui cetățean al Uniunii Sovietice. Alegerile constituie nu numai o verificare a întregii noastre activități, ci și o mobilizare a tuturor forțelor și a energiei creatoare a maselor muncitoare pentru rezolvarea noilor sarcini măreațe ale construcției comuniste.

Alegătorii sovietici, întregul popor, ca stăpîn cu depline puteri al marii noastre patrii, fac bilanțul activității depuse, scot în mod critic la iveală lipsurile existente și trasează căile viitoare ale înaintării victorioase spre comunism. În aceasta rezidă una din cele mai importante particularități ale democrației sovietice socialiste, unul din cele mai mari avantaje ale ei față de democrația burgheză. Marele Lenin, subliniind că democrația proletară, puterea sovietică „este de un milion de ori mai democratică decît oricare democrație burgheză" și decît „cea mai democratică republică burgheză", scria că democrația burgheză „rămîne întotdeauna — și în timpul capitalismului nu poate să nu rămînă — strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, o capcană și o minciună pentru cei exploatați și săraci și un paradis pentru cei bogați".

De fiecare dată, țara noastră se prezintă în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. în condițiile unui nou avînt, cu noi victorii, pentru că în fruntea poporului sovietic păşește marele partid comunist. Poporul își iubește partidul, care în cei 50 de ani ai existenței sale a dovedit clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii credința și devotamentul său față de cauza eliberării lor de sub jugul capitaliștilor și moșierilor, față de cauza luptei pentru libertatea popoarelor, pentru victoria comunismului.

Iată de ce unitatea dintre partidul nostru și popor a fost și rămîne pe veci de neclintit și de nezdruncinat. **(Aplauze furtunoase).**

Țara noastră se prezintă în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. cu noi victorii mari ale construcției comuniste. Cu un sentiment de profundă satisfacție patriotică putem spune că Statul Sovietic a făcut față sarcinii, dintre cele mai grele, a refacerii postbelice și dezvoltării continue a economiei naționale, fără nici un ajutor din afară, deoarece noi am respins „ajutorul" domnilor Marshall și al altor „binefăcători". Noi am îndeplinit această sarcină prin propriile noastre forțe și nu numai că am menținut, dar am și întărit într-o măsură uriașă independența, puterea și gloria marii noastre patrii, am ridicat prestigiul ei internațional. **(Aplauze).**

Principala caracteristică a situației în care se desfășoară în țara noastră alegerile pentru organul suprem al puterii de stat a U.R.S.S. este faptul că țara noastră a păşit în perioada unui nou și mare avînt.

Îndeplinind cu succes primul cincinal de după război, poporul sovietic, în înaintarea sa impetuoasă, a depășit nivelul la care întrerupsese războiul munca lui pașnică. Ritmul dezvoltării noastre în ultimii patru ani este, în ceea ce privește indicii principali, mult mai accelerat decît ritmul din anii 1946-1950.

Volumul producției industriale a U.R.S.S. a sporit în cei patru ani cu 78%; deosebit de îmbucurător este faptul că am obținut noi succese importante în dezvoltarea industriei grele, care a fost întotdeauna și rămîne și astăzi principala bază a înfloririi economiei noastre și a întăririi capacității de apărare a țării.

Industria R.S.S. Uzbece se dezvoltă cu succes.

Paralel cu aceasta se dezvoltă și ramurile industriale producătoare de bunuri de consum popular și, deși această dezvoltare este considerabilă, ea nu ne satisface, întrucît cerințele oamenilor sovietici, gusturile în ceea ce privește toate aceste articole cresc și mai rapid. Este limpede că trebuie să luptăm nu împotriva gusturilor crescînde, ci pentru satisfacerea lor pe toate căile. **(Risete. Aplauze).**

Comitetul Central al partidului și guvernul sovietic au elaborat un vast program, care prevede sporirea considerabilă în decurs de 2-3 ani a producției mărfurilor de consum popular și crearea unui belșug în ceea ce privește aceste mărfuri.

Poporul poate fi sigur că această sarcină va fi rezolvată cu succes. **(Aplauze furtunoase).**

Pentru rezolvarea acestei probleme trebuie nu numai să construim noi întreprinderi, ci să folosim toate rezervele întreprinderilor existente și, îndeosebi, să nu lăsăm ca metodele înaintate de muncă să fie bunul unui grup restrîns, ci să le răspîndim cît mai larg, să lichidăm intolerabila lipsă de ritmicitate în activitatea întreprinderilor, în condițiile cărela în prima decadă se produce mult mai puțin decît în decadele a doua și a treia, adică să folosim în întregime capacitățile de producție chiar din zilele primei decade, să ridicăm întreprinderile care rămîn în urmă și care înghit rezultatele îndeplinirii planurilor de către cele fruntașe, să folosim mai bine noua tehnică și să îmbunătățim calitatea producției.

Succesele obținute de țara noastră în dezvoltarea agriculturii socialiste sînt considerabile. Creșterea populației orașelor, sporirea consumului popular, necesitatea de a asigura pe deplin cu materii prime industria ușoară și alimentară care se dezvoltă rapid, reclamă o sporire serioasă a producției agricole, deoarece nivelul actual nu poate satisface cerințele noastre.

Iată de ce plenara din septembrie și plenara care a avut loc recent a C.C. al P.C.U.S. au trasat un vast program de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite din Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi și alte regiuni din țară. Este o sarcină grea și uriașă din punct de vedere al amploarei ei, pe care nu o poate îndeplini decît Statul Sovietic, condus de o forță atît de puternică cum este partidul nostru. **(Aplauze).**

Desigur că tovarășii uzbeci vor trage de asemenea concluziile corespunzătoare pentru ei din hotărîrile partidului și guvernului.

Una din principalele lipsuri în cultivarea bumbacului constă în faptul că o treime din colhozuri dau o recoltă redusă. Există o rămînere în urmă a arăturilor de primăvară. Este necesar îndeosebi ca colhozurile să fie întărite cu cadre puternice de președinți, este necesară sporirea producției la hectar a bumbacului în toate colhozurile, este necesară îmbunătățirea folosirii rețelei de irigație și valorificarea de noi pămînturi.

Succesele Uzbekistanului în domeniul cultivării bumbacului sînt mari și incontestabile. Nici nivelul atins în acest domeniu nu ne poate însă satisface. Iată de ce C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat recent o hotărîre importantă cu privire la dezvoltarea continuă a cultivării bumbacului.

Sîntem convinși că sub conducerea partidului comunist și a guvernului Uzbekistanului, poporul uzbec va rezolva cu succes această problemă și își va aduce contribuția la o cît mai rapidă creare a unui belșug de bunuri de consum popular. **(Aplauze furtunoase).**

În dezvoltarea economiei naționale are un mare rol transportul. Marele Lenin a subliniat că transportul reprezintă baza materială a legăturii dintre industrie și agricultură. Nu trebuie ca transportul să se limiteze la satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale ramurilor economiei naționale în ceea ce privește transporturile, ci el trebuie să o la înaintea dezvoltării, pentru a nu o frîna.

Ca și în celelalte ramuri ale economiei naționale, și în domeniul transportului noi am realizat în ultimii patru ani succese considerabile. Nu numai că am lichidat distrugerile din perioada războiului dar am făcut mult pentru dezvoltarea transportului. Importanța transportului auto, nou creat, crește.

Totuși, în prezent, datorită noilor sarcini importante puse în fața industriei și agriculturii în domeniul creării unui belșug de alimente și mărfuri de consum popular în țară, se ridică din nou cu toată acuitatea problema transportului, deoarece transportul — feroviar, pe apă și auto — are de satisfăcut noi cerințe mult mai mari.

Este necesar ca, în primul rînd, înșiși lucrătorii din transport să lichideze lipsurile din munca lor atît în transporturile de mărfuri cît și în cele de pasageri, să mobilizeze rezervele interne ale transportului. Acest lucru cere în primul rînd îmbunătățirea folosirii capacităților existente, sporirea productivității muncii lucrătorilor din transport, accelerarea vitezelor de circulație și reducerea timpilor de staționare a trenurilor și vaselor, sporirea greutății trenurilor, îmbunătățirea folosirii capacității vaselor și ridicarea nivelului muncii pe o treaptă nouă, îndeosebi în domeniul deservirii pasagerilor. Pentru căile ferate este de o mare importanță experiența înaintată a celor mai buni mecanici conducători de garnituri grele — Ivanov, Blinov, Blajenov și a continuatorilor lor, — care conduc trenuri de mare tonaj, depășind de 1,5-2 ori norma de greutate. Această mișcare n-a devenit însă o mișcare de masă. În transportul pe apă, trebuie să se introducă mai larg metoda înaintată de conducere a vaselor a căpitanului Puşkariov — metoda împingerii, care accelerează circulația vaselor și mărește capacitatea lor de transport.

Paralel cu mobilizarea rezervelor transportului, pentru sporirea transportării încărcăturilor și a pasagerilor este necesar să dezvoltăm puterea transportului și să sporim capacitatea lui de trafic, să dezvoltăm construcțiile, să înzestrăm căile ferate, transportul maritim și fluvial cu cea mai modernă tehnică, este necesar să construim noi locomotive, locomotive Diesel și locomotive electrice puternice, să dezvoltăm larg construirea noii flote maritime și fluviale, să intensificăm transportul auto.

Ne exprimăm convingerea că toți lucrătorii din transport, și în primul rînd feroviarii, își vor îndeplini datoria patriotică față de popor, vor merge înainte și vor asigura prin transporturi o nouă creștere impetuoasă a economiei noastre naționale **(Aplauze).**

În domeniul deservirii populației, o sarcină dintre cele mai importante este îmbunătățirea activității telecomunicațiilor: poșta, telegraful, radioul, telefonul. Deși în acest domeniu am înregistrat de asemenea o creștere importantă, nu satisfacem totuși cerințele crescînde nici din punct de vedere cantitativ și nici din punct de vedere calitativ.

În realizările obținute în industria și transportul din țara noastră un mare rol l-au jucat constructorii. Ei au depus o muncă uriașă.

Numai în ultimii patru ani au fost investite în construcția de întreprinderi industriale și agricole, instituții culturale și de folos obștesc și case de locuit, peste 500 miliarde de ruble, adică cu 57% mai mult decît în cei patru ani precedenți. În perioada de după război, în orașe și așezări s-au construit peste 133.000.000 m. p. de suprafață locativă pentru muncitori și funcționari și peste 4.000.000 case destinate colhoznicilor și intelectualilor de la sate. În perioada respectivă în Uzbekistan au fost dați în folosință 750.000 m. p. suprafață locativă dintre care 700.000 m. p. în anii 1950—1953.

În nici o țară din lume nu există un asemenea ritm de construcție ca cel obținut de noi și totuși la noi se resimte o lipsă de locuințe. Cred că nu greșesc dacă spun că astăzi cea mai mare lipsă pe care o resimțim este lipsa de locuințe. Partidul și guvernul vor avea grijă să rezolve cît mai grabnic această problemă **(Aplauze).** Aprecîind meritele constructorilor noștri, noi nu putem trece totuși cu vederea lipsurile serioase care există în munca lor: tărăgănarea termenelor construcțiilor, folosirea defectuoasă a mecanismelor, costul ridicat al construcțiilor, subaprecierea proiectelor-tip.

Arhitecții noștri au progresat mult și au îmbunătățit calitatea proiectelor arhitectonice. Dar și aici mai există lipsuri. Ei trebuie să se pasioneze mai puțin pentru forma exterioară și să acorde mai multă atenție fondului, conținutului și confortului interior al apartamentelor. Ce folos dacă fațada este frumoasă, iar apartamentele sînt incomode. Trebuie să îmbinăm esteticul cu confortul. **(Aplauze).**

Industria materialelor de construcție a devenit o ramură industrială importantă a economiei naționale și baza materială a construcțiilor. Trebuie însă dezvoltată producția de beton armat, mari blocuri de beton cu zgură, cărămidă roșie și instalații sanitare perfecționate.

În urma realizărilor obținute în domeniul industriei și agriculturii și în domeniul avîntului economic general înregistrăm o ridicare serioasă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al maselor populare.

Noi vrem însă și trebuie să ridicăm și mai simțitor în următorii ani bunăstarea materială a poporului și să asigurăm mărfuri alimentare și industriale în cantități suficiente. În același timp trebuie îmbunătățită organizarea comerțului și deservirea consumatorului.

Noi vorbim despre lipsurile noastre pentru a le lichida. Nu ne temem că dușmanii vor încerca să folosească critica propriilor noastre lipsuri pentru a spune: iată, vedeți, au lipsuri și greutăți. Nu pentru dușmani trăim noi, nu pentru lauda lor muncim și nu sîntem intimidați de rînjetul lor amenințător. Nu, noi trăim și vom trăi, luptăm și vom lupta pentru fericirea poporului nostru, în ciuda dușmanilor care rînjesc la noi. **(Aplauze).**

Știm că dacă n-ar fi fost războiul, astăzi am fi avut deja un belșug de mărfuri industriale și alimentare. În cel de al 4-lea cincinal, după 1943, pe baza creșterii industriei grele am fi desfășurat în proporții gigantice producția de bunuri de consum popular și dezvoltarea agriculturii. Războiul a împiedicat și a întrerupt înaintarea noastră spre un belșug deplin. A trebuit să ne îndreptăm eforturile spre refacerea economiei și în primul rînd a industriei grele.

Vreme de 18 ani înainte de război, ne-am concentrat eforturile asupra îndeplinirii planului lui Lenin de industrializare a țării noastre, asupra dezvoltării forțate a producției mijloacelor de producție, și aceste era singurul drum just; dacă n-am fi procedat astfel n-am fi obținut victoria în Marele Război pentru Apărarea Patriei și aceasta ar fi însemnat o înfrîngere pentru multe secole. Această sarcină grea, nemaiîntîlnită în istorie, gigantică prin proporțiile sale și prin ritmul său, a fost îndeplinită cu succes datorită eforturilor eroice ale poporului sovietic condus de glorios partid comunist și de Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Stalin. **(Aplauze).**

Întreaga politică a partidului nostru se întemeiază pe baza științifică a marxism-leninismului. V. I. Lenin scria: „Nu este suficient să fii revoluționar și partizan al socialismului sau comunist, în general... Trebuie să știi să găsești în fiecare moment acea verigă deosebită a lanțului, de care trebuie să te prinzi cu toate puterile pentru a ține întregul lanț și a pregăti temeinic trecerea la veriga următoare..."

Noua verigă — avîntul producției de mărfuri de consum popular — pe care am prins-o acum cu toate puterile pentru a pregăti în mod temeinic trecerea spre veriga următoare a lanțului general al construcției comuniste, nu neagă veriga anterioară — industria grea, ci, dimpotrivă, este posibilă numai pe baza ei. Vom ține și de acum înainte cu putere în mîinile noastre această verigă, vom împinge înainte prin toate mijloacele dezvoltarea industriei grele.

Partidul a prins veriga dezvoltării producției mărfurilor de consum popular și a agriculturii, ca sursă de alimente pentru populație și de materii prime pentru industria ușoară, nu va scăpa din mîini această verigă și va asigura trecerea temeinică spre construirea societății comuniste. **(Aplauze furtunoase).**

În semestrul care a trecut, C.C. al partidului și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au elaborat și au adoptat o serie de hotărîri importante privitoare la agricultură și la industria mărfurilor de consum popular, care au o mare însemnătate istorică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea și pentru construirea comunismului.

Cea mai mare realizare cu care ne prezentăm în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. este înflorirea continuă a economiei și culturii republicilor unionale, întărirea continuă a națiunilor socialiste, întărirea prieteniei frățești a popoarelor egale în drepturi, care a fost și este baza puterii și izvorul forței invincibile a statului sovietic multinațional. Sărbătorirea aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia constituie o manifestare grăitoare a acestei prietenii.

În locul închisorii țariste a popoarelor, distrusă din temelie de Revoluția din Octombrie, s-a construit mărețul edificiu al prieteniei frățești a națiunilor socialiste. Forța conducătoare a familiei popoarelor libere este marele popor rus. **(Aplauze).** Pentru popoarele U.R.S.S. a devenit de domeniul trecutului îndepărtat tot ceea ce îndură și astăzi popoarele care trăiesc sub jugul imperialismului — asuprirea socială și națională și cruzimea rasistă.

În constituția U.R.S.S. scrie: „Egalitatea în drepturi a cetățenilor U.R.S.S., fără deosebire de naționalitate și rasă, în toate domeniile vieții economice, de stat, culturale și social-politice este lege nestrămutată.

Orice fel de îngrădire directă sau indirectă a drepturilor, sau invers, stabilirea de privilegii directe sau indirecte cetățenilor pe temeiul rasei, sau al naționalității cărora aparțin, precum și orice propovăduire a exclusivismului sau a urii și disprețului de rasă sau naționalitate se pedepsesc prin lege".

Exemplu R.S.S. Uzbece, care ocupă un loc din cele mai importante în familia unită a popoarelor Uniunii Sovietice, arată deosebit de grăitor cum asigură politica națională dusă de partidul comunist creșterea neîntreruptă a industriei și a agriculturii, a bunei stări și a culturii maselor populare, întărirea prieteniei popoarelor. **(Aplauze).** Republicile sovietice din Orient, și în primul rînd Uzbekistanul, sînt un far pentru sutele de milioane de oameni ai muncii din țările străine ale Orientului, însetați de eliberare, pe care imperialiștii îi privesc ca pe un obiect de jaf, de asuprire și înrobire.

Imperialismul nu vrea să renunțe la „drepturile" sale bestiale de asuprire colonială a popoarelor. Imperialiștii tună și fulgeră împotriva Republicii Populare Chineze, care „a îndrăznit" să se scuture de jugul imperialismului și să creeze un mare stat, o forță puternică a lagărului păcii, democrației și socialismului. Un loc de cinste ocupă în acest lagăr Republica Populară Mongolă, Republica Populară Democrată Coreeană și Vietnamul luptător.

În țările Asiei și Africii observăm acum un nou și puternic avînt al mișcării de eliberare națională. Născocirile imperialiștilor că noi am organiza această mișcare sînt ridicole. Imperialismul însuși este acela care organizează această mișcare prin samavolnicia și prin politica sa absurdă. În prezent asistăm la o ascuțire a crizei sistemului colonial al imperialismului și totodată a întregului sistem al imperialismului.

De aci provine enervarea lor, dorința lor de a schimba cu orice preț, cu forța, situația internațională creată și de a găsi „o ieșire" pe calea războiului. Tocmai de aceea creează ei încordare în situația internațională, dezlănțuie cursa înarmărilor.

Dar imperialiștii presupun, iar popoarele dispun. **(Aplauze).** Mișcarea pentru pace a cuprins masele cele mai largi ale populației globului.

În condițiile marii încordări a situației internaționale create în perioada alegerilor precedente pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. și după aceea, partidul nostru și guvernul sovietic duc o politică fermă și neclintită de luptă pentru pace, zădărnicind uneltirile imperialiștilor, demascîndu-le în fața popoarelor pentru a nu permite provocatorilor de război să submineze cauza păcii. În același timp, noi întărim necontenit apărarea activă a țării noastre.

Uniunea Sovietică a obținut succese importante în opera măreață și nobilă a luptei pentru pace, pentru destinderea încordării în relațiile internaționale, pentru demascarea atîtătorilor la război.

În Coreea a fost stins incendiul războiului care izbucnise acolo și amenința să cuprindă tot Extremul Orient și chiar întreaga lume. Eroicul popor coreean, bizuindu-se pe sprijinul prietenilor săi sinceri, a respins agresiunea imperialistă, și-a apărat libertatea și a revenit la munca pașnică constructivă. **(Aplauze)**

Și recenta conferință de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, asupra căreia guvernul nostru a publicat o declarație oficială, a fost importantă.

Luptînd și de acum înainte pentru pace și pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale, partidul, guvernul și toți oamenii muncii vor ridica în același timp vigilența, vor întări puterea de apărare a țării noastre și în primul rînd puterea glorioaselor noastre forțe armate. **(Aplauze furtunoase).**

Uniunea Sovietică este o stîncă puternică, ea este cetatea invincibilă a comunismului. **(Aplauze).** Această cetate nu trebuie numai iubită, ea trebuie perfecționată și întărită pentru a fi în orice moment în stare să dea riposta dușmanilor care atentează la independența noastră și la cuceririle noastre. În această privință ne bizuim pe simpatia și sprijinul puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, pe alianța frățească cu marea Republică Populară Chineză și cu toate țările de democrație populară. **(Aplauze).**

Trebuie să ne întărim statul în primul rînd prin dezvoltarea continuă a economiei, prin ridicarea rolului organizatoric și economic al organelor de stat, prin întărirea legalității socialiste. Trebuie să îmbunătățim activitatea aparatului de stat, izgonind elementele de cancelarism și birocratism.

Trebuie să întărim și să intensificăm legătura organelor puterii sovietice cu masele, să dezvoltăm prin toate mijloacele întrecerea socialistă și creația maselor muncitoare, care se vor uni și mai strîns în jurul scumpului lor guvern sovietic pentru lupte și victorii noi. **(Aplauze)**

Forța conducătoare a poporului nostru a fost, este și va fi marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Marele partid creat acum 50 de ani de genialul conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, Lenin, este indisolubil legat de popor în lupta pentru fericirea poporului, împotriva asupritorilor și înrobitorilor.

În fruntea partidului nostru se află Comitetul Central oțelit în lupte — conducerea colectivă a partidului. Comitetul Central conduce cu succes partidul și țara. Partidul și Comitetul lui Central au asigurat și vor asigura înflorirea și creșterea continuă a puterii marii noastre patrii socialiste. **(Aplauze furtunoase).**

Mai mult ca oricînd, acum avem unitatea moral-politică solidă și trainică ca oțelul și coeziunea tuturor popoarelor Uniunii Sovietice în jurul partidului comunist și al guvernului sovietic.

Partidul comunist este sigur că în ziua alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., la 14 martie 1954, toți aleg

Cuvîntarea tovarăşului M. Z. SABUROV

la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală orăşenească Minsk

MINSK 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 martie, reprezentanţii alegătorilor din circumscripţia electorală orăşenească Minsk s-au adunat la Teatrul de Operă şi Balet din Minsk pentru a se întîlni cu Maxim Zaharovici Saburov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi preşedinte al Comitetului de stat al planificării, candidatul lor la locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In sala festiv pavoazată au luat loc fruntaşi din întreprinderile industriale din Minsk, oameni de ştiinţă, oameni de artă, studenţi.

In cadrul adunării au luat cuvîntul Ermolenko, membru al Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Bieloruse; Jgun, învăţătoare; Ruhova, muncitoare la un şantier de construcţie; poetul Glebka şi alţii. Ei au vorbit despre realizările în muncă cu care poporul bielorus întîmpină ziua alegerilor, despre măreţele transformări care au avut loc în Bielorusia în anii Puterii Sovietice, datorită cărora aceasta a devenit o republică industrial-colhoznică înfloritoare.

Vorbitorii au chemat pe alegători ca în ziua alegerilor să-şi dea voturile lui M. Z. Saburov, candidat al Blocului popular al comuniştilor şi celor fără partid, activist de seamă al Statului Sovietic.

A luat apoi cuvîntul M. Z. Saburov, a cărui cuvîntare a fost în repetate rînduri aplaudată.

Tovarăşi alegători!

Vă mulţumesc profund pentru înalta încredere şi cinste pe care mi-aţi acordat-o, desemnîndu-mă drept candidat pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. (Aplauze). Aşi fi sigur pe alegători că voi depune toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor măreţe pe care le înfăptuieşte în prezent poporul sovietic în construirea societăţii comuniste în ţara noastră.

Tovarăşi!

In Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice către toţi alegătorii se face bilanţul muncii partidului comunist şi a poporului sovietic şi sînt arătate cele mai importante sarcini ale Statului Sovietic în anii viitori.

Cei patru ani care au trecut de la ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. au fost ani de creştere continuă a puterii statului nostru, de creştere a prestigiului său internaţional.

Au fost obţinute mari succese în dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii. In aceşti ani industria socialistă s-a dezvoltat într-un ritm rapid. In 1953, volumul global al producţiei industriale a crescut cu 78% în comparaţie cu anul 1949, iar nivelul producţiei dinainte de război a fost depăşit de 2,5 ori. Sarcinile celui de al 5-lea plan cincinal în ce priveşte creşterea producţiei industriale sînt îndeplinite cu succes.

Au fost obţinute mari succese în domeniul industriei grele, care este baza dezvoltării întregii economii naţionale şi a întăririi capacităţii de apărare a ţării. In 1953, volumul producţiei mijloacelor de producţie a crescut cu 84% în comparaţie cu 1949. A fost cu mult lăsat în urmă nivelul antebelic de dezvoltare a industriei grele. In 1953, întreaga ei producţie a depăşit de trei ori producţia anului 1940.

Trebuie să dezvoltăm şi de aci înainte industria grea. Marele Lenin ne-a învăţat că marea industrie de maşini este unica bază materială a socialismului, în stare să reorganizeze şi agricultura.

In conformitate cu directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal, sarcina noastră constă în a asigura dezvoltarea continuă a industriei de combustibil, metalurgică, energetică, chimică şi a industriei constructoare de maşini. In 1954 trebuie să se acorde o atenţie deosebită accelerării ritmului de dezvoltare a industriei carbonifere şi forestiere. Trebuie să crească considerabil producţia de tractoare, mai ales de tractoare prăşitoare, producţia de maşini agricole şi de îngrăşăminte minerale; de asemenea, trebuie sporită producţia de materii prime, materiale şi utilaj pentru asigurarea deplină a producţiei articolelor de consum popular.

In perioada care a trecut de la alegerile din 1950, producţia articolelor de larg consum a crescut considerabil. In 1953, producţia lor în ansamblu a crescut cu 65% în comparaţie cu 1949. In 1953, mai ales în cel de al doilea semestru, ramurile industriei producătoare de articole de consum popular s-au dezvoltat într-un ritm mai accelerat decît în 1952. Producţia mărfurilor de consum popular a crescut cu 12%, iar în cel de al doilea semestru cu 14%, în timp ce în 1952 crescuse cu 10,5%.

In 1953, ritmul creşterii producţiei articolelor de consum a atins ritmul creşterii mijloacelor de producţie, în cel de al doilea semestru chiar depăşindu-l. Totuşi, nivelul atins în producţia articolelor de consum este încă insuficient.

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au stabilit sarcini concrete pe anii 1954—1956 în vederea sporirii simţitoare a producţiei articolelor de consum popular şi a îmbunătăţirii calităţii lor. In legătură cu aceasta au fost aduse serioase modificări în direcţia sporirii sarcinii planului cincinal în ce priveşte producţia mărfurilor de consum popular.

Numai sporul care va fi obţinut în anii 1954—1956 la peşte, la producţia de carne, unt, zahăr tos, ţesături de lînă, va depăşi sau se va apropia de întregul volum al producţiei acestor mărfuri în 1940.

Guvernul a luat măsuri în vederea atragerii la producţia articolelor de consum a întreprinderilor constructoare de maşini şi a altor întreprinderi din industria grea. Producţia mărfurilor pentru uz casnic şi pentru satisfacerea nevoilor culturale şi de trai trebuie să crească în următorii 2—3 ani de peste două ori. In 1956 trebuie să se producă maşini de cusut şi aparate de radio de trei ori mai multe decît în 1953, iar biciclete şi ceasornice de două ori mai mult.

O sarcină de cea mai mare importanţă a lucrătorilor din industrie este, paralel cu creşterea considerabilă a producţiei articolelor de consum popular, îmbunătăţirea calităţii acestora în conformitate cu nevoile sporite ale populaţiei.

Au fost realizate succese însemnate în dezvoltarea agriculturii. Colhozurile, staţiunile de maşini şi tractoare şi sovhozurile, care au fost distruse în timpul războiului, au fost complet refăcute. Nivelul anului 1940 în ce priveşte întinderea totală a suprafeţelor însămînţate a fost atins şi depăşit. Agricultura are o bază materială trainică. In prezent, agricultura dispune de 1.260.000 tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 C.P.), 326.000 combine cerealiere, 370.000 autocamioane şi multe alte maşini agricole.

Guvernul şi Comitetul Central al partidului nostru acordă o uriaşă atenţie problemelor dezvoltării agriculturii. Hotărîrea plenarei din septembrie a Comitetului Central al partidului şi hotărîrile ulterioare ale Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi C.C. al P.C.U.S. cuprind un program de luptă pentru avîntul tuturor ramurilor agriculturii socialiste.

După cum ştiţi, recent a avut loc plenara C. C. al partidului comunist, care a ascultat şi discutat raportul prezentat de tov. Hruşciov, prim secretar al C. C. al P.C.U.S., cu privire la sporirea continuă a producţiei de cereale în ţară şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Partidul a trasat sarcina cea mai arzătoare în condiţiile actuale pentru întregul popor — satisfacerea deplină în următorii doi-trei ani, pe baza puternicului avînt al industriei socialiste, a necesităţilor crescînde ale populaţiei ţării noastre în ceea ce priveşte mărfurile de consum popular şi asigurarea cu materii prime a industriei uşoare şi alimentare. Asigurarea puternicului avînt al tuturor ramurilor agriculturii cere în primul rînd dezvoltarea continuă a economiei cerealiere, care reprezintă baza întregii producţii agricole.

In cadrul plenarei C.C. au fost criticate cu asprime lipsurile muncii noastre în domeniul agriculturii şi a fost trasat programul dezvoltării continue a agriculturii socialiste în U.R.S.S. în anii următori. Critica justă a muncii organelor de partid şi sovietice şi mai ales a Comitetului de stat al planificării în domeniul planificării agriculturii va ajuta la înlăturarea lipsurilor serioase constatate în hotărîrea plenarei Comitetului Central. Călăuzindu-se după hotărîrile plenarei C. C., Comitetul de stat al planificării la măsuri pentru îmbunătăţirea planificării agriculturii.

Pentru a obţine un puternic avînt al agriculturii în ţara noastră, este necesar să se înfăptuiască programul adoptat de ultima plenară a C.C. şi în special trebuie să se acorde un serios ajutor agriculturii în asigurarea ei cu tractoare, maşini agricole şi îngrăşăminte minerale. In ultimii patru ani agricultura a primit 600.000 de tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 C.P.), 182.000 combine.

Sarcina constă în a spori considerabil producţia de tractoare, combine şi alte maşini agricole şi livrarea lor agriculturii. In perioada cuprinsă între 1954—1 mai 1957 agriculturii trebuie să-i fie livrate suplimentar cel puţin 500.000 tractoare de uz general (calculate în tractoare de cîte 15 C.P.) şi 250.000 de tractoare prăşitoare.

Pentru asigurarea creşterii producţiei în toate ramurile economiei naţionale, a ridicării nivelului cultural şi a bunei stări a poporului, Statul Sovietic face uriaşe investiţii capitale. In anii 1950—1953 volumul total al investiţiilor capitale de stat s-a cifrat la peste 500 miliarde ruble. Volumul anual mediu al investiţiilor capitale din aceşti ani depăşeşte de peste 2,5 ori volumul investiţiilor capitale din 1940.

Au fost puse în funcţiune cîteva mii de noi întreprinderi mari, printre care mari construcţii cum sînt: canalul Volga-Don „V. I. Lenin", centralele electrice de la Timleanskaia, Ust-Kamenogorsk, Mingheceaur, Scekino şi Niva III. Au fost puse în funcţiune 18 furnale, un mare număr de mine carbonifere, exploatări petrolifere, uzine constructoare de maşini, întreprinderi ale industriei uşoare şi alimentare, noi linii de cale ferată. Numai în 1953 au fost puse în funcţiune aproximativ 300 de noi întreprinderi producătoare de mărfuri de consum popular.

In conformitate cu noile sarcini de stat, planul de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anul 1954 prevede o sporire considerabilă a investiţiilor capitale în agricultură şi în construcţia întreprinderilor industriei uşoare şi alimentare. In 1954, volumul investiţiilor capitale în agricultură va spori cu 80% în comparaţie cu 1953.

In ultimii patru ani a fost asigurată ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii din ţara noastră. In 1953 venitul naţional al U.R.S.S. a crescut cu 62% în comparaţie cu 1949. Creşterea neîncetată a producţiei, sporirea puterii de cumpărare a populaţiei au asigurat în 1953 creşterea de două ori a circulaţiei mărfurilor cu amănuntul în comparaţie cu 1949. A sporit şi mai mult vînzarea cărnii şi a produselor de carne, vînzarea zahărului, conservelor, ţesăturilor de mătase, confecţiunilor şi articolelor de tricotaje, a încălţămintei de piele.

Populaţia a realizat o mare economie de pe urma reducerii preţurilor cu amănuntul la mărfurile de consum popular, efectuată în fiecare an. Cea mai considerabilă reducere a preţurilor cu amănuntul a fost efectuată în 1953. Ca urmare a reducerii preţurilor cu amănuntul, a creşterii salariilor muncitorilor şi funcţionarilor, a sporirii veniturilor băneşti şi în natură ale ţăranilor şi a creşterii plăţilor şi înlesnirilor acordate populaţiei pe seama statului, veniturile muncitorilor şi funcţionarilor şi veniturile ţăranilor au crescut în 1953, în preţuri comparabile, cu aproximativ 60% faţă de anul 1949.

In ţara noastră se înfăptuieşte pe scară foarte largă construcţia de locuinţe. In ultimii patru ani în oraşe şi aşezări muncitoreşti au fost construite case de locuit cu o suprafaţă totală de 106.000.000 metri pătraţi. Totuşi, ca urmare a creşterii considerabile a populaţiei de la oraşe, nevoia de locuinţe nu este încă satisfăcută pe deplin.

In ultimii ani s-a dus o activitate considerabilă în vederea ridicării nivelului cultural al poporului sovietic, în vederea dezvoltării învăţămîntului public, a ştiinţei, literaturii şi artei. Pretutindeni a fost introdus învăţămîntul de şapte ani pentru copii şi se înfăptuieşte trecerea la învăţămîntul mediu general (şcoala de 10 ani) în capitalele de republici, în oraşele de subordonare republicană, în centrele regionale, de ţinut şi în cele mai mari centre industriale. In 1953 numărul elevilor din clasele a 8-a pînă la a 10-a ale şcolilor medii a crescut de patru ori în comparaţie cu 1949. Ca rezultat al dezvoltării învăţămîntului special mediu şi superior, numărul specialiştilor ocupaţi în economia naţională a fost în 1953 cu 57% mai mare decît în 1949.

S-a îmbunătăţit considerabil asistenţa medicală acordată populaţiei. In 1953, numărul paturilor din spitale şi maternităţi a crescut cu aproape 200.000 în comparaţie cu 1949, numărul locurilor în case de odihnă şi sanatorii — cu aproape 50.000, numărul medicilor în ţară a crescut cu 22%.

Tovarăşi!

Lenin şi Stalin ne învaţă că scopul producţiei socialiste nu este profitul, ci satisfacerea nevoilor materiale şi culturale ale omului. Partidul comunist consideră că este o datorie sfîntă să lupte neîncetat şi de aci înainte pentru îmbunătăţirea continuă a traiului poporului, pentru înfăptuirea consecventă a programului trasat în vederea ridicării bunăstări materiale a oamenilor muncii.

Tovarăşi! Succesele statului nostru ar fi cu neputinţă dacă ele nu s-ar fi bizuit pe marea prietenie dintre popoarele ţării noastre. Prin politica sa naţională, partidul comunist a lichidat discordia şi vrajba existente înainte între popoare, a făurit marea prietenie şi egalitate în drepturi a popoarelor — sursă a puterii şi forţei de nebiruit a Statului nostru Sovietic multinaţional.

In marea familie a popoarelor Uniunii Sovietice, poporul bielorus ocupă un loc de cinste. Datorită grijii permanente a partidului comunist şi a guvernului sovietic şi datorită ajutorului frăţesc al popoarelor Uniunii Sovietice, poporul bielorus a dobîndit pentru prima oară o existenţă de stat. Dintr-o periferie înapoiată a Rusiei ţariste, Bielorusia s-a transformat într-o puternică republică industrial-colhoznică, cu o cultură socialistă înaintată. R.S.S. Bielorusă a avut de suferit de pe urma distrugerilor. Distrugeri deosebit de mari au fost provocate capitalei R.S.S. Bieloruse—oraşul Minsk. Barbarii germano-fascişti au prefăcut Minskul în ruină şi cenuşă. In condiţiile capitalismului, lichidarea urmărilor războiului şi refacerea economiei şi culturii ar fi necesitat mai multe decenii. In condiţiile orînduirii socialiste, datorită ajutorului frăţesc al popoarelor din celelalte republici unionale, industria R.S.S. Bieloruse a fost restabilită în întregime încă în perioada primului cincinal de după război.

In anii de după război, în republică au fost construite o serie de mari întreprinderi constructoare de maşini şi alte întreprinderi, a fost organizată producţia unor articole atît de importante ca automobile, tractoare, locomobile, biciclete, remorci auto, electromotoare, maşini pentru strînsul turbei şi altele. Cel mai mare spor al producţiei a fost obţinut în construcţia de maşini. A crescut considerabil producţia de energie electrică, ţesături de bumbac, ţesături de lînă, încălţăminte, ciorapi şi şosete, ţesături de in şi alte produse.

R.S.S. Bieloruse îi sînt alocate fonduri mari pentru construcţiile capitale. Volumul investiţiilor capitale de stat în economia naţională a R.S.S. Bieloruse s-a ridicat în cursul primului cincinal de după război la peste 8 miliarde de ruble. Planul economiei naţionale pe 1954 prevede dezvoltarea continuă a economiei şi culturii R. S. S. Bieloruse.

Tovarăşi!

Înfăptuirea programului ridicării rapide a bunăstării a poporului, adoptat de partidul comunist şi guvernul sovietic, cere din partea statului însemnate cheltuieli materiale pentru agricultură, industria uşoară şi alimentară. Statul Sovietic poate obţine aceste mijloace materiale numai pe seama surselor interne ale acumulărilor economiei socialiste şi pe seama folosirii integrale a rezervelor existente în economia socialistă. Asemenea rezerve sînt: mai buna folosire a tehnicii bogate cu care sînt înzestrate întreprinderile noastre, ridicarea productivităţii muncii, folosirea cu grijă a materiilor prime şi materialelor, reducerea preţului de cost al producţiei pe baza aplicării celui mai strict regim de economii.

Lenin ne învaţă că productivitatea muncii este în ultimă instanţă elementul cel mai important, cel mai de seamă pentru victoria noii orînduiri sociale. Creşterea neîntreruptă a productivităţii muncii constituie principala sursă a sporirii producţiei, condiţia hotărîtoare a reducerii preţului de cost şi a reducerii sistematice a preţurilor. In cel de al 5-lea cincinal 3/4 din întregul spor al producţiei industriale trebuie să fie realizat pe seama ridicării productivităţii muncii.

Baza creşterii productivităţii muncii în ţara noastră este progresul tehnic planic şi neîncetat în toate ramurile economiei naţionale. In anii 1950—1953 au fost realizate succese importante în mecanizarea proceselor grele şi care necesită un mare volum de muncă.

Industria sovietică constructoare de maşini a creat peste 2.200 de noi tipuri de maşini şi mecanisme dintre cele mai importante. Nivelul de electrificare a muncii în industrie pe cap de muncitor a crescut în 1953 cu 34% faţă de 1949. In 1953, productivitatea muncii în industrie a depăşit cu 71% nivelul anului antebelic 1940. In construcţii, productivitatea muncii a depăşit nivelul antebelic cu 50%.

Vastele măsuri luate de partid şi guvern în domeniul înzestrării agriculturii cu o tehnică modernă, întărirea S.M.T.-urilor, colhozurilor şi sovhozurilor cu specialişti, crearea în S.M.T.-uri a unor cadre permanente şi ridicarea cointeresării materiale a lucrătorilor creează toate condiţiile pentru un nou şi considerabil avînt al productivităţii muncii în agricultură şi în ridicarea, pe această bază, a producţiei agricole.

Pentru aceasta este necesar să se obţină o îmbunătăţire radicală a folosirii tehnicii bogate cu care sînt înzestrate întreprinderile agricole, să se introducă pe scară şi mai largă realizările ştiinţei în producţia agricolă, să se asigure o organizare justă a muncii colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri şi sovhozuri.

Tovarăşi!

Dorinţa cea mai fierbinte a oamenilor sovietici este de a trăi în pace şi prietenie cu toate popoarele. Această dorinţă a poporului sovietic este sfîntă pentru partidul comunist şi guvernul sovietic. De aceea, partidul şi guvernul iau toate măsurile pentru împiedicarea unui nou război, pentru ca încordarea internaţională să fie slăbită şi în vederea stabilirii unor relaţii normale între ţări. Acest lucru îl dovedeşte în mod grăitor, printre altele, recenta conferinţă de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, la care delegaţia Uniunii Sovietice a făcut propuneri concrete îndreptate spre slăbirea încordării în relaţiile internaţionale.

Numai miopii pot să considere politica noastră externă drept un semn de slăbiciune a Uniunii Sovietice. Experienţa Marelui Război pentru Apărarea Patriei a arătat lumii întregi puternica şi invincibila forţă a patriei noastre. Partidul şi guvernul consideră ca o datorie sfîntă a lor să întărească şi pe viitor prin toate mijloacele Statul Sovietic, care este un reazim puternic al păcii şi securităţii popoarelor. (Aplauze prelungite).

Partidul comunist va lupta şi pe viitor pentru cauza păcii, pentru întărirea continuă a puternicului lagăr al democraţiei şi socialismului, pentru stabilirea unor relaţii de prietenie între Uniunea Sovietică şi toate ţările globului. (Aplauze).

Construcţia socialistă din Uniunea Sovietică are o uriaşă însemnătate internaţională.

Succesele noastre bucură pe oamenii cinstiţi din lumea întreagă, întăresc lagărul ţărilor democratice şi iubitoare de pace.

Adoptînd directivele în legătură cu cel de al 5-lea plan cincinal, Congresul al XIX-lea al partidului comunist a arătat că noul plan cincinal al U.R.S.S. este un plan de construcţie paşnică şi va contribui la consolidarea şi extinderea continuă a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, la dezvoltarea relaţiilor economice cu toate ţările care doresc să facă comerţ pe bază de egalitate în drepturi şi avantaje reciproce.

In anii care au trecut s-a dezvoltat şi s-a întărit colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară. Datorită nivelului înalt de dezvoltare a industriei grele, în prezent, Uniunea Sovietică nu numai că satisface nevoile sporite ale economiei sale naţionale în ce priveşte utilajul dar îl şi livrează în cantităţi mari ţărilor de democraţie populară. In ultimii cinci ani, livrările de utilaj industrial şi maşini din U.R.S.S. pentru ţările de democraţie populară au crescut de peste zece ori.

Uniunea Sovietică acordă un ajutor considerabil Republicii Populare Chineze în construirea şi reconstruirea marilor întreprinderi industriale şi, în primul rînd, a marilor combinate siderurgice, a întreprinderilor din metalurgia neferoasă, a minelor de cărbune, a uzinelor constructoare de maşini şi chimice şi a centralelor electrice.

Uniunea Sovietică livrează ţărilor de democraţie populară, în cantităţi importante, diferite materii prime şi materiale industriale, bumbac, minereu de fier şi de mangan, cocs, fontă, laminate metalice, metale neferoase şi alte mărfuri, primind în schimb din aceste ţări mărfuri necesare economiei naţionale a U.R.S.S.

Paralel cu comerţul exterior, Uniunea Sovietică colaborează pe larg cu ţările de democraţie populară în domeniul ştiinţific şi tehnic, face cu acestea schimb de experienţă în producţie, colaborează în domeniul pregătirii cadrelor, în domeniul dezvoltării culturii şi artei.

Guvernul sovietic, urmînd consecvent politica sa de pace şi prietenie între popoare, tinde invariabil spre extinderea legăturilor economice cu toate ţările străine. Comerţul internaţional al U.R.S.S. cu toate ţările se înfăptuieşte pe bază de egalitate, avantaje reciproce şi respectarea suveranităţii statelor mari şi mici. In prezent, Uniunea Sovietică face comerţ cu 51 de state străine. In 1953, volumul schimburilor comerciale externe ale U.R.S.S. a depăşit, în preţuri comparabile, aproape de patru ori nivelul antebelic.

In 1953 s-a dezvoltat considerabil comerţul U.R.S.S. cu o serie de ţări din Europa occidentală, din Orientul apropiat şi mijlociu. Pentru prima oară în anii de după război au fost încheiate acorduri comerciale cu Franţa, Argentina, Grecia, India, Islanda.

Avîntul continuu al tuturor ramurilor economiei naţionale a U.R.S.S., creşterea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al oamenilor demonstrează odată mai mult superioritatea sistemului socialist al economiei asupra economiei capitaliste.

Economiei naţionale a U.R.S.S., care se dezvoltă pe baza legilor economice ale socialismului, îi sînt străine crizele economice care aduc în mod periodic uriaşe pagube materiale economiei ţărilor capitaliste. Ea se dezvoltă în ritm rapid, nemaivăzut şi de neconceput în condiţiile capitalismului. Avantajele orînduirii sociale şi de stat socialiste asigură înfăptuirea cu succes a sarcinilor construirii societăţii comuniste în ţara noastră.

Noi păşim cu încredere înainte, pe calea indicată de geniul revoluţiei, Lenin, şi de marele continuator al operei sale, I. V. Stalin. (Aplauze prelungite).

Tovarăşi!

Permiteţi-mi încă odată să mulţumesc din toată inima tuturor celor prezenţi şi, prin dv., tuturor alegătorilor din circumscripţia electorală orăşenească Minsk pentru încrederea pe care mi-aţi acordat-o. (Aplauze prelungite).

Partidul are o adîncă încredere în forţele poporului, în energia lui revoluţionară, el este legat de popor prin legături strînse şi indisolubile. Este în afară de orice îndoială că în aceste alegeri, ca şi în trecut, oamenii muncii îşi vor da în unanimitate voturile pentru candidaţii Blocului comuniştilor şi celor fără de partid. (Aplauze prelungite).

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — inspiratorul şi organizatorul victoriilor noastre! (Aplauze furtunoase).

Trăiască marea noastră patrie socialistă! (Aplauze prelungite).

Trăiască glorioşul popor bielorus! (Aplauze prelungite).

Trăiască prietenia de nezdruncinat a popoarelor frăţeşti ale Uniunii Sovietice. (Aplauze furtunoase, prelungite. Toţi se ridică în picioare).

Klement Gottwald — marele fiu al poporului cehoslovac

Ing. LUDMILA JANKOVCOVA
membru în Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, ministru al industriei alimentare

La 14 martie 1953 s-a stins din viaţă primul preşedinte muncitor al Republicii Cehoslovace democrat-populare, tovarăşul Klement Gottwald. Întregul popor muncitor al ţării noastre, oamenii progresişti din lumea întreagă comemorează astăzi această dată tristă. In gîndul şi inima lor este mereu vie amintirea omului care, crescut şi educat de Partidul Comunist Cehoslovac în spiritul internaţionalismului proletar, şi-a închinat întreaga viaţă cauzei construirii socialismului în patria noastră, întăririi legăturilor frăţeşti între oamenii muncii din lumea întreagă, cauzei păcii mondiale.

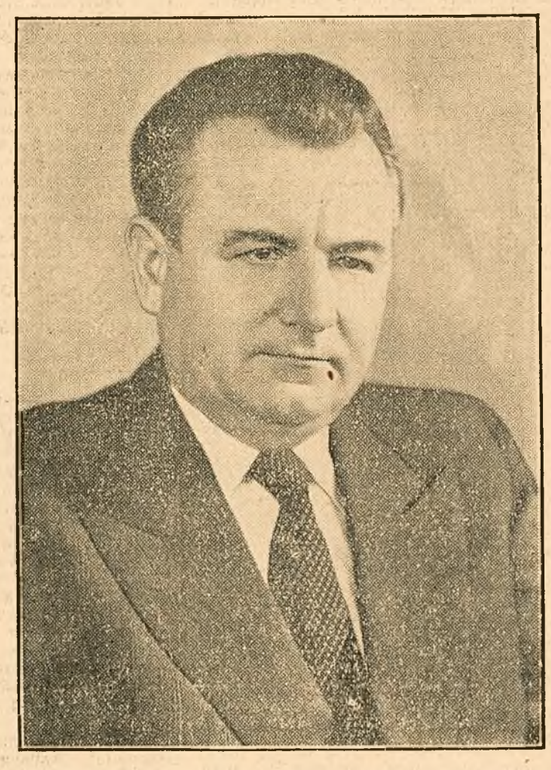

Klement Gottwald a fost un fiu credincios al Partidului Comunist Cehoslovac, însufleţit de o dragoste fierbinte faţă de marea Uniune Sovietică. Sub conducerea Partidului Comunist Cehoslovac, în frunte cu Gottwald, poporul nostru muncitor şi-a cucerit o adevărată libertate şi independenţă. Tovarăşul Gottwald a ieşit din popor şi a închinat toate capacităţile sale poporului, a învăţat de la popor şi la rîndul său a învăţat poporul.

Partidul Comunist Cehoslovac a fost creat sub influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi drumul său de luptă a fost luminat de făclia leninismului.

Tînărul Klement Gottwald a văzut în Revoluţia Socialistă din Octombrie viitorul patriei sale, al poporului său: „La luptă pentru un viitor luminos al oamenilor muncii! Înainte, nici un pas înapoi! Jos cu tiranii şi cu toţi trădătorii!" — scria el atunci.

Klement Gottwald a învăţat şi şi-a însuşit teoria revoluţionară a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin. In munca revoluţionară de zi cu zi, el s-a ridicat din membrul de rînd al Partidului Comunist Cehoslovac la postul de preşedinte al partidului.

In lupta oamenilor muncii cehoslovaci pentru victoria cauzei lor, P. C. Cehoslovac s-a călit şi s-a transformat într-un puternic şi neînfricat partid de tip leninist, într-un partid credincios poporului, cauzei revoluţionare, nutrind o dragoste nemărginită faţă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi statul sovietic, reazimul de nădejde al oamenilor muncii din lumea întreagă.

In anii crizei economice care a început în 1929, ani de mari bătălii ale clasei muncitoare cehoslovace împotriva şomajului şi crizei, Comitetul Central al P. C. Cehoslovac, în frunte cu Klement Gottwald, a învăţat poporul nostru să înfrunte cu dîrzenie greutăţile în lupta împotriva capitaliştilor, să lupte neînfricat pentru drepturile sale, pentru viitorul său luminos. Partidul a învăţat pe oamenii muncii să fie necruţători în lupta împotriva fascismului german şi a fascismului intern, care erau în plină ascensiune. Din însărcinarea Comitetului Central al P. C. Cehoslovac, Klement Gottwald a luptat în incinta parlamentului de atunci împotriva reprezentanţilor burgheziei trădătoare, chemînd poporul la luptă împotriva odiosului dictat de la München.

In perioada celui de al doilea război mondial, în plină ilegalitate, P. C. Cehoslovac a ridicat poporul la rezistenţă împotriva ocupanţilor fascişti. Un mare rol mobilizator l-au jucat chemările Comitetului Central, transmise prin radio Moscova de către neobositul combatant al partidului, Klement Gottwald.

După glorioasa victorie a Armatei Sovietice, Partidul Comunist Cehoslovac a iniţiat politica de refacere şi dezvoltare a economiei ţării, naţionalizarea minelor, industriei şi băncilor. In această perioadă Klement Gottwald a deţinut funcţia de vicepreşedinte al guvernului.

Mai tîrziu, partidul şi guvernul, avînd în frunte pe Klement Gottwald, au iniţiat şi tradus în viaţă măsurile care au contribuit la dezvoltarea continuă a tinerei noastre republici, la ridicarea bunăstării a oamenilor muncii.

Partidul comunist şi guvernul cehoslovac duc în mod consecvent politica păcii şi prieteniei între popoare. Klement Gottwald a semnat la Varşovia tratatul de prietenie şi alianţă cu Polonia populară. Întregul popor cehoslovac şi-a dat seama nu din vorbe, ci din fapte, că comuniştii sînt cei mai înflăcăraţi patrioţi, moştenitori ai celor mai bune tradiţii naţionale şi că partidul comunist apără cu adevărat interesele vitale ale poporului cehoslovac, interesele patriei noastre.

Insufleţiţi de această conştiinţă, păşind sub steagul partidului, miile de milioane ale poporului au zdrobit, în februarie 1948, încercarea reacţiunii de a răsturna cu forţa regimul popular. In iunie 1948, poporul nostru liber a ales ca preşedinte al R. Cehoslovace democrat-populare pe cel mai credincios fiu al patriei — Klement Gottwald.

Partidul Comunist Cehoslovac şi guvernul ţării, în frunte cu Klement Gottwald, au dat republicii noastre cea mai mare, cea mai bună garanţie a independenţei ţării şi a dezvoltării ei pe calea progresului prin aceea că au statornicit o indestructibilă prietenie şi alianţă frăţească cu eliberatoarea poporului cehoslovac. Uniunea Sovietică, şi prin aceea că s-au preocupat neîncetat de adîncirea legăturilor frăţeşti cu ţările de democraţie populară. Patria noastră face parte din marele front al păcii, care cuprinde sutele de milioane de oameni progresişti din lumea întreagă.

Sub conducerea Comitetului Central al partidului, poporul cehoslovac a păşit la îndeplinirea primului său plan cincinal, care a fost îndeplinit la sfîrşitul anului 1953. Roţile uzinelor merg astăzi din plin, pe tarlalele cooperativelor agricole de producţie se văd nenumărate tractoare şi combaine. In toate domeniile de activitate cifrele planului cincinal au prins viaţă. Pentru victoria socialismului, pentru victoria păcii!

Credincios ideilor marxism-leninismului, tovarăşul Klement Gottwald, a subliniat întotdeauna că toate victoriile noastre, tot ce avem valoros şi preţios, viaţa noastră fericită, o datorăm partidului. El ne-a învăţat să iubim partidul, să păzim şi să întărim unitatea şi capacitatea sa de luptă, să întărim legăturile sale cu masele, să slujim partidul pînă la sacrificiu. Pentru întregul nostru popor, tovarăşul Gottwald, discipol credincios al lui Lenin şi Stalin, a fost şi va rămîne o pildă vie de comunist.

A trecut un an de la moartea lui Klement Gottwald. Sub conducerea Partidului Comunist şi a Comitetului său Central, poporul nostru, mereu alături de marea Uniune Sovietică, China Nouă şi celelalte ţări din lagărul democraţiei şi socialismului, păşeşte cu fermitate mereu înainte, spre noi şi măreţe victorii.

Împotriva amestecului S.U.A. în treburile interne ale ţărilor din America Latină

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS Potrivit relatărilor presei, ministrul afacerilor externe al Guatemalei, Toriello, luînd cuvîntul în şedinţa din 11 martie a Comitetului pentru probleme juridice şi politice din cadrul conferinţei interamericane de la Caracas s-a pronunţat împotriva proiectului de rezoluţie prezentat de Statele Unite. El a declarat că Guatemala nu va permite nici un amestec în afacerile sale interne din partea nici unei ţări sau organizaţii, sub nici un pretext. In caz că s-ar produce un asemenea amestec, a adăugat el, Guatemala va adresa o pîngere Organizaţiei Naţiunilor Unite. Toriello a declarat că a fost uimit ascultînd la această conferinţă declaraţii, care interpretează tratatele încheiate între republicile americane, în sensul că ele ar autoriza un amestec în afacerile altor ţări. Dacă vreo ţară sau organizaţie, a spus Toriello, se va amesteca în afacerile Guatemalei, „ea se va plînge O.N.U. şi intervenţioniştii vor vedea că Guatemala îşi apără cu fermitate drepturile".

Corespondentul agenţiei United Press relatează că Toriello a mai declarat: „Azi mai mult ca oricînd sîntem convinşi că există o tendinţă extrem de primejdioasă de a camufla vechiul spirit al intervenţionismului sub lozinca acţiunilor colective"...

Corespondentul Agenţiei Associated Press arată că declaraţia lui Toriello a fost primită cu aplauze. Delegatul Mexicului, Roberto Cordoba, a declarat că, după părerea guvernului său, „orice ţară are dreptul să-şi aleagă guvernul care-i place".

El a adăugat că Mexicul se pronunţă împotriva propunerii Statelor Unite, „deoarece această propunere poate să permită unui stat sau unui grup de state să se amestece în treburile altora".

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Traviata (ora 10,30). Rusalka (ora 19.30); Teatrul de Stat de Operetă: Ana Lugojana (ora 10.30), Aculina (ora 19.30); Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Viaţă nouă (ora 10). Ultima oră (ora 15). Schimbul de onoare (ora 19.30); Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Floarea purpurie (orele 10 şi 15). Mielul turbat (ora 19.30); Municipal: Afaceriştii (ora 10). Lumină de la Ulmi (ora 19.30); Tineretului: Înşir-te mărgărite (ora 10) De la patru-n sus (orele 15 şi 19.30); Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Micii burghezi (ora 19.30); Armatei (B-dul G-ral Magheru): Jucătorii de cărţi şi Căsătoria (ora 10). Cazul Bennet (ora 19.30); Armatei (Calea 13 septembrie): Vlaicu Vodă (seara); Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Titanic vals (ora 10). Vara furtunoasă (ora 19.30); Teatrul Evreesc de Stat: Bolnavul închipuit (ora 20); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Fără minuşi (ora 10). Şi Ilie face sport (ora 16.30), Concert de muzică uşoară (ora 19.45).

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare: Un pichet în munţi; Republica, I. C. Frimu, Flacăra: O scrisoare pierdută; Elena Pavel: Femeia are cuvîntul; Lumina: Inimi de oţel; Victoria: Casa mult visată; Maxim Gorki: Tolstoi la Iasnaia Poliana, Feriţi pădurile de insecte, Sarmico; Gh. Doja: Fiica regimentului; Alex. Popov: Keto şi Kote; 8 Martie: Brigada Kotowski, Griviţa: Întîlnire pe ring; Vasile Roaită: Magazin de stat; Cultural: Primul spectacol; Constantin David: Căpitan la 15 ani; Alex. Sahia: Apărătorii patriei; T. Vladimirescu: Luptătorii poporului, Arta: Pumnul de fier; Miorlţa: Aventurile lui Nastratin Hogea; Moşilor: Romanul unei tinere căsnicii; 23 August: Campionul boxului; Donca Simo: Prin India; Ilie Pintilie: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşakov, seria II-a); Popular: Plecat fără adresă; 1 Mai: Supusul; Volga: Inimă fierbinte; M. Eminescu: Destinul unor femei; 8 Mai: Vietnamul în luptă; Libertăţii: Balada Siberiei.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40.

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN".